

Europeiska unionens officiella tidning

L 89

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

25 mars 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ Rådets beslut 2014/161/EU av den 11 mars 2014 om ändring av beslut 2009/831/EG vad gäller dess tillämpningsperiod 1
- ★ Rådets beslut 2014/162/EU av den 11 mars 2014 om ändring av beslut 2004/162/EG vad gäller dess tillämpning på Mayotte från och med den 1 januari 2014 3

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Meddelande om ikraftträdande av protokollet om ändring av avtalet om offentlig upphandling 5

Pris: 7 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2014/163/EU:

- ★ Rådets beslut av den 18 november 2013 om ingående av ett protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Hashemitiska konungariket Jordanien om de allmänna principerna för Hashemitiska konungariket Jordaniens deltagande i unionsprogram 6

2014/164/EU:

- ★ Rådets beslut av den 11 februari 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet 7

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 294/2014 av den 20 mars 2014 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Lenteja de Tierra de Campos (SGB)] 28
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 295/2014 av den 20 mars 2014 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Antequera (SUB)] 30
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 296/2014 av den 20 mars 2014 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Neufchâtel (SUB)] 32
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 297/2014 av den 20 mars 2014 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Valençay (SUB)] 34
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 298/2014 av den 21 mars 2014 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 och av bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 vad gäller användning av magnesiumdivätedifosfat som bakpulver och surhetsreglerande medel ⁽¹⁾ 36

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 299/2014 av den 24 mars 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 41

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2014/161/EU

av den 11 mars 2014

om ändring av beslut 2009/831/EG vad gäller dess tillämpningsperiod

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut 2009/831/EG ⁽²⁾ fick Portugal tillstånd att till och med den 31 december 2013 tillämpa en nedsatt punktskattesats i det yttersta randområdet Madeira för rom och likör som framställs och konsumeras där och i det yttersta randområdet Azorerna för likör och eau-de-vie som framställs och konsumeras där. Artikel 2 i det beslutet begränsade det undantag som avses ovan till vissa produkter. I enlighet med det beslutet kunde Portugal på dessa produkter tillämpa en punktskattesats som är lägre än den fulla skattesats för alkohol som fastställs i artikel 3 i rådets direktiv 92/84/EEG ⁽³⁾ och lägre än den minimipunktskattesats för alkohol som fastställs i direktiv 92/84/EEG men inte mer än 75 % lägre än den normala nationella punktskattesatsen för alkohol.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 februari 2014.

⁽²⁾ Rådets beslut 2009/831/EG av den 10 november 2009 om tillstånd för Portugal att tillämpa en nedsatt punktskattesats i den autonoma regionen Madeira för rom och likör som framställs och konsumeras där och i den autonoma regionen Azorerna för likör och eau-de-vie som framställs och konsumeras där (EUT L 297, 13.11.2009, s. 9).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 29).

(2) Genom tillämpningen av en lägre punktskattesats skapas ett system med differentierad beskattning som gagnar den lokala framställningen av vissa produkter. Detta utgör ett statligt stöd som kräver kommissionens godkännande.

(3) Kommissionen har bekräftat att den nedsatta punktskattesatsen bör tillåtas även i fortsättningen för att motverka den konkurrensnackdel som destillerade alkoholdrycker som framställs på Madeira och Azorerna har på grund av högre framställnings- och saluföringskostnader uppkomna ur den särskilda strukturella, sociala och ekonomiska situation som dessa två yttersta randområden befinner sig i och som förvärras genom deras speciella begränsningar till vilka det hänvisas i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och vilka redan tidigare motiverat de undantag som återfinns i beslut 2009/831/EG.

(4) Då denna särskilda strukturella, sociala och ekonomiska situation fortfarande råder i dessa två yttersta randområden är det nödvändigt att ytterligare förlänga tillämpningsperioden för beslut 2009/831/EG.

(5) Den 28 juni 2013 antog kommissionen *Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020*, där det anges hur medlemsstaterna får bevilja stöd till företag för att understödja utvecklingen av mindre gynnade regioner i Europa under perioden 2014–2020. Dessa riktlinjer, som träder i kraft den 1 juli 2014, utgör en del av en mer brett upplagd strategi för att modernisera kontrollen av det statliga stödet vilken syftar till att främja tillväxt på den inre marknaden, genom att främja mer ändamålsenliga stödåtgärder, och till att inrikta kommissionens genomdrivande av reglerna på de ärenden som har störst inverkan på konkurrensen.

(6) Beslut 2009/831/EG var tillämpligt till och med den 31 december 2013. Det är därför lämpligt att förlänga tillämpningsperioden för beslut 2009/831/EG med sex månader så att beslutet upphör att gälla samtidigt som riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020 träder i kraft.

- (7) Det bör emellertid säkerställas att Portugal, utan avbrott, kan tillämpa den nedsatta punktskattesatsen från och med den tidpunkt då det tillstånd som beviljades genom beslut 2009/831/EG löper ut. Det begärda tillståndet bör därför beviljas med verkan från och med den 1 januari 2014.
- (8) Beslut 2009/831/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5 i beslut 2009/831/EG ska datumet "den 31 december 2013" ersättas med datumet "den 30 juni 2014".

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2014.

På rådets vägnar

G. STOURNARAS

Ordförande

RÅDETS BESLUT 2014/162/EU

av den 11 mars 2014

om ändring av beslut 2004/162/EG vad gäller dess tillämpning på Mayotte från och med den 1 januari 2014

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 2004/162/EG ⁽²⁾ ges de franska myndigheterna tillåtelse att tillämpa befrielse från eller nedsättningar av sjötullen för de produkter som tillverkas lokalt i de franska yttersta randområdena och som anges i bilagan till det beslutet. Dessa befrielse eller nedsättningar utgör särskilda åtgärder som syftar till att kompensera de yttersta randområdenas särskilda svårigheter, som medför ökade produktionskostnader för lokala företag och gör det svårt för deras produkter att konkurrera med likadana produkter som härrör från det franska fastlandet och från andra medlemsstater. Mayotte befinner sig i samma situation som de övriga franska yttersta randområdena.
- (2) I enlighet med Europeiska rådets beslut 2012/419/EU ⁽³⁾ blev Mayotte från och med den 1 januari 2014 ett yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget). Unionsrätten bör därför vara tillämplig på Mayotte från och med den dagen.
- (3) De franska myndigheterna har begärt att beslut 2004/162/EG ska vara tillämpligt på Mayotte från och med den 1 januari 2014 och har överlämnat en förteckning över produkter för vilka de önskar tillämpa en differentierad beskattning, på grundval av om produkterna har tillverkats lokalt eller inte.
- (4) Genom föreliggande beslut bör de franska myndigheterna få tillåtelse att tillämpa en differentierad beskattning på de produkter i fråga om vilka de kunnat visa för det första att lokal produktion förekommer, för det andra att en betydande införsel av varor (bl.a. från det franska

fastlandet och från andra medlemsstater) kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen och för det tredje att det finns merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån, vilket äventyrar de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft. Den tillåtna skillnaden i beskattning bör inte överstiga de påvisade merkostnaderna. Med tillämpning av dessa principer och med beaktande av Mayottes särskilda strukturella, sociala och ekonomiska situation som ett nytt yttersta randområde, vilken förvärras av samma särskilda svårigheter som motiverade undantaget i beslut 2004/162/EG för de andra franska yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget, är de föreslagna särskilda åtgärderna för Mayotte motiverade, utan att man går utöver vad som är nödvändigt och utan att det skapas oberättigade fördelar för den lokala produktionen i detta nya yttersta randområde.

- (5) De produkter för vilka de franska myndigheterna har lämnat dessa tre typer av uppgifter finns förtecknade i delarna A, B och C i bilagan till beslut 2004/162/EG. De berörda produkter som är förtecknade i del A i den bilagan (tillåten skillnad i beskattning: 10 procentenheter) är peppar (produkterna 0904 11 och 0904 12 ⁽⁴⁾), vanilj (produkt 0905), choklad (produkt 1806), vissa plastprodukter (produkterna 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 och 3926 90 97), tegelstenar (produkterna 6901 och 6902) samt tandproteser (produkt 9021 21 90).
- (6) De berörda produkter som finns förtecknade i del B i bilagan till beslut 2004/162/EG (tillåten skillnad i beskattning: 20 procentenheter) är fisk (produkterna 0301, 0302, 0303, 0304 och 0305), vissa varor av trä (produkterna 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 och 4421), vissa varor av papper eller kartong (produkterna 4819 och 4821), vissa produkter från press- och förlagssektorn (produkterna 4902, 4909, 4910 och 4911), vissa produkter i planglas (produkterna 7003 och 7005), vissa varor av järn (produkterna 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 och 9406 00 38), vissa varor av aluminium (produkterna 7606, 7610 10 och 8310) samt vissa stolar (produkterna 9401 69, 9401 90 30 och 9403 40).
- (7) De berörda produkter som finns förtecknade i del C i bilagan till beslut 2004/162/EG (tillåten skillnad i beskattning: 30 procentenheter) är mjölk och mjölkprodukter (produkterna 0401, 0403 och 0406), vissa bearbetade köttprodukter (produkterna 1601 och 1602), vissa bageri- och konditoriprodukter (produkterna 1901 och 1905), glass (produkt 2105), mineralvatten och läsk (produkterna 2201 och 2202), öl (produkt 2203), ylang-ylang (produkterna 3301 29 11 och 3301 29 31), tvål och rengöringsmedel (produkterna 3401 och 3402) samt madrasser av skumplast (produkt 9404 29 90).

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 februari 2014.

⁽²⁾ Rådets beslut 2004/162/EG av den 10 februari 2004 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen och om förlängning av giltighetstiden för beslut 89/688/EEG (EUT L 52, 21.2.2004, s. 64).

⁽³⁾ Europeiska rådets beslut 2012/419/EU av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 204, 31.7.2012, s. 131).

⁽⁴⁾ Enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan.

- (8) Beslut 2004/162/EG bör därför ändras i enlighet med detta. 0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.”
- (9) Mot bakgrund av Moyettes brådskande behov av att kunna, som ett nytt yttersta randområde, utnyttja undantagen som införs genom detta beslut så snart som möjligt, bör det göras ett undantag från den regel om en period på åtta veckor som fastställs i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget.
- (10) Eftersom Mayotte blev ett yttersta randområde den 1 januari 2014 och för att undvika rättsosäkerhet är det nödvändigt att detta beslut tillämpas från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2004/162/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Genom avvikelser från artiklarna 28, 30 och 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska de franska myndigheterna till och med den 1 juli 2014 tillåtas att för de i bilagan angivna produkter som tillverkats lokalt i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte och Réunion i egenskap av yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, tillämpa befrielser från eller nedsättningar av den s.k. sjötullen.”

2. Bilagan ska ändras på följande sätt:

a) I del A ska följande punkt läggas till:

”5. Mayotte i egenskap av yttersta randområde

b) I del B ska följande punkt läggas till:

”5. Mayotte i egenskap av yttersta randområde

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.”

c) I del C ska följande punkt läggas till:

”5. Mayotte i egenskap av yttersta randområde

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2014.

På rådets vägnar

G. STOURNARAS

Ordförande

II

(Icke-lagstifningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

Meddelande om ikraftträdande av protokollet om ändring av avtalet om offentlig upphandling

Protokollet om ändring av avtalet om offentlig upphandling ⁽¹⁾ träder i kraft den 6 april 2014.

⁽¹⁾ EUT L 68, 7.3.2014, s. 2.

RÅDETS BESLUT

av den 18 november 2013

om ingående av ett protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Hashemitiska konungariket Jordanien om de allmänna principerna för Hashemitiska konungariket Jordaniens deltagande i unionsprogram

(2014/163/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 217 jämförd med artikel 218.6 a och 218.8 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Hashemitiska konungariket Jordanien om de allmänna principerna för Hashemitiska konungariket Jordaniens deltagande i unionsprogram (nedan kallat *protokollet*) undertecknades på unionens vägnar den 19 december 2012.

(2) Protokollet bör godkännas.

Artikel 1

Protokollet till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Hashemitiska konungariket Jordanien om de allmänna principerna för Hashemitiska konungariket Jordaniens deltagande i unionsprogram (nedan kallat *protokollet*) godkänns härmed på unionens vägnar ⁽¹⁾.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som föreskrivs i artikel 10 i protokollet ⁽²⁾.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 18 november 2013.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

⁽¹⁾ Protokollet har offentliggjorts i EUT L 117 av den 27 4 2013, s. 2 tillsammans med beslutet om undertecknande.

⁽²⁾ Dagen för protokollets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

RÅDETS BESLUT

av den 11 februari 2014

om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

(2014/164/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artiklarna 114 och 207.4 första stycket jämförda med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) De delar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (nedan kallat *protokollet*) som omfattas av unionens befogenheter, förhandlades fram, på unionens vägnar, av kommissionen med rådets godkännande.
- (2) I enlighet med rådets beslut 2001/748/EG ⁽¹⁾ undertecknades protokollet den 16 januari 2002, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.
- (3) Ingåendet av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet ⁽²⁾ godkändes på unionens vägnar genom rådets beslut 2004/579/EG ⁽³⁾, vilket är en förutsättning för att unionen ska kunna bli part i protokollet enligt artikel 37.2 i den konventionen.
- (4) I protokollet fastställs åtgärder som omfattas av tillämpningsområdet för unionens gemensamma handelspolitik. Det har antagits flera unionsrättsakter som syftar till att undanröja hinder för överföring av konventionella vapen på den inre marknaden och att underlätta sådan överföring eller som syftar till att reglera export av konventionella vapen till tredjeländer.
- (5) Ett rättsligt bindande instrument med högsta möjliga gemensamma internationella standarder för överföring och kontroll av vapen berör frågor som omfattas av unionens exklusiva behörighet, antingen eftersom dessa frågor omfattas av tillämpningsområdet för unionens gemensamma handelspolitik eller på grund av att unionen har antagit gemensamma regler som sannolikt kommer att påverkas eller ändras genom ingåendet av protokollet.
- (6) I den mån bestämmelserna i protokollet omfattas av befogenheter som unionen tilldelats bör protokollet godkännas på unionens vägnar.
- (7) I enlighet med artikel 17.3 i protokollet måste unionen, när godkännandeinstrumentet deponeras, också avge en förklaring om omfattningen av sin behörighet med avseende på frågor som täcks av protokollet.
- (8) Kontroll av förvärv och innehav av skjutvapen i unionen och formaliteterna för förflyttning av vapen inom medlemsstaterna regleras genom rådets direktiv 91/477/EEG ⁽⁴⁾.
- (9) De bestämmelser och förfaranden som tillämpas på överföring av försvarsrelaterade produkter inom unionen regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2001/748/EG av den 16 oktober 2001 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med eldvapen, delar till eldvapen och ammunition, bifogat till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (EGT L 280, 24.10.2001, s. 5).

⁽²⁾ Konventionen återges i bilaga I till beslut 2004/579/EG (EUT L 261, 6.8.2004, s. 69).

⁽³⁾ Rådets beslut 2004/579/EG av den 29 april 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (EUT L 261, 6.8.2004, s. 69).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar.

Texten till protokollet bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha rätt att på unionens vägnar deponera det godkännandeinstru-

ment och den förklaring om behörighet som föreskrivs i artikel 17.3 i protokollet för att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av protokollet ⁽¹⁾.

Texten till förklaringen bifogas detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 11 februari 2014.

På rådets vägnar

E. VENIZELOS

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för protokollets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

FÖRKLARING

om Europeiska unionens behörighet när det gäller frågor som regleras genom protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

Enligt artikel 17.3 i protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, deras delar och komponenter samt ammunition ska en regional organisation för ekonomisk integration i sitt instrument avseende ratificering, godkännande eller godtagande avge en förklaring i vilken de frågor ska anges som faller under protokollet och i fråga om vilka organisationens medlemsstater, som är parter i protokollet, har överfört behörighet till organisationen.

Europeiska unionen har exklusiv behörighet på det handelspolitiska området. Unionen har även delad behörighet avseende reglerna för upprättandet av den inre marknaden, och exklusiv behörighet avseende bestämmelser i protokollet som kan påverka eller förändra tillämpningsområdet för gemensamma regler som antagits av unionen. Unionen har antagit bestämmelser särskilt om kampen mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen. Med dessa bestämmelsers hjälp fastställs normer och förfaranden för medlemsstaternas handelspolitik, i synnerhet i fråga om registerhållning, märkning av skjutvapen, åtgärder för att göra vapen obrukbara, krav på licens- eller tillståndssystem för export, import och transitering, strängare kontroller i utförelser och mäklarverksamhet.

Protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition ska, med avseende på frågor där behörighet har överförts till unionen, tillämpas på de territorier där fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpligt, på de villkor som anges i fördraget.

Omfattningen och utövandet av denna unionens behörighet är genom sin natur i ständig utveckling och unionen kommer vid behov att komplettera eller ändra denna förklaring i enlighet med artikel 17.3 i protokollet.

PROTOCOL

against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

AWARE of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

CONVINCED, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

BEARING IN MIND the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with Article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'Firearm' shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;
- (b) 'Parts and components' shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;
- (c) 'Ammunition' shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles, that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) 'Illicit manufacturing' shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

- (i) From parts and components illicitly trafficked;
- (ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or
- (iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with Article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) 'Illicit trafficking' shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with Article 8 of this Protocol;

(f) 'Tracing' shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4

Scope of application

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with Article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

- (a) Illicit manufacturing of firearms, their parts and components and ammunition;
- (b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;
- (c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by Article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

- (a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6

Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to Article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. PREVENTION

Article 7

Record-keeping

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

- (a) The appropriate markings required by Article 8 of this Protocol;
- (b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.

Article 8

Marking of firearms

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:
- (a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique user-friendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;
- (b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;
- (c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.
2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9

Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

- (a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

- (b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;
- (c) Verification by a competent authority is to include a certificate or record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 10

General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.
2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall verify:
- (a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and
- (b) That, without prejudice to bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.
3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.
4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.
5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.
6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

*Article 11***Security and preventive measures**

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

- (a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and
- (b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

*Article 12***Information**

1. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and, whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) Organized criminal groups known to take part or suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;
- (b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;
- (c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and
- (d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have

been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

*Article 13***Cooperation**

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

*Article 14***Training and technical assistance**

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in Articles 29 and 30 of the Convention.

*Article 15***Brokers and brokering**

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

- (a) Requiring registration of brokers operating within their territory;
- (b) Requiring licensing or authorization of brokering; or

(c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under Article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with Article 7 of this Protocol.

III. FINAL PROVISIONS

Article 16

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval

shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PROTOCOLO

contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

PREÁMBULO

LOS ESTADOS PARTE EN EL PRESENTE PROTOCOLO,

CONSCIENTES de la urgente necesidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a causa de los efectos perjudiciales de estas actividades para la seguridad de cada Estado y región y del mundo en general, que ponen en peligro el bienestar de los pueblos, su desarrollo económico y social y su derecho a vivir en paz,

CONVENCIDOS, por tanto, de la necesidad de que los Estados adopten todas las medidas apropiadas a tal fin, incluidas medidas de cooperación internacional y de otra índole en los planos regional y mundial.

RECORDANDO la resolución 53/111 de la Asamblea General, de 9 de diciembre de 1998, en la que la Asamblea decidió establecer un comité especial intergubernamental de composición abierta con la finalidad de elaborar una convención internacional amplia contra la delincuencia organizada transnacional y de examinar la posibilidad de elaborar, entre otras cosas, un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones,

TENIENDO PRESENTES los principios de igualdad de derechos y de libre determinación de los pueblos, consagrados en la Carta de las Naciones Unidas y en la Declaración sobre los principios de Derecho internacional referentes a las relaciones de amistad y a la cooperación entre los Estados de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas,

CONVENCIDOS de que complementar la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional con un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, será de utilidad para prevenir y combatir esos delitos,

HAN ACORDADO LO SIGUIENTE:

I. DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Relación con la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

1. El presente Protocolo complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional y se interpretará juntamente con la Convención.
2. Las disposiciones de la Convención se aplicarán *mutatis mutandis* al presente Protocolo, a menos que en él se disponga otra cosa.
3. Los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo se considerarán delito tipificados con arreglo a la Convención.

Artículo 2

Finalidad

La finalidad del presente Protocolo es promover, facilitar y reforzar la cooperación entre los Estados Parte con el propósito de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

Artículo 3

Definiciones

Para los fines del presente Protocolo:

- a) por «arma de fuego» se entenderá toda arma portátil que tenga cañón y que lance, esté concebida para lanzar o pueda transformarse fácilmente para lanzar un balín, una bala o un proyectil por la acción de un explosivo, excluidas las armas de fuego antiguas o sus réplicas. Las armas de fuego antiguas y sus réplicas se definirán de conformidad con el Derecho interno. En ningún caso, sin embargo, podrán incluir armas de fuego fabricadas después de 1899;
- b) por «piezas y componentes» se entenderá todo elemento o elemento de repuesto específicamente concebido para un arma de fuego e indispensables para su funcionamiento, incluidos el cañón, la caja o el cajón, el cerrojo o el tambor, el cierre o el bloqueo del cierre y todo dispositivo concebido o adaptado para disminuir el sonido causado por un arma de fuego;
- c) por «municiones» se entenderá el cartucho completo o sus componentes, entre ellos las vainas, los cebos, la carga propulsora, las balas o proyectiles utilizados en las armas de fuego, siempre que estos componentes estén de por sí sujetos a autorización en el respectivo Estado Parte;

d) por «fabricación ilícita» se entenderá la fabricación o el montaje de armas de fuego, sus piezas y componentes o municiones:

- i) a partir de piezas y componente que hayan sido objeto de tráfico ilícito,
- ii) sin licencia o autorización de una autoridad competente del Estado Parte en que se realice la fabricación o el montaje, o
- iii) sin marcar las armas de fuego en el momento de su fabricación, de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

La concesión de licencia o autorización respecto de la fabricación de piezas y componentes se hará de conformidad con el Derecho interno;

e) por «tráfico ilícito» se entenderá la importación, exportación, adquisición, venta, entrega, traslado o transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones desde o a través del territorio de un Estado Parte al de otro Estado Parte si cualquiera de los Estados Parte interesados no lo autoriza conforme a lo dispuesto en el presente Protocolo o si las armas de fuego no han sido marcadas conforme a lo dispuesto en el artículo 8 del presente Protocolo;

f) por «localización» se entenderá el rastreo sistemático de las armas de fuego y, de ser posible, de sus piezas y componentes y municiones, desde el fabricante al comprador, con el fin de ayudar a las autoridades componentes de los Estados Parte a detectar, investigar y analizar la fabricación y el tráfico ilícitos.

Artículo 4

Ámbito de aplicación

1. A menos que contenga una disposición en contrario, el presente Protocolo se aplicará a la prevención de la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y a la investigación y el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo cuando esos delitos sean de carácter transnacional y entrañen la participación de un grupo delictivo organizado.

2. El presente Protocolo no se aplicará a las transacciones entre Estados ni a las transferencias estatales cuando la aplicación del Protocolo pudiera perjudicar el derecho de un Estado Parte a adoptar medidas en aras de la seguridad nacional en consonancia con la carta de las Naciones Unidas.

Artículo 5

Penalización

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas o de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas. Cuando se cometan intencionalmente:

- a) la fabricación ilícita de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- c) la falsificación o la obliteración, supresión o alteración ilícitas de la(s) marca(s) de un arma de fuego requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

2. Cada Estado Parte adoptará, asimismo, las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas:

- a) con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico, la tentativa de comisión de un delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo o la participación de él como cómplice, y
- b) la organización, dirección, ayuda, incitación, facilitación o asesoramiento para la comisión de delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo.

Artículo 6

Decomiso, incautación y disposición

1. A reserva de lo dispuesto en el artículo 12 de la Convención, los Estados Parte adoptarán, en la mayor medida posible de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas que sean necesarias para permitir el decomiso de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos.

2. Los Estados Parte adoptarán, de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas necesarias para impedir que las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos caigan en manos de personas no autorizadas, en particular mediante la incautación y destrucción de esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a menos que se haya autorizado oficialmente otra forma de disposición, siempre y cuando se hayan marcado las armas de fuego y se hayan registrado los métodos para la disposición de esas armas de fuego y municiones.

II. PREVENCIÓN

Artículo 7

Registros

Cada Estado Parte garantizará el mantenimiento, por un período no inferior a diez años, de la información relativa a las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, de la información relativa a sus piezas y componentes y municiones que sea necesaria para localizar e identificar las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos, así como para evitar y detectar esas actividades. Esa información incluirá:

- a) las marcas pertinentes requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo;
- b) en los casos que entrañen transacciones internacionales con armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, las fechas de emisión y expiración de las licencias o autorizaciones correspondientes, el país de importación, los países de tránsito, cuando proceda, y el receptor final, así como la descripción y la cantidad de los artículos.

Artículo 8

Marcación de las armas de fuego

1. A los efectos de identificar y localizar cada arma de fuego, los Estados Parte:

- a) en el momento de la fabricación de cada arma de fuego exigirán que esta sea marcada con una marca distintiva que indique el nombre del fabricante, el país o lugar de fabricación y el número de serie, o mantendrán cualquier otra marca distintiva y fácil de emplear que ostente símbolos geométricos sencillos, junto con un código numérico y/o alfanumérico, y que permita a todos los Estados Parte identificar sin dificultad el país de fabricación;
- b) exigirán que se aplique a toda arma de fuego importada una marca sencilla y apropiada que permita identificar el país de importación y, de ser posible, el año de esta, y permita, asimismo, a las autoridades competentes de ese país localizar el arma de fuego, así como una marca distintiva, si el arma de fuego no la lleva. Los requisitos del presente apartado no tendrán que aplicarse a la importación temporal de armas de fuego con fines lícitos verificables;
- c) velarán por que, en el momento en que se transfiera un arma de fuego de las existencias estatales a la utilización civil con carácter permanente, se aplique a dicha arma distintiva apropiada que permita a todos los Estados Parte identificar el país que realiza la transferencia.

2. Los Estados Parte alentarán a la industria de fabricación de armas de fuego a formular medidas contra la supresión o la alteración de las marcas.

Artículo 9

Desactivación de las armas de fuego

Todo Estado Parte que, de conformidad con su Derecho interno, no reconozca como arma de fuego un arma desactivada adoptará las medidas que sean necesarias, incluida la tipificación de delitos específicos, si procede, a fin de prevenir la reactivación ilícita de las armas de fuego desactivadas, en consonancia con los siguientes principios generales de desactivación:

- a) todas las piezas esenciales de un arma desactivadas se tornarán permanentemente inservibles y no susceptibles de ser retiradas, sustituidas o modificadas de cualquier forma que pueda permitir su reactivación;

- b) se adoptarán disposiciones para que una autoridad competente verifique, cuando proceda, las medidas de desactivación, a fin de garantizar que las modificaciones aportadas al arma de fuego la inutilizan permanentemente;
- c) la verificación por una autoridad competente comprenderá la expedición de un certificado o la anotación en un registro en que se haga constar la desactivación del arma de fuego o la inclusión de una marca a esos efectos claramente visible en el arma de fuego.

Artículo 10

Requisitos generales para sistemas de licencias o autorizaciones de exportación, importación y tránsito

1. Cada Estado Parte establecerá o mantendrá un sistema eficaz de licencias o autorizaciones de exportación e importación, así como de medidas aplicables al tránsito internacional, para la transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Antes de emitir licencias o autorizaciones de exportación para la expedición de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte se asegurará de que:

- a) los Estados importadores hayan emitido las correspondientes licencias o autorizaciones, y
- b) los Estados de tránsito hayan al menos comunicado por escrito, con anterioridad a la expedición, que no se oponen al tránsito, sin perjuicio de los acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales destinados a favorecer a los Estados sin litoral.

3. La licencia o autorización de exportación e importación y la documentación que la acompañe contendrán conjuntamente información que, como mínimo, comprenda el lugar y la fecha de expiración, el país de exportación, el país de importación, el destino final, una descripción y la cantidad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y, cuando haya tránsito, los países de tránsito. La información contenida en la licencia de importación deberá facilitarse a los Estados de tránsito con antelación.

4. El Estado Parte importador notificará al Estado Parte exportador, previa solicitud, la recepción de las remesas de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que le hayan sido enviadas.

5. Cada Estado Parte adoptará, dentro de sus posibilidades, las medidas necesarias para garantizar que los procedimientos de licencia o autorización sean seguros y que la autenticidad de los documentos de licencia o autorización pueda ser verificada o validada.

6. Los Estados Parte podrán adoptar procedimientos simplificados para la importación y exportación temporales y para el tránsito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones para fines lícitos verificables, tales como cacerías, prácticas de tiro deportivo, pruebas, exposiciones o reparaciones.

Artículo 11

Medidas de seguridad y prevención

A fin de detectar, prevenir y eliminar el robo, la pérdida o la desviación, así como la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas para:

- a) exigir que se garantice la seguridad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones en el curso de su fabricación, su importación y exportación y su tránsito a través de su territorio, y
- b) aumentar la eficacia de los controles de importación, exportación y tránsito, incluidos, cuando proceda, los controles fronterizos, así como de la cooperación transfronteriza entre los servicios policiales y aduaneros.

Artículo 12

Información

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente para cada caso específico sobre cuestiones como los fabricantes, agentes comerciales, importadores y exportadores y, de ser posible, transportista autorizados de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente sobre cuestiones como:

- a) los grupos delictivos organizados, efectiva o presuntamente involucrados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) los medios de ocultación utilizados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, así como las formas de detectarlos;
- c) los métodos y medios, los lugares de expedición y de destino y las rutas que habitualmente utilizan los grupos delictivos organizados que participan en el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y
- d) experiencias de carácter legislativo, así como prácticas y medidas conexas, para prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

3. Los Estados Parte se facilitarán, según proceda, toda información científica y tecnológica pertinente que sea de utilidad para las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley, a fin de reforzar mutuamente su capacidad de prevenir, detectar e investigar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y de enjuiciar a las personas involucradas en esas actividades ilícitas.

4. Los Estados Parte cooperarán en la localización de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que puedan haber sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos. Esa cooperación incluirá la respuesta rápida de los Estados Parte a

toda solicitud de asistencia para localizar esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, dentro de los medios disponibles.

5. Con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico o a cualesquiera acuerdos internacionales, cada Estado Parte garantizará la confidencialidad y acatará las restricciones impuestas a la utilización de toda información que reciba de otro Estado Parte de conformidad con el presente artículo, incluida información de dominio privado sobre transacciones comerciales, cuando así lo solicite el Estado Parte que facilita la información. Si no es posible mantener la confidencialidad, antes de revelar la información se dará cuenta de ello al Estado Parte que la facilitó.

Artículo 13

Cooperación

1. Los Estados Parte cooperarán en los planos bilateral, regional e internacional a fin de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 13 del artículo 18 de la Convención, cada Estado Parte designará un órgano nacional o un punto de contacto central encargado de mantener el enlace con los demás Estados Parte en toda cuestión relativa al presente Protocolo.

3. Los Estados Parte procurarán obtener el apoyo y la cooperación de los fabricantes, agentes comerciales, importadores, exportadores, corredores y transportistas comerciales de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a fin de prevenir y detectar las actividades ilícitas mencionadas en el apartado 1 del presente artículo.

Artículo 14

Capacitación y asistencia técnica

Los Estados Parte cooperarán entre sí y con las organizaciones internacionales pertinentes, según proceda, a fin de que los Estados Parte que lo soliciten reciban la formación y asistencia técnica requeridas para reforzar su capacidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, incluida la asistencia técnica, financiera y material que proceda en las cuestiones enunciadas en los artículos 29 y 30 de la Convención.

Artículo 15

Corredores y corretaje

1. Con miras a prevenir y combatir la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, con sus piezas y componentes y municiones, los Estados Parte que aún no lo hayan hecho considerarán la posibilidad de establecer un sistema de reglamentación de las actividades de las personas dedicadas al corretaje. Ese sistema podría incluir una o varias de las siguientes medidas:

- a) exigir la inscripción en un registro de los corredores que actúen en su territorio;
- b) exigir una licencia o autorización para el ejercicio del corretaje, o

c) exigir que en las licencias o autorizaciones de importación y de exportación, o en la documentación adjunta a la mercancía, se consigne el nombre y la ubicación de los corredores que intervengan en la transacción.

2. Se alienta a los Estados Parte que hayan establecido un sistema de autorización de las operaciones de corretaje como el descrito en el apartado 1 del presente artículo a que incluyan datos sobre los corredores y las operaciones de corretaje en sus intercambios de información efectuados con arreglo al artículo 12 del presente Protocolo y a lo previsto en el artículo 7 del presente Protocolo.

III. DISPOSICIONES FINALES

Artículo 16

Solución de controversias

1. Los Estados Parte procurarán solucionar toda controversia relacionada con la interpretación o aplicación del presente Protocolo mediante la negociación.

2. Toda controversia entre dos o más Estados Parte acerca de la interpretación o aplicación del presente Protocolo que no pueda resolverse mediante la negociación dentro de un plazo razonable deberá, a solicitud de uno de esos Estados Parte, someterse a arbitraje. Si, seis meses después de la fecha de la solicitud de arbitraje, esos Estados Parte no ha podido ponerse de acuerdo sobre la organización del arbitraje, cualquiera de esas Partes podrá remitir la controversia a la Corte Internacional de Justicia mediante solicitud conforme al Estatuto de la Corte.

3. Cada Estado Parte podrá, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación del presente Protocolo o de la adhesión a él, declarar que no se considera vinculado por el apartado 2 del presente artículo. Los demás Estados Parte no quedarán vinculados por el apartado 2 del presente artículo respecto de todo Estado Parte que haya hecho esa reserva.

4. El Estado Parte que haya hecho una reserva de conformidad con el apartado 3 del presente artículo podrá en cualquier momento retirar esa reserva notificándola al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 17

Firma, ratificación, aceptación, aprobación y adhesión

1. El presente Protocolo estará abierto a la firma de todos los Estados en la sede de las Naciones Unidas en Nueva York desde el trigésimo día de su aprobación por la Asamblea General hasta el 12 de diciembre de 2002.

2. El Presente Protocolo también estará abierto a la firma de las organizaciones regionales de integración económica, siempre que al menos uno de los Estados miembros de tales organizaciones haya firmado el presente Protocolo de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del presente artículo.

3. El presente Protocolo estará sujeto a ratificación, aceptación o aprobación. Los instrumentos de ratificación, aceptación

o aprobación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. Las organizaciones regionales de integración económica podrán depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación si por lo menos uno de sus Estados miembros ha procedido de igual manera. En ese instrumento de ratificación, aceptación o aprobación, esas organizaciones declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

4. El presente Protocolo estará abierto a la adhesión de todos los Estados u organizaciones regionales de integración económica que cuente por lo menos con un Estado miembro que sea Parte en el presente Protocolo. Los instrumentos de adhesión se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. En el momento de su adhesión, las organizaciones regionales de integración económica declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

Artículo 18

Entrada en vigor

1. El presente Protocolo entrará en vigor el nonagésimo día después de la fecha en que se haya depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, a condición de que no entre en vigor antes de la entrada en vigor de la Convención. A los efectos del presente apartado, los instrumentos depositados por una organización regional de integración económica no se considerarán adicionales a los depositados por los Estados miembros de tal organización.

2. Para cada Estado u organización regional de integración económica que ratifique, acepte el presente Protocolo o se adhiera a él después de haberse depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, el presente Protocolo entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que ese Estado u organización haya depositado el instrumento pertinente o en la fecha de su entrada en vigor con arreglo al apartado 1 del presente artículo, si esta es posterior.

Artículo 19

Enmienda

1. Cuando hayan transcurrido cinco años desde la entrada en vigor del presente Protocolo, los Estados Parte podrán proponer enmiendas por escrito al Secretario General de las Naciones Unidas, quien a continuación comunicará toda enmienda propuesta a los Estados Parte y a la Conferencia de las Partes en la Convención para que la examinen y decidan al respecto. Los Estados Parte en el presente Protocolo reunidos en la Conferencia de las Partes harán todo lo posible por lograr un consenso sobre cada enmienda. Si se han agotado todas las posibilidades de lograr un consenso y no se ha llegado a un acuerdo, la aprobación de la enmienda exigirá, en última instancia, una mayoría de dos tercios de los Estados Parte en el presente Protocolo presentes y votantes en la sesión de la Conferencia de las Partes.

2. Las organizaciones regionales de integración económica, en asuntos de su competencia, ejercerán su derecho de voto con arreglo al presente artículo con un número de votos igual al número de sus Estados miembros que sean Partes en el presente Protocolo. Dichas organizaciones no ejercerán su derecho a voto si sus Estados miembros ejercen el suyo y viceversa.

3. Toda enmienda aprobada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación por los Estados Parte.

4. Toda enmienda refrendada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo entrará en vigor respecto de un Estado Parte noventa días después de la fecha en que este deposite en poder del Secretario General de las Naciones Unidas un instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de esta enmienda.

5. Cuando una enmienda entre en vigor, será vinculante para los Estados Parte que hayan expresado su consentimiento al respecto. Los demás Estados Parte quedarán sujetos a las disposiciones del presente Protocolo, así como a cualquier otra enmienda anterior que hubiesen ratificado, aceptado o aprobado.

Artículo 20

Denuncia

1. Los Estados Parte podrán denunciar el presente Protocolo mediante notificación escrita al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.

2. Las organizaciones regionales de integración económica dejarán de ser Partes en el presente Protocolo cuando lo hayan denunciado todos sus Estados miembros.

Artículo 21

Depositario e idiomas

1. El Secretario General de las Naciones Unidas será el depositario del presente Protocolo.

2. El original del presente Protocolo, cuyos textos en árabe, chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Protocolo.

PROTOCOLE**contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée****PRÉAMBULE**

LES ÉTATS PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

CONSCIENTS qu'il est urgent de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, étant donné que ces activités sont préjudiciables à la sécurité de chaque État, de chaque région et du monde dans son ensemble, qu'elles constituent une menace pour le bien-être des peuples, pour leur promotion sociale et économique et pour leur droit à vivre en paix;

CONVAINCUS, par conséquent, qu'il est nécessaire que tous les États prennent toutes les mesures appropriées à cette fin, y compris des activités de coopération internationale et d'autres mesures aux niveaux régional et mondial;

RAPPELANT la résolution 53/111 de l'Assemblée générale du 9 décembre 1998, dans laquelle l'Assemblée a décidé de créer un comité intergouvernemental spécial à composition non limitée chargé d'élaborer une convention internationale générale contre la criminalité transnationale organisée et d'examiner s'il y avait lieu d'élaborer, notamment, un instrument international visant à lutter contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

AYANT À L'ESPRIT le principe de l'égalité de droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, tel que consacré dans la charte des Nations unies et dans la déclaration relative aux principes du droit international touchant les relations amicales et la coopération entre les États conformément à la charte des Nations unies;

CONVAINCUS que le fait d'adopter à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée un instrument international contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions aidera à prévenir et à combattre ce type de criminalité,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT:

I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES*Article premier***Relation avec la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée**

1. Le présent protocole complète la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée. Il est interprété conjointement avec la convention.
2. Les dispositions de la convention s'appliquent mutatis mutandis au présent protocole, sauf disposition contraire dudit protocole.
3. Les infractions établies conformément à l'article 5 du présent protocole sont considérées comme des infractions établies conformément à la convention.

*Article 2***Objet**

Le présent protocole a pour objet de promouvoir, de faciliter et de renforcer la coopération entre les États parties en vue de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

*Article 3***Terminologie**

Aux fins du présent protocole:

- a) l'expression «arme à feu» désigne toute arme à canon portative qui propulse des plombs, une balle ou un projectile par l'action d'un explosif, ou qui est conçue pour ce faire ou peut être aisément transformée à cette fin, à l'exclusion des armes à feu anciennes ou de leurs répliques. Les armes à feu anciennes et leurs répliques sont définies conformément au droit interne. Cependant, les armes à feu anciennes n'incluent en aucun cas les armes à feu fabriquées après 1899;
- b) l'expression «pièces et éléments» désigne tout élément ou élément de remplacement spécifiquement conçu pour une arme à feu et indispensable à son fonctionnement, notamment le canon, la carcasse ou la boîte de culasse, la glissière ou le barillet, la culasse mobile ou le bloc de culasse, ainsi que tout dispositif conçu ou adapté pour atténuer le bruit causé par un tir d'arme à feu;
- c) le terme «munitions» désigne l'ensemble de la cartouche ou ses éléments, y compris les étuis, les amorces, la poudre propulsive, les balles ou les projectiles, utilisés dans une arme à feu, sous réserve que lesdits éléments soient eux-mêmes soumis à autorisation dans l'État partie considéré;

d) l'expression «fabrication illicite» désigne la fabrication ou l'assemblage d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions:

- i) à partir de pièces et d'éléments ayant fait l'objet d'un trafic illicite;
- ii) sans licence ou autorisation d'une autorité compétente de l'État partie dans lequel la fabrication ou l'assemblage a lieu; ou
- iii) sans marquage des armes à feu au moment de leur fabrication conformément à l'article 8 du présent protocole.

Des licences ou autorisations de fabrication de pièces et d'éléments sont délivrées conformément au droit interne;

e) l'expression «trafic illicite» désigne l'importation, l'exportation, l'acquisition, la vente, la livraison, le transport ou le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions à partir du territoire d'un État partie ou à travers ce dernier vers le territoire d'un autre État partie si l'un des États parties concernés ne l'autorise pas conformément aux dispositions du présent protocole ou si les armes à feu ne sont pas marquées conformément à l'article 8 du présent protocole;

f) le terme «traçage» désigne le suivi systématique du parcours des armes à feu et, si possible, de leurs pièces, éléments et munitions depuis le fabricant jusqu'à l'acheteur en vue d'aider les autorités compétentes des États parties à déceler et analyser la fabrication et le trafic illicites et à mener des enquêtes.

Article 4

Champ d'application

1. Le présent protocole s'applique, sauf disposition contraire, à la prévention de la fabrication et du trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et aux enquêtes et poursuites relatives aux infractions établies conformément à l'article 5 dudit protocole, lorsque ces infractions sont de nature transnationale et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. Le présent protocole ne s'applique pas aux transactions entre États ou aux transferts d'État dans les cas où son application porterait atteinte au droit d'un État partie de prendre, dans l'intérêt de la sécurité nationale, des mesures compatibles avec la charte des Nations unies.

Article 5

Incrimination

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) à la fabrication illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

b) au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

c) à la falsification ou à l'effacement, à l'enlèvement ou à l'altération de façon illégale de la (des) marque(s) que doit porter une arme à feu en vertu de l'article 8 du présent protocole.

2. Chaque État partie adopte également les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale:

a) sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique, au fait de tenter de commettre une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article ou de s'en rendre complice; et

b) au fait d'organiser, de diriger, de faciliter, d'encourager ou de favoriser au moyen d'une aide ou de conseils, la commission d'une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article.

Article 6

Confiscation, saisie et disposition

1. Sans préjudice de l'article 12 de la convention, les États parties adoptent, dans toute la mesure possible dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour permettre la confiscation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites.

2. Les États parties adoptent, dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour empêcher que les armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication et d'un trafic illicites ne tombent entre les mains de personnes non autorisées en saisissant et détruisant lesdites armes, leurs pièces, éléments et munitions sauf si une autre mesure de disposition a été officiellement autorisée, à condition que ces armes aient été marquées et que les méthodes de disposition desdites armes et des munitions aient été enregistrées.

II. PRÉVENTION

Article 7

Conservation des informations

Chaque État partie assure la conservation, pendant au moins dix ans, des informations sur les armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, sur leurs pièces, éléments et munitions, qui sont nécessaires pour assurer le traçage et l'identification de celles de ces armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, de leurs pièces, éléments et munitions qui font l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites ainsi que pour prévenir et détecter ces activités. Ces informations sont les suivantes:

- a) les marques appropriées requises en vertu de l'article 8 du présent protocole;
 - b) dans le cas de transactions internationales portant sur des armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions, les dates de délivrance et d'expiration des licences ou autorisations voulues, le pays d'exportation, le pays d'importation, les pays de transit, le cas échéant, et le destinataire final ainsi que la description et la quantité des articles.
- b) prendre des dispositions pour, s'il y a lieu, faire vérifier les mesures de neutralisation par une autorité compétente, afin de garantir que les modifications apportées à une arme à feu la rendent définitivement inutilisable;
 - c) prévoir dans le cadre de la vérification par l'autorité compétente la délivrance d'un certificat ou d'un document attestant la neutralisation de l'arme à feu, ou l'application à cet effet sur l'arme à feu d'une marque clairement visible.

Article 8

Marquage des armes à feu

1. Aux fins de l'identification et du traçage de chaque arme à feu, les États parties:

- a) au moment de la fabrication de chaque arme à feu, soit exigent un marquage unique indiquant le nom du fabricant, le pays ou le lieu de fabrication et le numéro de série, soit conservent tout autre marquage unique et d'usage facile comportant des symboles géométriques simples combinés à un code numérique et/ou alphanumérique, permettant à tous les États d'identifier facilement le pays de fabrication;
- b) exigent un marquage approprié simple sur chaque arme à feu importée, permettant d'identifier le pays importateur et, si possible, l'année d'importation et rendant possible le traçage de l'arme à feu par les autorités compétentes de ce pays, ainsi qu'une marque unique, si l'arme à feu ne porte pas une telle marque. Les conditions énoncées au présent alinéa n'ont pas à être appliquées aux importations temporaires d'armes à feu à des fins licites vérifiables;
- c) assurent, au moment du transfert d'une arme à feu des stocks de l'État en vue d'un usage civil permanent, le marquage approprié unique permettant à tous les États parties d'identifier le pays de transfert.

2. Les États parties encouragent l'industrie des armes à feu à concevoir des mesures qui empêchent d'enlever ou d'altérer les marques.

Article 9

Neutralisation des armes à feu

Un État partie qui, dans son droit interne, ne considère pas une arme à feu neutralisée comme une arme à feu prend les mesures nécessaires, y compris l'établissement d'infractions spécifiques, s'il y a lieu, pour prévenir la réactivation illicite des armes à feu neutralisées, conformément aux principes généraux de neutralisation ci-après:

- a) rendre définitivement inutilisables et impossibles à enlever, remplacer ou modifier en vue d'une réactivation quelconque, toutes les parties essentielles d'une arme à feu neutralisée;

Article 10

Obligations générales concernant les systèmes de licences ou d'autorisations d'exportation, d'importation et de transit

1. Chaque État partie établit ou maintient un système efficace de licences ou d'autorisations d'exportation et d'importation, ainsi que de mesures sur le transit international, pour le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Avant de délivrer des licences ou autorisations d'exportation pour des envois d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie vérifie que:

- a) les États importateurs ont délivré des licences ou autorisations d'importation; et
- b) les États de transit ont au moins notifié par écrit, avant l'envoi, qu'ils ne s'opposent pas au transit, ceci sans préjudice des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en faveur des États sans littoral.

3. La licence ou l'autorisation d'exportation et d'importation et la documentation qui l'accompagne contiennent des informations qui, au minimum, incluent le lieu et la date de délivrance, la date d'expiration, le pays d'exportation, le pays d'importation, le destinataire final, la désignation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et leur quantité et, en cas de transit, les pays de transit. Les informations figurant dans la licence d'importation doivent être fournies à l'avance aux États de transit.

4. L'État partie importateur informe l'État partie exportateur, sur sa demande, de la réception des envois d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions.

5. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, les mesures nécessaires pour faire en sorte que les procédures d'accroissement de licences ou d'autorisations soient sûres et que l'authenticité des licences ou autorisations puisse être vérifiée ou validée.

6. Les États parties peuvent adopter des procédures simplifiées pour l'importation et l'exportation temporaires et pour le transit d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, à des fins légales vérifiables telles que la chasse, le tir sportif, l'expertise, l'exposition ou la réparation.

Article 11

Mesures de sécurité et de prévention

Afin de détecter, de prévenir et d'éliminer les vols, pertes ou détournements, ainsi que la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie prend les mesures appropriées:

- a) pour exiger la sécurité des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions au moment de la fabrication, de l'importation, de l'exportation et du transit par son territoire; et
- b) pour accroître l'efficacité des contrôles des importations, des exportations et du transit, y compris, lorsqu'il y a lieu, des contrôles aux frontières, ainsi que l'efficacité de la coopération transfrontière entre la police et les services douaniers.

Article 12

Information

1. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes, dans chaque cas d'espèce, concernant notamment les fabricants, négociants, importateurs, exportateurs et, chaque fois que cela est possible, transporteurs autorisés d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes concernant notamment:

- a) les groupes criminels organisés dont on sait ou dont on soupçonne qu'ils participent à la fabrication ou au trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;
- b) les moyens de dissimulation utilisés dans la fabrication ou le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et les moyens de les détecter;
- c) les méthodes et moyens, les points d'expédition et de destination et les itinéraires habituellement utilisés par les groupes criminels organisés se livrant au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions; et
- d) les données d'expérience d'ordre législatif ainsi que les pratiques et mesures tendant à prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

3. Les États parties se communiquent ou s'échangent, selon qu'il convient, des informations scientifiques et technologiques pertinentes utiles aux services de détection et de répression en vue de renforcer mutuellement leur capacité de prévenir et de déceler la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, de mener des enquêtes et d'engager des poursuites contre les personnes impliquées dans ces activités illicites.

4. Les États parties coopèrent pour le traçage des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant pu faire l'objet

d'une fabrication ou d'un trafic illicites et ils répondent rapidement, dans la limite de leurs moyens, aux demandes d'aide dans ce domaine.

5. Sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique ou de tous accords internationaux, chaque État partie qui reçoit d'un autre État partie, en application du présent article, des informations, y compris des informations exclusives concernant des transactions commerciales, garantit leur confidentialité et respecte toutes restrictions à leur usage s'il en est prié par l'État partie qui les fournit. Si une telle confidentialité ne peut pas être assurée, l'État partie qui a fourni les informations en est avisé avant que celles-ci soient divulguées.

Article 13

Coopération

1. Les États parties coopèrent aux niveaux bilatéral, régional et international pour prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice du paragraphe 13 de l'article 18 de la convention, chaque État partie désigne un organisme national ou un point de contact unique chargé d'assurer la liaison avec d'autres États parties pour les questions relatives au présent protocole.

3. Les États parties cherchent à obtenir l'appui et la coopération des fabricants, négociants, importateurs, exportateurs, courtiers et transporteurs commerciaux d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions afin de prévenir et de détecter les activités illicites visées au paragraphe 1 du présent article.

Article 14

Formation et assistance technique

Les États parties coopèrent entre eux et avec les organisations internationales compétentes, selon qu'il convient, de façon à pouvoir recevoir, sur demande, la formation et l'assistance technique nécessaires pour améliorer leur capacité de prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, y compris une assistance technique, financière et matérielle pour les questions visées aux articles 29 et 30 de la convention.

Article 15

Courtiers et courtage

1. En vue de prévenir et de combattre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, les États parties qui ne l'ont pas encore fait envisagent d'établir un système de réglementation des activités de ceux qui pratiquent le courtage. Un tel système pourrait inclure une ou plusieurs mesures telles que:

- a) l'exigence d'un enregistrement des courtiers exerçant sur leur territoire;
- b) l'exigence d'une licence ou d'une autorisation de courtage; ou

c) l'exigence de l'indication sur les licences ou autorisations d'importation et d'exportation, ou sur les documents d'accompagnement, du nom et de l'emplacement des courtiers participant à la transaction.

2. Les États parties qui ont établi un système d'autorisations concernant le courtage, tel qu'énoncé au paragraphe 1 du présent article, sont encouragés à fournir des renseignements sur les courtiers et le courtage lorsqu'ils échangent des informations au titre de l'article 12 du présent protocole et à conserver les renseignements relatifs aux courtiers et au courtage conformément à l'article 7 du présent protocole.

III. DISPOSITIONS FINALES

Article 16

Règlement des différends

1. Les États parties s'efforcent de régler les différends concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole par voie de négociation.

2. Tout différend entre deux États parties ou plus concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole qui ne peut être réglé par voie de négociation dans un délai raisonnable est, à la demande de l'un de ces États parties, soumis à l'arbitrage. Si, dans un délai de six mois à compter de la date de la demande d'arbitrage, les États parties ne peuvent s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'un quelconque d'entre eux peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice en adressant une requête conformément au statut de la Cour.

3. Chaque État partie peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation du présent protocole ou de l'adhésion à celui-ci, déclarer qu'il ne se considère pas lié par le paragraphe 2 du présent article. Les autres États parties ne sont pas liés par le paragraphe 2 du présent article envers tout État partie ayant émis une telle réserve.

4. Tout État partie qui a émis une réserve en vertu du paragraphe 3 du présent article peut la retirer à tout moment en adressant une notification au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 17

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. Le présent protocole sera ouvert à la signature de tous les États au siège de l'Organisation des Nations unies, à New York, à compter du trentième jour suivant son adoption par l'Assemblée générale et jusqu'au 12 décembre 2002.

2. Le présent protocole est également ouvert à la signature des organisations régionales d'intégration économique à la condition qu'au moins un État membre d'une telle organisation ait signé le présent protocole conformément au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent protocole est soumis à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou

d'approbation seront déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une organisation régionale d'intégration économique peut déposer ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation si au moins un de ses États membres l'a fait. Dans cet instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, cette organisation déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

4. Le présent protocole est ouvert à l'adhésion de tout État ou de toute organisation régionale d'intégration économique dont au moins un État membre est partie au présent protocole. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Au moment de son adhésion, une organisation régionale d'intégration économique déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

Article 18

Entrée en vigueur

1. Le présent protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de dépôt du quarantième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, étant entendu qu'il n'entrera pas en vigueur avant que la convention n'entre elle-même en vigueur. Aux fins du présent paragraphe, aucun des instruments déposés par une organisation régionale d'intégration économique n'est considéré comme un instrument venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de cette organisation.

2. Pour chaque État ou organisation régionale d'intégration économique qui ratifiera, acceptera ou approuvera le présent protocole ou y adhérera après le dépôt du quarantième instrument pertinent, le présent protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de dépôt de l'instrument pertinent par ledit État ou ladite organisation ou à la date à laquelle il entre en vigueur en application du paragraphe 1 du présent article, si celle-ci est postérieure.

Article 19

Amendement

1. À l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de l'entrée en vigueur du présent protocole, un État partie au protocole peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Ce dernier communique alors la proposition d'amendement aux États parties et à la conférence des parties à la convention en vue de l'examen de la proposition et de l'adoption d'une décision. Les États parties au présent protocole réunis en conférence des parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un consensus sur tout amendement. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, il faudra, en dernier recours, pour que l'amendement soit adopté, un vote à la majorité des deux tiers des États parties au présent protocole présents à la conférence des parties et exprimant leur vote.

2. Les organisations régionales d'intégration économique disposent, pour exercer, en vertu du présent article, leur droit de vote dans les domaines qui relèvent de leur compétence, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres parties au présent protocole. Elles n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

3. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article est soumis à ratification, acceptation ou approbation des États parties.

4. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article entrera en vigueur pour un État partie quarante-deux jours après la date de dépôt par ledit État partie auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation dudit amendement.

5. Un amendement entré en vigueur a force obligatoire à l'égard des États parties qui ont exprimé leur consentement à être liés par lui. Les autres États parties restent liés par les dispositions du présent protocole et tous amendements antérieurs qu'ils ont ratifiés, acceptés ou approuvés.

Article 20

Dénonciation

1. Un État partie peut dénoncer le présent protocole par notification écrite adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une telle dénonciation prend effet un an après la date de réception de la notification par le secrétaire général.

2. Une organisation régionale d'intégration économique cesse d'être partie au présent protocole lorsque tous ses États membres l'ont dénoncé.

Article 21

Dépositaire et langues

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies est le dépositaire du présent protocole.

2. L'original du présent protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent protocole.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 294/2014

av den 20 mars 2014

om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Lenteja de Tierra de Campos (SGB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Spaniens begäran om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade geografiska beteckningen "Lenteja Pardina de Tierra de Campos", vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1485/2007 ⁽²⁾.

- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring enligt artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012, har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ i enlighet med artikel 50.2 a i den förordningen.

- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen, och därför bör ändringen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 330, 15.12.2007, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 293, 9.10.2013, s. 10.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6. Frukt, grönsaker och spannmål, obearbetade eller bearbetade

SPANIEN

Lenteja de Tierra de Campos (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 295/2014**av den 20 mars 2014****om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Antequera (SUB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Spaniens begäran om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Antequera", vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 417/2006 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring i den mening som avses i artikel 53.2 i

kommissionens förordning (EU) nr 1151/2012 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring, i enlighet med artikel 50.2 a i samma förordning, i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾.

- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i samma förordning har inkommit till kommissionen, och därför bör ändringen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 72, 11.3.2006, s. 8.

⁽³⁾ EUT C 299, 15.10.2013, s. 13.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.5. Oljor och fetter (smör, margarin, oljor etc.)

SPANIEN

Antequera (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 296/2014

av den 20 mars 2014

om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Neufchâtel (SUB)]EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitets-
ordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt ar-
tikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Frankrikes begäran om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Neufchâtel", vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring enligt artikel 53.2 i förordning (EU) nr

1151/2012, har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ i enlighet med artikel 50.2 a i samma förordning.

- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen, och därför bör ändringen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.⁽³⁾ EUT C 316, 30.10.2013, s. 14.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel.:

Klass 1.3. Ost

FRANKRIKE

Neufchâtel (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 297/2014

av den 20 mars 2014

om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Valençay (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Frankrikes begäran om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Valençay" vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1437/2004 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring i den mening som avses i artikel 53.2 i

förordning (EU) nr 1151/2012 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾, i enlighet med artikel 50.2 a i samma förordning.

- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen, och därför bör ändringen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 265, 12.8.2004, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 296, 12.10.2013, s. 4.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3. Ost

FRANKRIKE

Valençay (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 298/2014

av den 21 mars 2014

om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 och av bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 vad gäller användning av magnesiumdivätedifosfat som bakpulver och surhetsreglerande medel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 10.3, 14 och 30.5,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer ⁽²⁾, särskilt artikel 7.5, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 fastställs en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedel samt villkoren för deras användning.
- (2) I kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 ⁽³⁾ fastställs specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 1333/2008.
- (3) Unionsförteckningen och specifikationerna får uppdateras i enlighet med det enhetliga förfarande som avses i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1331/2008, antingen på kommissionens initiativ eller till följd av en ansökan.
- (4) En ansökan om godkännande av användning av magnesiumdivätedifosfat som bakpulver och surhetsreglerande medel i vissa livsmedelskategorier lämnades in den 7 april 2011 och gjordes tillgänglig för medlemsstaterna.

(5) Fosforsyra – fosfater – di-, tri- och polyfosfater (E 338–452) är godkända för användning i finare bageriprodukter som bakpulver. De difosfater (E 450) som anges i förordning (EU) nr 231/2012 får användas som ett alternativ till natriumaluminiumfosfat (E 541) och därigenom sänks aluminiumhalten i bearbetade livsmedel. De difosfater som för närvarande anges i den förordningen har en kärv eftersmak och kan bidra till den totala natriumhalten i livsmedel.

(6) Specifikationer för magnesiumdivätedifosfat bör fastställas i bilagan till förordning (EU) nr 231/2012, eftersom ämnet skulle kunna användas som ett alternativ till de andra difosfaterna för att minska den kärva eftersmaken och undvika en ökning av natriumhalten i livsmedel. Användningen av magnesiumdivätedifosfat bör därför godkännas i kategorierna 6.2.1: Mjöl, endast självjäsande mjöl, 6.5: Nudlar, 6.6: Smet, 7.1: Matbröd och portionsbröd, och 7.2: Finare bageriprodukter. Magnesiumdivätedifosfat bör tilldelas E-nummer E 450 (ix).

(7) Liknande ämnen med samma magnesiumhalt som magnesiumdivätedifosfat eller en högre halt, t.ex. mono- och dimagnesiumsalter av ortofosforsyra (E 343 (i), E 343 (ii)), är redan godkända för användning i samma livsmedelskategorier. Införandet av magnesiumdivätedifosfat som ett alternativ till de andra difosfaterna i bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 och dess användning i livsmedel kommer inte att resultera i ett ökat intag av fosfor eller magnesium. Därför anses inte fastställandet av specifikationen och det särskilda godkännandet av användningen av magnesiumdivätedifosfat (E 450 (ix)) som bakpulver och surhetsreglerande medel medföra några risker.

(8) Enligt artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1331/2008 ska kommissionen begära ett yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet innan den uppdaterar unionsförteckningen över livsmedelstillsatser i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008, utom i sådana fall när uppdateringen sannolikt inte kommer att påverka människors hälsa. Eftersom införandet av magnesiumdivätedifosfat i bilagan till förordning (EG) nr 231/2012 och godkännandet av användningen av magnesiumdivätedifosfat (E 450 (ix)) som bakpulver inte anses medföra några risker, krävs det inget yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.

(9) Förordningarna (EG) nr 1333/2008 och (EU) nr 231/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1).

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

Bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Tabellen i led I i del C ska ersättas med följande tabell:

"E-nummer	Namn
E 338	Fosforsyra
E 339	Natriumfosfater
E 340	Kaliumfosfater
E 341	Kalciumfosfater
E 343	Magnesiumfosfater
E 450	Difosfater ⁽¹⁾
E 451	Trifosfater
E 452	Polyfosfater

⁽¹⁾ E 450 (ix) ingår inte"

2. I bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska del E ändras på följande sätt:

a) I kategori 06.2.1, "Mjöl", ska följande post införas efter posten för E 338–452:

	"E 450 (ix)	Magnesiumdivätedifosfat	15 000	(4)(81)	Endast självjäsande mjöl
	(81) Den samlade mängden fosfater får inte överstiga maximihalten för E 338–452."				

b) I kategori 06.5, "Nudlar", ska följande post införas efter posten för E 338–452:

	"E 450 (ix)	Magnesiumdivätedifosfat	2 000	(4)(81)	
	(81) Den samlade mängden fosfater får inte överstiga maximihalten för E 338–452."				

c) I kategori 06.6, "Smet", ska följande post införas efter posten för E 338–452:

	"E 450 (ix)	Magnesiumdivätedifosfat	12 000	(4)(81)	
	(81) Den samlade mängden fosfater får inte överstiga maximihalten för E 338–452."				

d) I kategori 07.1, "Matbröd och portionsbröd", ska följande post införas efter posten för E 338–452:

	"E 450 (ix)	Magnesiumdivätedifosfat	15 000	(4)(81)	Endast pizzadeg (fryst eller kyld) och tortilla"
--	-------------	-------------------------	--------	---------	--

e) I kategori 07.2, "Finare bageriprodukter", ska följande post införas efter posten för E 338–452:

	"E 450 (ix)	Magnesiumdivätedifosfat	15 000	(4)(81)	
	(81) Den samlade mängden fosfater får inte överstiga maximihalten för E 338–452."				

BILAGA II

I bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 ska följande post införas efter specifikationerna för livsmedelstillsats E 450 (vii):

"E 450 (ix) MAGNESIUMDIVÄTEDIFOSFAT

Synonymer	Magnesiumpyrofosfatsyra, magnesiumdivätepyrofosfat, magnesiumdifosfat, magnesiumpyrofosfat
Definition	Magnesiumdivätedifosfat är det sura magnesiumsaltet av difosforsyra. Ämnet framställs genom att en vattendispersion av magnesiumhydroxid långsamt tillsätts till fosforsyra tills molförhållandet mellan Mg och P är ca 1:2. Temperaturen hålls under 60 °C under reaktion. Ca 0,1 % väteperoxid tillsätts till reaktionsblandningen, och sedan upphettas uppslamningen och mals.
Einecs-nummer	244-016-8
Kemiskt namn	Magnesiumdivätedifosfat
Kemisk formel	MgH ₂ P ₂ O ₇
Molekylvikt	200,25
Innehåll	68,0–70,5 % P ₂ O ₅ , uttryckt som P ₂ O ₅ 18,0–20,5 % MgO, uttryckt som MgO
Beskrivning	Vita kristaller eller pulver
Identifiering	
Löslighet	Svagt lösligt i vatten, praktiskt taget olösligt i etanol
Partikelstorlek	Den genomsnittliga partikelstorleken varierar mellan 10 och 50 µm
Renhetsgrad	
Viktförlust vid glödning	Högst 12 % (800 °C, 0,5 timmar)
Fluorid	Högst 20 mg/kg (uttryckt som fluor)
Aluminium	Högst 50 mg/kg
Arsenik	Högst 1 mg/kg
Kadmium	Högst 1 mg/kg
Bly	Högst 1 mg/kg"

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 299/2014**av den 24 mars 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	58,9
	TN	83,0
	TR	94,5
	ZZ	78,8
0707 00 05	MA	39,8
	TR	139,3
	ZZ	89,6
0709 93 10	MA	37,7
	TR	98,4
	ZZ	68,1
0805 10 20	EG	46,0
	IL	67,9
	MA	57,3
	TN	51,2
	TR	53,5
	ZZ	55,2
0805 50 10	TR	68,2
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	91,7
	BR	92,4
	CL	94,1
	CN	116,8
	MK	23,6
	US	187,9
	ZA	68,9
	ZZ	96,5
0808 30 90	AR	97,0
	CL	125,8
	TR	127,0
	ZA	92,0
	ZZ	110,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 300/2014

av den 24 mars 2014

om avslutande av det tillfälliga stoppet för ansökningar om importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 891/2009 av den 25 september 2009 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter inom sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) Ett tillfälligt stopp för ansökningar om importlicenser avseende löpnummer 09.4321 från och med den 27 september 2013 infördes genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 931/2013 av den 26 septem-

ber 2013 om fastställande av tilldelningskoefficienten för utfärdande av importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter för vilka ansökningar lämnats in under perioden 8–14 september 2013, och om tillfälligt stopp för ansökningar om sådana licenser ⁽³⁾, i enlighet med förordning (EG) nr 891/2009.

- (2) Det har inkommit information om outnyttjade och/eller endast delvis utnyttjade licenser och det finns därför återigen kvantiteter som är tillgängliga avseende det aktuella löpnumret. Det tillfälliga stoppet för ansökningar bör därför upphöra.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tillfälliga stopp för ansökningar om importlicenser avseende löpnummer 09.4321 från och med den 27 september 2013 som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 931/2013 ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 mars 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 254, 26.9.2009, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 255, 27.9.2013, s. 11.

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 3 mars 2014

om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera vapenhandelsfördraget

(2014/165/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 207.3 jämförda med artikel 218.6 a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Den 11 mars 2013 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om vapenhandelsfördraget inom ramen för Förenta nationerna i de frågor som omfattas av unionens exklusiva befogenhet.
- (2) Den 2 april 2013 antog Förenta nationernas generalförsamling texten till vapenhandelsfördraget. Generalförsamlingen uppmanade också generalsekreteraren, i egenskap av depositarie för fördraget, att öppna det för undertecknande den 3 juni 2013 och uppmanade alla stater att överväga undertecknande och därefter, i enlighet med sina respektive konstitutionella förfaranden, bli parter i fördraget så snart som möjligt.
- (3) Syftet med fördraget är att fastställa högsta möjliga gemensamma internationella normer för att reglera eller förbättra regleringen av den internationella handeln med konventionella vapen, att förebygga och utplåna olaglig handel med konventionella vapen samt förhindra att dessa avleds. Medlemsstaterna uttryckte sin tillfredsställelse med förhandlingarnas resultat och sin vilja att omedelbart underteckna och ratificera fördraget.
- (4) Några av bestämmelserna i fördraget gäller frågor som omfattas av unionens exklusiva befogenhet eftersom de omfattas av tillämpningsområdet för den gemensamma

handelspolitiken eller inverkar på inre marknadsreglerna för överlåtelse av konventionella vapen och explosiva varor.

- (5) Europeiska unionen kan inte underteckna eller ratificera fördraget eftersom endast stater kan ansluta sig till det.
- (6) Den 27 maj 2013 antog rådet beslut 2013/269/Gusp om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse underteckna vapenhandelsfördraget ⁽¹⁾.
- (7) I enlighet med artikel 2.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, när det gäller frågor som omfattas av unionens exklusiva befogenhet, bör rådet därför också bemyndiga medlemsstaterna att i unionens intresse ratificera fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

När det gäller frågor som omfattas av unionens exklusiva befogenhet bemyndigas medlemsstaterna härmed att i unionens intresse ratificera vapenhandelsfördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2014.

På rådets vägnar
I. MICHELAKIS
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 155, 7.6.2013, s. 9.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 21 mars 2014

om ändring av beslut 2005/381/EG vad gäller frågeformuläret för rapportering om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

[delgivet med nr C(2014) 1726]

(Text av betydelse för EES)

(2014/166/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 21.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 21.1 i direktiv 2003/87/EG ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en årlig rapport om tillämpningen av det direktivet. Sedan direktiv 2003/87/EG antogs har det ändrats väsentligt och kommissionen har antagit en rad olika rättsakter för att genomföra det.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG⁽²⁾ och 2009/29/EG⁽³⁾ ändrades direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet infördes i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen i det ena och i avsikt att förbättra och utvidga unionssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i det andra. I kommissionens förordning (EU)

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 8, 13.1.2009, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63).

nr 601/2012⁽⁴⁾ fastställs bestämmelser om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp och verksamhetsuppgifter, medan det i kommissionens förordning (EU) nr 600/2012⁽⁵⁾ fastställs regler om verifiering av rapporter om utsläpp av växthusgaser, ackreditering och ömsesidigt erkännande av kontrollörer samt referentbedömning av ackrediteringsorgan.

- (3) Dessutom fastställs genom kommissionens förordning (EU) nr 389/2013⁽⁶⁾ allmänna krav och krav rörande drift och underhåll för unionsregistret, och i kommissionens beslut 2011/278/EU⁽⁷⁾ fastställs unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i direktiv 2003/87/EG.

- (4) I kommissionens beslut 2005/381/EG⁽⁸⁾ fastställs ett frågeformulär som ska användas av medlemsstaterna för utarbetandet av årsrapporter som syftar till att upprätta

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 181, 12.7.2012, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 600/2012 av den 21 juni 2012 om verifiering av rapporter om utsläpp av växthusgaser och tonkilometer och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 181, 12.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011 (EUT L 122, 3.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 2005/381/EG av den 4 maj 2005 om upprättande av ett frågeformulär för rapportering om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 126, 19.5.2005, s. 43).

en detaljerad redogörelse för tillämpningen av direktiv 2003/87/EG. Genom kommissionens beslut 2006/803/EG ⁽¹⁾ ändrades frågeformuläret på grundval av de erfarenheter som gjorts av medlemsstaterna och kommissionen vid användningen av det.

- (5) Tillämpningen av direktiv 2003/87/EG i dess ändrade lydelse och de rättsakter som antagits av kommissionen och ytterligare erfarenheter som medlemsstaterna och kommissionen har gjort när de använt frågeformuläret har visat att det är nödvändigt att öka synergieffekterna och samstämmigheten för de uppgifter som lämnas.
- (6) Särskilt bör de rapporteringskrav som anges i frågeformuläret ändras i enlighet med ovannämnda rättsakter och förbättras ytterligare på ett harmoniserat sätt för att öka rapporteringens effektivitet och kvaliteten på de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna.
- (7) Bilagan till beslut 2005/381/EG bör därför ändras.

- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2005/381/EG ska ersättas med texten i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 mars 2014.

På kommissionens vägnar

Connie HEDEGAARD

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2006/803/EG av den 23 november 2006 om ändring av beslut 2005/381/EG om upprättande av ett frågeformulär för rapportering om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 329, 25.11.2006, s. 38).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

BILAGA

"BILAGA

FRÅGEFORMULÄR OM GENOMFÖRANDET AV DIREKTIV 2003/87/EG

1. Uppgifter om det organ som lämnar in rapporten

Organisationens namn och avdelning:

Kontaktperson:

Kontaktpersonens tjänstebeteckning:

Adress:

Internationellt telefonnummer:

E-post:

2. Behöriga myndigheter inom EU:s system för handel med utsläppsrätter och samordning mellan myndigheterna

Frågorna i detta avsnitt ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 2.1 Ange i följande tabell namn och förkortning på samt kontaktuppgifter till de behöriga myndigheter som deltar i genomförandet av EU:s utsläppshandelsystem för anläggningar och luftfart i medlemsstaten. Lägg till rader vid behov.

Namn	Förkortning	Kontaktuppgifter ⁽¹⁾

Ange i följande tabell namn och förkortning på samt kontaktuppgifter till det nationella ackrediteringsorgan som utsetts i enlighet med artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ⁽²⁾.

Namn	Förkortning	Kontaktuppgifter ⁽¹⁾

Har ni inrättat en nationell ackrediteringsmyndighet för certifiering av kontrollörer i enlighet med artikel 54.2 i kommissionens förordning (EU) nr 600/2012 ⁽³⁾? Ja/Nej

Om ja, ange namn och förkortning på samt kontaktuppgifter till den nationella ackrediteringsmyndigheten i följande tabell.

Namn	Förkortning	Kontaktuppgifter ⁽¹⁾

Ange namn och förkortning på samt kontaktuppgifter till medlemsstatens registeradministratör i följande tabell.

Namn	Förkortning	Kontaktuppgifter ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ange telefonnummer, e-postadress och webbplats.

⁽²⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 181, 12.7.2012, s. 1.

- 2.2 Ange i tabellen nedan vilken behörig myndighet som ansvarar för följande uppgifter (ange myndighetens förkortning). Lägg till rader vid behov.

Observera att tabellens grå rutor betyder att uppgiften inte är relevant för anläggningar respektive luftfart.

Behörig myndighet med ansvar för:	Anläggningar	Luftfart
Utfärdande av tillstånd		
Gratis tilldelning till stationära anläggningar i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG		
Gratis tilldelning i enlighet med artikel 3e och 3f i direktiv 2003/87/EG		
Verksamhet i samband med auktionering (den auktionsförrättare som nämns i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010) (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1)		
Finansiella åtgärder avseende indirekt koldioxidläckage		
Utfärdande av utsläppsrätter		
Godkännande av övervakningsplanen och väsentliga ändringar av övervakningsplanen		
Mottagande och bedömning av verifierade utsläppsrapporter och kontrollrapporter		
Framtagning av en konservativ uppskattning av utsläppen i enlighet med artikel 70 i kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 181, 12.7.2012, s. 30)		
Godkännande av rapporter om förbättringar av övervakningsmetoden i enlighet med artikel 69 i förordning (EU) nr 601/2012		
Godkännande av verksamhetsutövarens ansökan om att kontrollören ska avstå från ett besök på plats i enlighet med artikel 31.1 i förordning (EU) nr 600/2012		
Kontroll och verkställande		
Information till allmänheten		
Administration av unilateralt införande av verksamheter och gaser i enlighet med artikel 24 i direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾		
Administration av anläggningar som undantagits i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾		
Andra uppgifter (ange vad):		

⁽¹⁾ Denna ruta behöver bara fyllas i om medlemsstaten har infört verksamheter eller gaser i enlighet med artikel 24 i direktiv 2003/87/EG.

⁽²⁾ Denna ruta behöver bara fyllas i om medlemsstaten har infört undantag för anläggningar i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG.

- 2.3 Om fler än en behörig myndighet har utsetts i medlemsstaten i enlighet med artikel 18 i direktiv 2003/87/EG, vilken behörig myndighet är den kontaktpunkt som avses i artikel 69.2 i förordning (EU) nr 600/2012? Ange myndighetens förkortning i följande tabell.

Namnet på den behöriga myndighet som är kontaktpunkt i enlighet med artikel 69.2 i förordning (EU) nr 600/2012	Förkortning

Om man har utsett fler än en behörig myndighet i medlemsstaten för den verksamhet som avses i förordning (EU) nr 601/2012, vilka åtgärder har i så fall vidtagits för att samordna dessa behöriga myndigheters arbete i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 601/2012? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Samordning av verksamhet i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 601/2012	Ja/Nej	Kommentarer (frivilligt)
Krävs enligt nationell lagstiftning en central behörig myndighet som ser över och utfärdar bindande instruktioner om övervakningsplaner, anmälan om ändringar av övervakningsplanen eller utsläppsrapporter?		
Finns det en central behörig myndighet som styr de lokala och/eller regionala behöriga myndigheterna genom bindande instruktioner och vägledning?		
Finns det en central behörig myndighet som ser över och ger råd om övervakningsplaner, anmälan och utsläppsrapporter på frivillig basis?		
Anordnas regelbundna arbetsgrupper eller möten med de behöriga myndigheterna?		
Anordnas gemensam utbildning för alla behöriga myndigheter för att se till att kraven genomförs enhetligt?		
Används it-system eller it-verktyg för att säkerställa enhetliga övervaknings- och rapporteringsmetoder?		
Har en samordningsgrupp inrättats med personal från behöriga myndigheter som diskuterar övervaknings- och rapporteringsfrågor och utvecklar gemensamma tillvägagångssätt?		

Finns det andra samordningsåtgärder? I så fall vilka?

- 2.4 Vilket effektivt utbyte av information och effektivt samarbete har upprättats i enlighet med artikel 69.1 i förordning (EU) nr 600/2012 mellan det nationella ackrediteringsorganet eller, i tillämpliga fall, den nationella ackrediteringsmyndigheten och den behöriga myndigheten i medlemsstaten? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Samordning av verksamheten i enlighet med artikel 69.1 i förordning (EU) nr 600/2012	Ja/Nej	Kommentarer (frivilligt)
Anordnas regelbundna möten mellan det nationella ackrediteringsorganet/den nationella ackrediteringsmyndigheten (i förekommande fall) och den behöriga myndighet som ansvarar för samordningen?		
Har en arbetsgrupp inrättats i vilken det nationella ackrediteringsorganet/den nationella ackrediteringsmyndigheten (i förekommande fall), den behöriga myndigheten och kontrollörerna diskuterar frågor om ackreditering och kontroll?		
Kan den behöriga myndigheten delta som observatör i det nationella ackrediteringsorganets ackrediteringsverksamhet?		

Finns det andra samordningsåtgärder? I så fall vilka?

3. Verksamheternas, anläggningarnas och luftfartygsoperatörernas omfattning

Den andra delfrågan i fråga 3.1 och de andra och tredje delfrågorna i fråga 3.2 i detta avsnitt ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

3A. Anläggningar

- 3.1 Vid hur många anläggningar förekommer sådan verksamhet och utsläpp av sådana växthusgaser som räknas upp i bilaga I till direktiv 2003/87/EG? Hur många av dessa anläggningar tillhör kategorierna A, B och C i enlighet med artikel 19.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Hur många anses vara anläggningar med låga utsläpp i enlighet med artikel 47.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Svara i följande tabell.

Anläggningar	Antal
Anläggningar med låga utsläpp	
Anläggningar av kategori A	
Anläggningar av kategori B	
Anläggningar av kategori C	
Totalt antal anläggningar	

För vilka bilaga I-verksamheter har medlemsstaten utfärdat tillstånd inom ramen för direktiv 2003/87/EG? Svara i följande tabell.

Bilaga I-verksamhet	Ja/Nej
Förbränning av bränsle enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Raffinering av mineralolja	
Produktion av koks	
Rostning och sintring, inklusive pelletering, av metallhaltig malm (inklusive sulfid malm)	
Tackjärns- eller ståltillverkning enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion eller bearbetning av järnmetaller enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av primäraluminium	
Produktion av sekundäraluminium enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion eller bearbetning av icke-järnmetaller enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av cementklinker i roterugn enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av kalk eller bränning av dolomit eller magnesit enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Tillverkning av glas enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Tillverkning av keramiska produkter enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Tillverkning av isoleringsmaterial av mineralull som görs av glas, sten eller slagg enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	

Bilaga I-verksamhet	Ja/Nej
Torkning eller bränning av gips eller framställning av gipsplattor och andra gipsprodukter enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Framställning av pappersmassa enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Framställning av papper eller kartong enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av kimrök enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av salpetersyra	
Produktion av adipinsyra	
Produktion av glyoxal och glyoxalsyra	
Produktion av ammoniak	
Produktion av organiska baskemikalier enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av vätgas (H ₂) och syntesgas enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Produktion av natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) och natriumbikarbonat (NaHCO ₃) enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Avskiljning av växthusgaser från anläggningar enligt bilaga I till direktiv 2003/87/EG	
Transport av växthusgaser via pipeliner för geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114)	
Geologisk lagring av växthusgaser i lagringsanläggningar som är godkända enligt direktiv 2009/31/EG	

3.2 Har medlemsstaten undantagit anläggningar i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG? Ja/Nej

Om ja, fyll i följande tabell och besvara frågorna nedan.

Primär bilaga I-verksamhet	Totala utsläpp från anläggningar som undantagits i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG	Antal anläggningar som har överskridit tröskelvärdet på 25 000 ton CO _{2(e)} och behöver återinföras i utsläppshandelssystemet

Vilka kontrollåtgärder har införts i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG? Ange nedan.

Har några förenklade villkor för övervakning, rapportering och verifiering fastställts för anläggningar med årliga verifierade utsläpp som understeg 5 000 ton CO_{2(e)} per år under perioden 2008–2010? Ja/Nej

Om ja, ange nedan vilka förenklade villkor som gäller.

3B. Luftfartygsoperatörer

- 3.3 Hur många luftfartygsoperatörer har lämnat in en övervakningsplan (av de luftfartygsoperatörer som har sådana verksamheter som räknas upp i bilaga I till direktiv 2003/87/EG för vilka medlemsstaten ansvarar i egenskap av administrerande medlemsstat)? Hur många av dessa luftfartygsoperatörer är kommersiella respektive icke-kommersiella luftfartygsoperatörer? Hur många av det totala antalet luftfartygsoperatörer ska betraktas som små utsläppskällor i enlighet med artikel 54.1 i förordning (EU) nr 601/2012? Specificera i följande tabell:

Typ av luftfartygsoperatör	Antal
Kommersiella luftfartygsoperatörer	
Icke-kommersiella luftfartygsoperatörer	
Totalt antal luftfartygsoperatörer	
Små utsläppskällor	

Känner ni till om medlemsstaten är administrerande medlemsstat för ytterligare luftfartygsoperatörer, som ska ha lämnat in en övervakningsplan och uppfyllt övriga krav inom ramen för direktiv 2003/87/EG? Ja/Nej

Om ja, ange antalet luftfartygsoperatörer i följande tabell:

Totalt antal ytterligare luftfartygsoperatörer som ska ha uppfyllt kraven i EU:s utsläppshandels-system	
---	--

Redogör nedan för eventuella frågor kring antalet ytterligare luftfartygsoperatörer.

4. Utfärdandet av tillstånd för anläggningar

Fråga 4.1 och första delen av fråga 4.2 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 4.1 Har kraven i artiklarna 5, 6 och 7 i direktiv 2003/87/EG integrerats med förfarandena i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (1)? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan hur integreringen utfördes. Lägg till rader vid behov.

Integrering av tillståndet för växthusgasutsläpp och tillståndet enligt direktivet om industriutsläpp (nedan kallat IED-tillstånd)	Ja/Nej	Kommentarer (frivilligt)
Ingår tillståndet för växthusgasutsläpp i IED-tillståndet?		
Är förfarandena för IED-tillstånd och tillstånd för växthusgasutsläpp integrerade?		
Är det de behöriga IED-myndigheterna som ansvarar för godkännandet av övervakningsplaner och bedömning av utsläppsrappporter?		
Är det de behöriga IED-myndigheterna som utför inspektionen av verksamheterna inom ramen för EU:s utsläppshandelsystem?		

Har integreringen skett på annat sätt? I så fall hur?

(1) EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

Om nej, ange i nedanstående tabell hur medlemsstaten samordnar villkor och förfaranden för utfärdandet av tillstånd för växthusgasutsläpp och IED-tillstånd. Lägg till rader vid behov.

Samordning av villkor och förfaranden för utfärdande av tillstånd för växthusgasutsläpp och IED-tillstånd	Ja/Nej	Kommentarer (frivilligt)
De behöriga IED-myndigheterna kontrollerar om ett tillstånd för växthusgasutsläpp är tillämpligt och nödvändigt samt informerar den behöriga myndigheten som ansvarar för verksamheten inom EU:s utsläppshandelssystem.		
Den lagstiftning som införlivar direktivet om industriutsläpp innehåller inga gränser för utsläpp eller koncentration av koldioxid.		
De behöriga IED-myndigheterna ger bindande instruktioner till den behöriga myndighet som ansvarar för utsläppshandeln under tillståndsförfarandet.		
De behöriga IED-myndigheterna ger råd på frivillig och icke-bindande basis till den behöriga myndighet som ansvarar för utsläppshandeln under tillståndsförfarandet.		

Sker samordningen på annat sätt? I så fall hur?

- 4.2 När krävs enligt den nationella lagstiftningen att tillståndet förnyas i enlighet med artiklarna 6 och 7 i direktiv 2003/87/EG? Specificera bestämmelserna i den nationella lagstiftningen i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Typ av förändring	Specifika bestämmelser i den nationella lagstiftningen
När kan den behöriga myndigheten återkalla ett tillstånd?	
Upphör ett tillstånd att gälla enligt nationell lagstiftning? Under vilka förutsättningar sker detta i så fall?	
När ändras ett tillstånd till följd av en kapacitetsökning?	
När ändras ett tillstånd till följd av en kapacitetsminskning?	
När ändras ett tillstånd till följd av ändringar i övervakningsplanen?	
Finns det andra typer av tillståndsförnyelser? Ange i så fall vilka.	

Hur många tillstånd förnyades under rapporteringsperioden? Ange i följande tabell antalet förnyade tillstånd som den behöriga myndigheten känner till.

Totalt antal förnyade tillstånd under rapporteringsperioden	
---	--

5. Tillämpning av övervaknings- och rapporteringsbestämmelserna

5A. Allmänt

Frågorna 5.1, 5.2, 5.3 och 5.4 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 5.1 Har ytterligare nationell lagstiftning införts i samband med tillämpningen av förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange nedan inom vilka områden man har infört ytterligare nationell lagstiftning.

--

Har man utvecklat ytterligare nationell vägledning som stöd för tolkningen av förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange nedan inom vilka områden man har utvecklat ytterligare nationell vägledning.

- 5.2 Vilka åtgärder har vidtagits för att komplettera rapporteringskraven inom andra befintliga rapporteringsmekanismer, såsom rapporteringen om inventering av växthusgaser och det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar? Ange nedan.

- 5.3 Har ni utarbetat särskilda elektroniska mallar eller filformat, som är anpassade efter medlemsstaten, för övervakningsplaner, utsläppsrapporter, kontrollrapporter och/eller rapporter om förbättringar? Ja/Nej

Om ja, fyll i tabellerna nedan.

	Specifik mall eller specifikt filformat för medlemsstaten ⁽¹⁾	Vilka delar av mallen eller det särskilda filformatet är specifika för medlemsstaten ⁽²⁾ ?
Övervakningsplan för anläggningar		
Utsläppsrapport för anläggningar		
Verifieringsrapport för anläggningar		
Rapport om förbättringar vid anläggningar		

⁽¹⁾ Ange om medlemsstaten har utarbetat en särskild mall eller ett särskilt filformat.

⁽²⁾ I förhållande till kriterierna i de mallar och särskilda filformat som offentliggjorts av kommissionen.

	Specifik mall eller specifikt filformat för medlemsstaten ⁽¹⁾	Vilka delar av mallen eller det särskilda filformatet är specifika för medlemsstaten ⁽²⁾ ?
Övervakningsplan för luftfartygsoperatörer		
Utsläppsrapport för luftfartygsoperatörer		
Verifieringsrapport för luftfartygsoperatörer		
Rapport om förbättringar hos luftfartygsoperatörer		

⁽¹⁾ Ange om medlemsstaten har utarbetat en särskild mall eller ett särskilt filformat.

⁽²⁾ I förhållande till kriterierna i de mallar och särskilda filformat som offentliggjorts av kommissionen.

Vilka åtgärder har vidtagits för att följa bestämmelserna i artikel 74.1 och 74.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Ange nedan.

- 5.4 Har medlemsstaten utvecklat ett automatiserat system för elektroniskt datautbyte mellan verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer och den behöriga myndigheten samt andra parter? Ja/Nej

Om ja, ange nedan vilka åtgärder som har vidtagits för att följa bestämmelserna i artikel 75.1 och 75.2 i förordning (EU) nr 601/2012.

5B. **Anläggningar**

Frågorna 5.7, 5.9, andra delen av fråga 5.17 samt frågorna 5.19 och 5.20 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 5.5 I följande tabell anges total bränsleförbrukning och de totala årliga utsläppen för respektive bränsle, grundat på uppgifterna i verksamhetsutövarens utsläppsrapporter för rapporteringsåret.

Beskrivning av bränsletyp	Total bränsleförbrukning (TJ)	Totala årliga utsläpp (t CO ₂)
Stenkol		
Brunkol och subbituminöst kol		
Torv		
Koks		
Naturgas		
Koksugngas		
Masugngas		
Raffinaderigas och annan processgas		
Eldningsolja		
Gasol		
Petroleumkoks		
Övriga fossila bränslen ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Observera att denna fråga inte omfattar biomassa (bl.a. icke-hållbara biobränslen och flytande biobränslen). Information om biomassa, biobränslen och flytande biobränslen tas upp i fråga 5.17.

- 5.6 Ange i följande tabell de sammanlagda totala utsläppen för varje rapporterad kategori enligt det gemensamma rapporteringsformatet (CRF) från FN:s mellanstatliga klimatpanel. Beräkningen ska grunda sig på uppgifterna i verksamhetsutövarens utsläppsrapporter i enlighet med artikel 73 i förordning (EU) nr 601/2012.

CRF-kategori 1 (Energi)	CRF-kategori 2 (Processutsläpp)	Totala utsläpp (t CO _{2(e)})	Totala förbrännings- utsläpp (t CO _{2(e)})	Totala processutsläpp (t CO _{2(e)})

5.7 I tabellen nedan anges följande uppgifter:

- Antalet anläggningar för vilka den behöriga myndigheten har godkänt de hänvisningsvärden som avses i artikel 31.1 c i förordning (EU) nr 601/2012.
- Värdet, bränsletypen och beräkningsfaktorerna i fråga samt källan och motiveringen till dessa hänvisningsvärden.
- Antalet anläggningar för vilka den behöriga myndigheten har godkänt standardvärden av typ I, dvs. de värden som avses i artikel 31.1 d och e i förordning (EU) nr 601/2012.
- Värdet, bränsletypen eller materialtypen samt beräkningsfaktorerna i fråga samt källan och motiveringen till dessa standardvärden av typ I.

Typ av värde ⁽¹⁾	Bränsletyp eller materialtyp	Beräkningsfaktor ⁽²⁾	Verkligt tillämpat värde	Källa och motivering till värdet	Antal anläggningar för vilka den behöriga myndigheten har godkänt värdet
-----------------------------	------------------------------	---------------------------------	--------------------------	----------------------------------	--

⁽¹⁾ När det gäller typ av värde anges antingen det hänvisningsvärde som överenskommit med den behöriga myndigheten eller standardvärdet av typ I. De hänvisningsvärden som avses i artikel 31.1 c i förordning (EU) nr 601/2012 grundar sig på beräkningsfaktorerna för respektive bränsletyp.

⁽²⁾ Välj mellan följande beräkningsfaktorer: effektivt värmevärde, emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omvandlingsfaktor, kolinnehåll eller biomassafraktion.

Hur många av standardvärdena av typ I är sådana värden som räknas upp i bilaga VI till förordning (EU) nr 601/2012 och avses i artikel 31.1 a i den förordningen?

Totalt antal standardvärden av typ I som är sådana värden som avses i artikel 31.1 a i förordning (EU) nr 601/2012	
--	--

5.8 Har provtagningsplaner upprättats i alla de fall som omfattas av artikel 33 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om nej, ange nedan vilka fall det gäller och skälen till att man inte har upprättat en provtagningsplan.

Känner ni till några särskilda problem eller frågor när det gäller verksamhetsutövarnas provtagningsplaner? Ja/Nej

Om ja, redogör nedan för de problem eller frågor som har uppstått.

5.9 I följande tabell anges hur många anläggningar som har fått tillåtelse av den behöriga myndigheten att använda en annan frekvens i enlighet med artikel 35.2 b i förordning (EU) nr 601/2012 samt bekräftas att provtagningsplanen i dessa fall dokumenteras och efterlevs fullständigt.

Bränslets eller materialets benämning	Antal anläggningar som fått den behöriga myndighetens tillåtelse att använda en annan frekvens	Antal stora bränsle-/materialmängder för vilka en annan frekvens används	Bekräftelse på att provtagningsplanen dokumenteras och efterlevs fullständigt Ja/Nej. Om nej, ange skäl.

5.10 Om man inte tillämpar de högsta nivåmetoderna på stora bränsle-/materialmängder från de anläggningar som tillhör kategori C enligt artikel 19.2 c i förordning (EU) nr 601/2012, ska det anges i tabellen nedan för varje anläggning där denna situation har uppstått, vilka bränsle-/materialmängder som berörs, vilken övervakningsparameter som berörs, vilken högsta nivå som krävs enligt förordning (EU) nr 601/2012 och vilken nivå som tillämpas.

Anläggningens identifieringskod ⁽¹⁾	Berörd bränsle-/materialmängd i den beräkningsbaserade metoden	Berörd utsläppskälla i den mätning-baserade metoden	Berörd övervakningsparameter ⁽²⁾	Högsta nivå som krävs enligt förordning (EU) nr 601/2012	Verklig tillämpad nivå

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

⁽²⁾ Ange vilken av följande övervakningsparametrar som berörs: bränslemängd, materialmängd, effektivt värmevärde, emissionsfaktor, preliminär emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omvandlingsfaktor, kolinnehåll, biomassafraktion. Vid mätning-baserad metod anges i stället årsgenomsnittet för utsläpp per timme från utsläppskällan.

- 5.11 I tabellen nedan anges hur många anläggningar som tillhör kategori B enligt artikel 19.2 b i förordning (EU) nr 601/2012 och som inte tillämpar den högsta nivån på alla stora bränsle-/materialmängder och alla stora utsläppskällor ⁽¹⁾ i enlighet med förordning (EU) nr 601/2012.

Övervakningsmetod ⁽¹⁾	Primär bilaga I-verksamhet	Antal anläggningar som berörs

⁽¹⁾ Välj antingen beräkningsbaserad metod eller mätning-baserad metod.

- 5.12 Har anläggningarna i medlemsstaten tillämpat den alternativa övervakningsmetoden i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, fyll i tabellen nedan.

Anläggningens identifieringskod ⁽¹⁾	Skäl för tillämpning av alternativ övervakningsmetod ⁽²⁾	Parameter för vilken minst nivå 1 inte uppnåddes ⁽³⁾	Uppskattning av utsläpp som berörs av denna parameter

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

⁽²⁾ Välj något av följande alternativ:

- Att tillämpa nivå 1 är inte tekniskt genomförbart eller skulle leda till orimligt höga kostnader för en stor bränsle-/materialmängd.
- Att tillämpa nivå 1 är inte tekniskt genomförbart eller skulle leda till orimligt höga kostnader för en mindre bränsle-/materialmängd.
- Att tillämpa nivå 1 är inte tekniskt genomförbart eller skulle leda till orimligt höga kostnader för mer än en stor eller mindre bränsle-/materialmängd.
- Att tillämpa nivå 1 i den mätning-baserade metoden är inte tekniskt genomförbart eller skulle leda till orimligt höga kostnader i den mening som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 601/2012.

⁽³⁾ Välj något av följande alternativ: bränslemängd, materialmängd, effektivt värmevärde, emissionsfaktor, preliminär emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omvandlingsfaktor, kolinnehåll eller biomassafraktion. Vid mätning-baserad metod anges i stället årsgenomsnittet för utsläpp per timme i kg/tim från utsläppskällan.

- 5.13 Ange i tabellen nedan hur många anläggningar av kategori A, B och C som var skyldiga att lämna in och även lämnade in en rapport om förbättringar i enlighet med artikel 69 i förordning (EU) nr 601/2012. Informationen i följande tabell avser föregående rapporteringsperiod.

Anläggningsskategorier	Primär bilaga I-verksamhet	Typ av rapport om förbättringar ⁽¹⁾	Antal anläggningar skyldiga att lämna in en rapport om förbättringar	Antal anläggningar som lämnade in rapporten om förbättringar

⁽¹⁾ Välj något av följande alternativ: rapport om förbättringar enligt artikel 69.1, rapport om förbättringar enligt artikel 69.3 eller rapport om förbättringar enligt artikel 69.4.

- 5.14 Har ingående koldioxid i enlighet med artikel 48 eller koldioxid i enlighet med artikel 49 i förordning (EU) nr 601/2012 överförts i medlemsstaten? Ja/Nej

Om ja, fyll i tabellen nedan.

⁽¹⁾ Antingen de utsläppskällor som släpper ut mer än 5 000 ton koldioxidkvalenter per år eller de utsläppskällor som står för mer än 10 procent av anläggningens totala årliga utsläpp, beroende på vad som ger större absoluta utsläpp.

Identifieringskod ⁽¹⁾ för den anläggning som överför ingående koldioxid eller koldioxid enligt artikel 49	Typ av överföring ⁽²⁾	Anläggningens identifieringskod ⁽³⁾	Mängd överförd koldioxid ⁽⁴⁾ (t CO ₂)	Utsläpp av mottagen ingående koldioxid (t CO ₂)	Typ av mottagningsanläggning i fall av överförd koldioxid (artikel 49) ⁽⁵⁾	Lagringsplatsens tillståndnummer (lagringsstillstånd enligt direktiv 2009/31/EG)

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

⁽²⁾ Välj något av följande alternativ: överföring av ingående koldioxid (artikel 48) eller överföring av koldioxid (artikel 49).

⁽³⁾ Ange antingen identifieringskoden för den anläggning som tar emot den ingående koldioxiden eller identifieringskoden för den anläggning som tar emot koldioxid i enlighet med artikel 49.

⁽⁴⁾ Ange mängden ingående koldioxid eller överförd koldioxid enligt artikel 49.

⁽⁵⁾ Välj något av följande alternativ:

— Avskiljning av växthusgaser från en anläggning som omfattas av direktiv 2003/87/EG för vidare transport och geologisk lagring på en lagringsplats som är tillåten enligt direktiv 2009/31/EG.

— Transport av koldioxid via rörledningar för geologisk lagring på en lagringsplats som är tillåten enligt direktiv 2009/31/EG.

— Geologisk lagring av växthusgaser på en lagringsplats som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG.

5.15 Finns det bestämmelser om annan innovativ teknik än den som är tillåten i enlighet med artikel 49 i förordning (EU) nr 601/2012, vilken skulle kunna tillämpas för permanent lagring och som är relevant för framtida ändringar av förordning (EU) nr 601/2012, varför medlemsstaten skulle vilja uppmärksamma kommissionen på denna innovativa teknik?

5.16 Finns det några anläggningar i medlemsstaten som har tillämpat kontinuerlig utsläppsmätning i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange följande uppgifter i tabellen nedan: de totala utsläppen från varje anläggning, vilka utsläpp som mäts kontinuerligt och huruvida den gas som mäts innehåller koldioxid som härrör från biomassa.

Identifieringskod ⁽¹⁾ för anläggningar som släpper ut koldioxid	Identifieringskod ⁽²⁾ för anläggningar som släpper ut dikväveoxid	Totala årliga utsläpp (t CO _{2(e)})	Utsläpp som mäts kontinuerligt (t CO _{2(e)})	Innehåller den uppmätta rökgasen biomassa? Ja/Nej

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

⁽²⁾ Välj något av följande alternativ: överföring av ingående koldioxid (artikel 48) eller överföring av koldioxid (artikel 49).

5.17 Ange följande uppgifter för varje primär verksamhet som räknas upp i bilaga I i direktiv 2003/87/EG:

— Antalet anläggningar av kategori A, B och C som använder biomassa.

— Totala utsläpp från biomassa med utsläppsfaktor noll, dvs. där inga hållbarhetskriterier gäller eller där hållbarhetskriterierna är uppfyllda.

— Totala utsläpp från biomassa som inte har utsläppsfaktor noll, dvs. där hållbarhetskriterier gäller men inte är uppfyllda.

— Energiinnehållet i den biomassa som har utsläppsfaktor noll.

— Energiinnehållet i den biomassa som inte har utsläppsfaktor noll.

Primär bilaga I-verksamhet	Anläggningenskategori	Utsläpp från biomassa där hållbarhetskriterier gäller och är uppfyllda samt utsläpp från biomassa som inte omfattas av hållbarhetskriterier (t CO _{2(e)})	Utsläpp från biomassa där hållbarhetskriterier gäller men inte är uppfyllda (t CO _{2(e)})	Energiinnehåll i biomassa med utsläppsfaktor noll (TJ)	Energiinnehåll i biomassa som inte har utsläppsfaktor noll (TJ)

Vilka metoder tillämpas i allmänhet i medlemsstaten för att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda? Om nationella system tillämpas för att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, beskriv dessa nedan i stora drag.

- 5.18 Hur stor mängd fossila koldioxidutsläpp från varje avfallskategori användes som bränsle eller insatsmaterial enligt verksamhetsutövarnas verifierade utsläppsrapporter? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Avfallskategori	Utsläpp (t CO ₂)

- 5.19 Har medlemsstaten godkänt någon förenklad övervakningsplan i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan vilken typ av riskbedömning som utfördes och vilka principer som låg till grund för riskbedömningen.

Typ av riskbedömning (¹)	Allmänna principer för riskbedömningen

(¹) Välj något av följande alternativ: riskbedömning som utfördes av den behöriga myndigheten eller riskbedömning som utfördes av verksamhetsutövaren.

- 5.20 Har innovativa åtgärder vidtagits för att förenkla efterlevnaden för de anläggningar med låga utsläpp som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, specificera för varje rubrik i tabellen nedan. Lägg till rader vid behov.

Innovativa åtgärder för att förenkla efterlevnaden	Ja/Nej
Skräddarsydd vägledning, mallar och/eller särskilda exempel	
Särskilda workshoppar för anläggningar med låga utsläpp	
Förenklad mall för övervakningsplaner	
Övrigt (ange vad):	

5C. Luftfartygsoperatörer

Frågorna 5.26 och 5.27 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 5.21 Hur många luftfartygsoperatörer använder metod A eller B för att fastställa bränsleförbrukningen? Svara i följande tabell.

Metod för att fastställa bränsleförbrukning	Antal luftfartygsoperatörer	Andel (i %) små utsläppskällor (av det totala antalet luftfartygsoperatörer i den andra kolumnen) som fastställer bränsleförbrukning
Metod A		
Metod B		
Metod A och B		

- 5.22 Ange i följande tabell de sammantagna totala utsläppen från alla utförda flygningar och inrikesflygningar som skett under rapporteringsperioden och utförts av de luftfartygsoperatörer för vilka ni är administrerande medlemsstat.

Totala utsläpp från flygningar utförda av luftfartygsoperatörer för vilka ni är administrerande medlemsstat (t CO ₂)	Totala utsläpp från inrikesflygningar utförda av luftfartygsoperatörer för vilka ni är administrerande medlemsstat (t CO ₂)

5.23 I tabellen nedan anges följande uppgifter:

- Antal luftfartygsoperatörer som använder bibränslen.
- Totala utsläpp från bibränslen med utsläppsfaktor noll, dvs. där hållbarhetskriterierna är uppfyllda.
- Totala utsläpp från bibränslen som inte har utsläppsfaktor noll, dvs. där hållbarhetskriterier gäller men inte är uppfyllda.
- Energiinnehållet i de bibränslen som har utsläppsfaktor noll.
- Energiinnehållet i de bibränslen som inte har utsläppsfaktor noll.

Antal luftfartygsoperatörer som använder bi-bränslen	Utsläpp från bibränslen för vilka hållbarhetskriterier gäller och är uppfyllda (t CO ₂)	Utsläpp från bibränslen där hållbarhetskriterier gäller men inte är uppfyllda (t CO ₂)	Energiinnehåll i bi-bränslen med utsläppsfaktor noll (TJ)	Energiinnehåll i bi-bränslen som inte har utsläppsfaktor noll (TJ)

5.24 I tabellen nedan anges följande uppgifter:

- Antal små utsläppskällor som använder verktyget för små utsläppskällor för att fastställa bränsleförbrukningen.
- Antal små utsläppskällor vars utsläppsrapport är utarbetad med hjälp av verktyget för små utsläppskällor och stödfaciliteten för EU:s utsläppshandelssystem oberoende av uppgifter från luftfartygsoperatören.
- Antal luftfartygsoperatörer som använder en alternativ metod för att fastställa utsläppen från flygningar där uppgifter saknas.
- Antal luftfartygsoperatörer som använder verktyget för små utsläppskällor för att fastställa utsläppen från flygningar där uppgifter saknas i enlighet med artikel 65.2 i förordning (EU) nr 601/2012.

Antal små utsläppskällor som använder verktyget för små utsläppskällor för att fastställa bränsleförbrukningen	
Antal små utsläppskällor vars utsläppsrapport är utarbetad med hjälp av verktyget för små utsläppskällor och stödfaciliteten för EU:s utsläppshandelssystem oberoende av uppgifter från luftfartygsoperatören	
Antal luftfartygsoperatörer som använder en alternativ metod för att fastställa utsläppen från flygningar där uppgifter saknas	
Antal luftfartygsoperatörer som fastställer utsläppen från flygningar där uppgifter saknas med hjälp av det verktyg som avses i artikel 54.2 i förordning (EU) nr 601/2012	

5.25 Ange i tabellen nedan hur många luftfartygsoperatörer som var skyldiga att lämna in och även lämnade in en rapport om förbättringar i enlighet med artikel 69 i förordning (EU) nr 601/2012. Informationen i följande tabell avser föregående rapporteringsperiod.

Antal luftfartygsoperatörer som var skyldiga att lämna in en rapport om förbättringar	Antal luftfartygsoperatörer som lämnade in en rapport om förbättringar

5.26 Har medlemsstaten godkänt någon förenklad övervakningsplan i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan vilken typ av riskbedömning som utfördes och vilka principer som låg till grund för planen.

Typ av riskbedömning ⁽¹⁾	Allmänna principer för riskbedömningen

⁽¹⁾ Välj något av följande alternativ: riskbedömning som utfördes av den behöriga myndigheten eller riskbedömning som utfördes av luftfartygsoperatören.

- 5.27 Har innovativa metoder använts för att förenkla efterlevnaden för de små utsläppskällor som avses i artikel 54.1 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, specificera för varje rubrik i tabellen nedan. Lägg till rader vid behov.

Innovativa åtgärder för att förenkla efterlevnaden	Ja/Nej
Skräddarsydd vägledning och särskilda exempel	
Särskilda workshoppar för små utsläppskällor	
Förenklad mall för övervakningsplaner	

Övrigt (ange vad):

6. Verifieringssystem

6A. Allmänt

- 6.1 Ange i tabellen nedan hur många kontrollörer som är ackrediterade för de respektive ackrediteringsområden som anges i bilaga I i förordning (EU) nr 600/2012. Medlemsstater som tillåter certifiering av kontrollörer som är fysiska personer i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) nr 600/2012 ska även ange hur många fysiska personer som är certifierade kontrollörer för något av de certifieringsområden som anges i bilaga I i förordning (EU) nr 600/2012.

Ackrediterings- eller certifieringsområde som anges i bilaga I i förordning (EU) nr 600/2012	Antal ackrediterade kontrollörer i medlemsstaten	Antal certifierade kontrollörer i medlemsstaten

- 6.2 I följande tabell lämnas uppgifter om tillämpningen av de krav på informationsutbyte som fastställs i kapitel VI i förordning (EU) nr 600/2012.

Uppgifter om tillämpningen av de krav på informationsutbyte som fastställs i kapitel VI i förordning (EU) nr 600/2012

Antal kontrollörer ackrediterade av ett nationellt ackrediteringsorgan i en annan medlemsstat som har utfört verifiering i er medlemsstat	För anläggningar	För luftfart	
Antal kontrollörer certifierade av ett nationellt certifieringsorgan i en annan medlemsstat som har utfört verifiering i er medlemsstat	För anläggningar	För luftfart	
Antal administrativa åtgärder som vidtagits mot kontrollörer ackrediterade av er medlemsstat	Upphävande av ackrediteringen	Återkallande av ackrediteringen	Begränsning av ackrediteringens omfattning

Antal administrativa åtgärder som vidtagits mot kontrollörer certifierade av er medlemsstat (i förekommande fall)	Upphävande av ackrediteringen	Återkallande av ackrediteringen	Begränsning av ackrediteringens omfattning
Antal tillfällen som det nationella ackrediteringsorganet i er medlemsstat har begärt att det nationella ackrediteringsorganet i en annan medlemsstat ska utföra tillsyn för dess räkning i enlighet med artikel 49.5 i förordning (EU) nr 600/2012			
Antal inkomna klagomål på kontrollörer ackrediterade av er medlemsstat och antal åtgärdade klagomål	Antal inkomna klagomål		Antal åtgärdade klagomål
Antal inkomna klagomål på kontrollörer certifierade av er medlemsstat och antal åtgärdade klagomål	Antal inkomna klagomål		Antal åtgärdade klagomål
Resterande antal avvikelser hos kontrollörer som rapporterats vid informationsutbytet och antal åtgärdade avvikelser	Antal avvikelser		Antal åtgärdade avvikelser

6B. Anläggningar

6.3 För vilka anläggningar har den behöriga myndigheten gjort en konservativ uppskattning av utsläppen i enlighet med artikel 70.1 i förordning (EU) nr 601/2012? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Anläggningens identifieringskod ⁽¹⁾	Anläggningens totala årliga utsläpp (t CO _{2(e)})	Skälet till den konservativa uppskattningen ⁽²⁾	Andel (i %) av anläggningens utsläpp som var föremål för en konservativ uppskattning	Metod för konservativ uppskattning av utsläppen	Ytterligare åtgärd som vidtagits eller föreslagits ⁽³⁾

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

⁽²⁾ Ange vilka: ingen utsläppsrapport inlämnad före den 31 mars, ingen positiv verifiering på grund av väsentliga felaktigheter, ingen positiv verifiering på grund av begränsad omfattning (artikel 27.1 c i förordning (EU) nr 600/2012, ingen positiv verifiering på grund av artikel 27.1 d i förordning (EU) nr 600/2012, utsläppsrapporten underkänd på grund av att den inte var förenlig med förordning (EU) nr 601/2012 eller utsläppsrapporten ej verifierad i enlighet med förordning (EU) nr 600/2012.

⁽³⁾ Ange vilken av följande åtgärder som har vidtagits eller som föreslås: anmärkning eller formell varning till verksamhetsutövaren om införande av sanktioner, spärning av verksamhetsutövarens konto, åläggande av böter eller annan åtgärd (ange vilken). Det går även att vidta en kombination av åtgärder.

6.4 Innehöll någon verifieringsrapport icke-väsentliga felaktigheter, avvikelser som inte medförde något negativt verifieringsutlåtande, avvikelse från kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 eller rekommendationer om förbättring? Ja/Nej

Om ja, lämna uppgift i tabellen nedan.

Primär bilaga I-verksamhet	Typ av problem som påträffats ⁽¹⁾	Antal anläggningar	Primära anledningar till det problem (de problem) som påträffats (generellt sett) ⁽²⁾	Andel (i %) av de verifierade utsläppsrapporterna som har lett till att den behöriga myndigheten gjort en konservativ uppskattning

⁽¹⁾ Ange vilka: icke-väsentliga felaktigheter, avvikelser som inte medförde något negativt verifieringsutlåtande, avvikelse från förordning (EU) nr 601/2012, rekommendationer om förbättring.

⁽²⁾ Endast välgrundade upplysningar om de huvudsakliga anledningarna bör fyllas i. Det är inte nödvändigt att specificera varje enskild felaktighet, avvikelse eller rekommendation.

6.5 Genomförde den behöriga myndigheten några kontroller av verifierade utsläppsrapporter? Ja/Nej

Om ja, ange vilka kontroller som utfördes i följande tabell:

Kontroller av verifierade utsläppsrapporter

Andel kontrollerade utsläppsrapporter med avseende på fullständighet och intern konsekvens	%	
Andel kontrollerade utsläppsrapporter med avseende på överensstämmelse med övervakningsplanen	%	
Andel utsläppsrapporter som dubbelkontrollerades mot uppgifter om tilldelning	%	
Andel utsläppsrapporter som dubbelkontrollerades mot andra uppgifter Ange i den tredje kolumnen mot vilka andra uppgifter man utförde dubbelkontrollerna	%	
Andel utsläppsrapporter som analyserades i detalj Ange i den tredje kolumnen vilka kriterier som tillämpades för att välja ut utsläppsrapporter för detaljanalys ⁽¹⁾	%	
Antal genomförda anläggningskontroller genom platsbesök av den behöriga myndigheten		
Antal verifierade utsläppsrapporter som underkändes på grund av oförenlighet med förordning (EU) nr 601/2012		
Antal verifierade utsläppsrapporter som underkändes av andra skäl Skälen till underkännandet av utsläppsrapporterna anges i den tredje kolumnen		
Åtgärder som vidtagits till följd av att verifierade utsläppsrapporter underkänts		
Övriga åtgärder som vidtagits som en konsekvens av kontroller av verifierade utsläppsrapporter		

⁽¹⁾ Välj något av följande alternativ: riskbaserad bedömning, andel (i %) av anläggningarna, alla anläggningar av kategori C, slumpvis urval eller annat (ange vad).

- 6.6 Har man avstått från några platsbesök vid anläggningar som släpper ut mer än 25 000 ton koldioxidkvivalenter per år? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan vid hur många anläggningar man avstått från ett platsbesök på vissa villkor. Lägg till rader vid behov.

Villkor för att avstå från platsbesök ⁽¹⁾	Primär bilaga I-verksamhet	Antal anläggningar

⁽¹⁾ Ange något eller några av följande villkor som anges i avsnitt 3 i *Commission Key guidance note II.5 – Site visits concerning installations* (kommissionens handledning II.5, Platsbesök vid anläggningar): villkor I, villkor II, villkor III eller villkor IV.

Avstod man från platsbesök vid sådana anläggningar med låga utsläpp som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan vid hur många anläggningar man avstått från ett platsbesök.

Totalt antal platsbesök som man avstått från vid anläggningar med låga utsläpp

6C. Luftfartygsoperatörer

- 6.7 För vilka luftfartygsoperatörer har den behöriga myndigheten gjort en konservativ uppskattning av utsläppen i enlighet med artikel 70.1 i förordning (EU) nr 601/2012? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Luftfartygsoperatörens identifieringskod ⁽¹⁾	Luftfartygsoperatörens totala årliga utsläpp (t CO _{2(e)})	Skälet till den konservativa uppskattningen ⁽²⁾	Andel (i %) av luftfartygsoperatörens utsläpp som var föremål för en konservativ uppskattning	Metod för konservativ uppskattning av utsläppen	Ytterligare åtgärd som vidtagits eller föreslagits ⁽³⁾

⁽¹⁾ Luftfartygsoperatörens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

⁽²⁾ Ange vilka: ingen utsläppsrapport inlämnad före den 31 mars, ingen positiv verifiering på grund av väsentliga felaktigheter, ingen positiv verifiering på grund av begränsad omfattning (artikel 27.1 c i förordning (EU) nr 600/2012, ingen positiv verifiering på grund av artikel 27.1 d i förordning (EU) nr 600/2012, utsläppsrapporten underkänd på grund av oförenlighet med förordning (EU) nr 601/2012 eller utsläppsrapporten ej verifierad i enlighet med förordning (EU) nr 600/2012.

⁽³⁾ Ange vilken av följande åtgärder som har vidtagits eller som föreslås: anmärkning eller formell varning till luftfartygsoperatörerna om införande av sanktioner, spärning av luftfartygsoperatörens konto, åläggande av böter eller annan åtgärd (ange vilken). Det går även att vidta en kombination av åtgärder.

- 6.8 Innehöll någon verifieringsrapport icke-väsentliga felaktigheter, avvikelser som inte medförde något negativt verifieringsutlåtande, avvikelse från förordning (EU) nr 601/2012 eller rekommendationer om förbättring? Ja/Nej

Om ja, lämna uppgift om utsläpp respektive tonkilometer i följande tabeller.

Tabell för uppgifter i samband med utsläppsrapporter

Typ av problem som påträffats ⁽¹⁾	Antal luftfartygsoperatörer	Primära anledningar till det problem (de problem) som påträffats (generellt sett) ⁽²⁾	Andel (i %) av de verifierade utsläppsrapporterna som har lett till att den behöriga myndigheten gjort en konservativ uppskattning

⁽¹⁾ Ange vilka: icke-väsentliga felaktigheter, avvikelser som inte medförde något negativt verifieringsutlåtande, avvikelse från förordning (EU) nr 601/2012 eller rekommendationer om förbättring.

⁽²⁾ Endast välgrundade upplysningar om de huvudsakliga anledningarna bör fyllas i. Det är inte nödvändigt att specificera varje enskild felaktighet, avvikelse eller rekommendation.

Tabell för uppgifter i samband med tonkilometerrapporter

Typ av problem som påträffats ⁽¹⁾	Antal luftfartygsoperatörer	Primära anledningar till det problem (de problem) som påträffats (generellt sett) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ange vilka: icke-väsentliga felaktigheter, avvikelser som inte medförde något negativt verifieringsutlåtande, avvikelse från förordning (EU) nr 601/2012 eller rekommendationer om förbättring.

⁽²⁾ Endast välgrundade upplysningar om de huvudsakliga anledningarna bör fyllas i. Det är inte nödvändigt att specificera varje enskild felaktighet, avvikelse eller rekommendation.

6.9 Genomförde den behöriga myndigheten några kontroller av verifierade utsläppsrapporter? Ja/Nej

Om ja, ange vilka kontroller som utfördes avseende utsläpp respektive tonkilometer i följande tabeller.

Tabell för uppgifter i samband med utsläppsrapporter

Kontroller av verifierade utsläppsrapporter

Andel kontrollerade utsläppsrapporter med avseende på fullständighet och intern konsekvens	%	
Andel kontrollerade utsläppsrapporter med avseende på överensstämmelse med övervakningsplanen	%	
Andel utsläppsrapporter som dubbelkontrollerades mot andra uppgifter Ange i den tredje kolumnen mot vilka andra uppgifter man utförde dubbelkontrollerna	%	
Andel utsläppsrapporter som analyserades i detalj Ange i den tredje kolumnen vilka kriterier som tillämpades för att välja ut utsläppsrapporter för detaljanalys ⁽¹⁾	%	
Antal inspektioner av luftfartygsoperatörer		
Antal verifierade utsläppsrapporter som underkändes på grund av oförenlighet med förordning (EU) nr 601/2012		
Antal verifierade utsläppsrapporter som underkändes av andra skäl Skälen till underkännandet av utsläppsrapporterna anges i den tredje kolumnen		
Åtgärder som vidtagits till följd av att verifierade utsläppsrapporter underkänts		
Övriga åtgärder som vidtagits som en konsekvens av kontroller av verifierade utsläppsrapporter		

⁽¹⁾ Välj något av följande alternativ: riskbaserad bedömning, andel (i %) av luftfartygsoperatörerna, alla stora luftfartygsoperatörer, slumpvis urval eller annat (ange vad).

Tabell för uppgifter i samband med tonkilometerrapporter

Kontroller av tonkilometerrapporterna

Andel kontrollerade tonkilometerrapporter med avseende på fullständighet och intern konsekvens	%	
--	---	--

Andel kontrollerade tonkilometerrapporter med avseende på överensstämmelse med övervakningsplanen	%	
Andel tonkilometerrapporter som dubbelkontrollerades mot andra uppgifter Ange i den tredje kolumnen mot vilka andra uppgifter man utförde dubbelkontrollerna	%	
Andel utsläppsrapporter som analyserades i detalj Ange i den tredje kolumnen vilka kriterier som användes för att välja ut tonkilometerrapporter för detaljanalys ⁽¹⁾	%	
Antal inspektioner av luftfartygsoperatörer		
Antal verifierade tonkilometerrapporter som underkändes på grund av oförenlighet med förordning (EU) nr 601/2012		
Antal verifierade tonkilometerrapporter som underkändes av andra skäl Skälen till underkännandet av tonkilometerrapporterna anges i den tredje kolumnen		
Åtgärder som vidtagits som en konsekvens av kontroller av verifierade tonkilometerrapporter		

⁽¹⁾ Välj något av följande alternativ: riskbaserad bedömning, andel (i %) av luftfartygsoperatörerna, stora luftfartygsoperatörer, slumpvis urval eller annat (ange vad).

- 6.10 Avstod man från platsbesök vid luftfartygsoperatörer som betraktas som små utsläpsskällor i enlighet med artikel 54.1 i förordning (EU) nr 601/2012? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan vid hur många små utsläpsskällor man avstått från ett platsbesök.

Totalt antal platsbesök som man avstått från vid små utsläpsskällor	
---	--

7. Register

- 7.1 Bifoga en kopia av medlemsstatens särskilda villkor som ska undertecknas av kontoinnehavarna.
- 7.2 I samtliga fall då ett konto har avslutats på grund av att det saknades rimliga förväntningar om att ytterligare utsläppsrätter skulle överlämnas från en anläggning eller luftfartygsoperatör, ska medlemsstaten förklara i tabellen nedan varför det saknades rimliga förväntningar om ytterligare utsläppsrätter och uppge mängden återstående utsläppsrätter. Lägg till rader vid behov.

Anläggningens/verksamhetsutövarens identifieringskod ⁽¹⁾	Verksamhetsutövarens namn	Anläggningens namn	Antal återstående utsläppsrätter	Skälen till att det saknas rimliga förväntningar om ytterligare utsläppsrätter

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt kommissionens förordning (EU) nr 389/2013.

- 7.3 Vid hur många tillfällen under rapporteringsåret utnyttjade luftfartygsoperatörerna den bemyndiganderätt som fastställs i artikel 17.3 i kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 ⁽¹⁾? Ange antalet tillfällen nedan.

Antal tillfällen som bemyndiganderätten utnyttjades under rapporteringsperioden	
---	--

Vilka luftfartygsoperatörer utnyttjade den bemyndiganderätt som fastställs i artikel 17.3 i förordning (EU) nr 389/2013? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

⁽¹⁾ EUT L 122, 3.5.2013, s. 1.

Luftfartygsoperatörens identifieringskod ⁽¹⁾	Luftfartygsoperatörens namn

⁽¹⁾ Luftfartygsoperatörens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

8. Tilldelning

- 8.1 Ange i tabellen nedan antal ändringar avseende anläggningar och tilldelningen till dessa sedan den tredje handelsperiodens början och under rapporteringsperioden.

Anledning till den ändrade tilldelningen	Under rapporteringsperioden		Sedan den tredje handelsperiodens början	
	Antal ändringar under rapporteringsperioden	Mängd utsläppsrätter som motsvarar samtliga ändringar under rapporteringsperioden	Antal ändringar sedan den tredje handelsperiodens början	Mängd utsläppsrätter som motsvarar samtliga ändringar sedan den tredje handelsperiodens början
Tilldelning till nya anläggningar eller nya delanläggningar i enlighet med artikel 19 i kommissionens beslut 2011/278/EU (EUT L 130, 17.5.2011, s 1)				
Väsentlig kapacitetsökning i enlighet med artikel 20 i beslut 2011/278/EU				
Nedläggning i enlighet med artikel 22.1 a–d i beslut 2011/278/EU				
Nedläggning i enlighet med artikel 22.1 e i beslut 2011/278/EU				
Väsentlig kapacitetsminskning i enlighet med artikel 21 i beslut 2011/278/EU				
Delvis upphörande i enlighet med artikel 23 i beslut 2011/278/EU				

- 8.2 Planerades eller genomfördes ändringar av kapacitet, verksamhetsnivå och drift vid någon anläggning i enlighet med artikel 24 i beslut 2011/278/EU, utan att den behöriga myndigheten informerades om detta? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan hur många anläggningar som var berörda och hur den behöriga myndigheten fick kännedom om dessa ändringar.

Antal anläggningar som inte informerade om planerade eller genomförda ändringar	Hur den behöriga myndigheten fick kännedom om de planerade eller genomförda ändringarna

- 8.3 Har medlemsstaten tillämpat artikel 10c i direktiv 2003/87/EG? Ja/Nej

Om ja, ange i tabellen nedan hur många utsläppsrätter som tilldelades och det totala värdet av de investeringar som gjordes i enlighet med artikel 10c i direktiv 2003/87/EG under rapporteringsperioden.

	Under rapporteringsperioden
Totalt antal tilldelade utsläppsrätter i enlighet med artikel 10c i direktiv 2003/87/EG	
Totalt värde av investeringar i enlighet med artikel 10c i direktiv 2003/87/EG	

9. **Användning av utsläppsminskningseenheter (ERU) och certifierad utsläppsminskning (CER) inom ramen för unionssystemet**

Fråga 9.1 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 9.1 Vilka åtgärder har vidtagits före godkännandet av projekt för att se till att relevanta internationella kriterier och riktlinjer, inklusive de som finns i 2000 års slutliga rapport från Världskommissionen om dammar (WCD), respekteras vid utvecklingen av sådana vattenkraftprojekt med en produktionskapacitet som överstiger 20 MW? Svara i följande tabell. Lägg till rader vid behov.

Åtgärder som vidtagits för att se till att man respekterar relevanta internationella kriterier och riktlinjer, inklusive de som finns i 2000 års slutliga rapport från WCD	Ja/Nej	Kommentarer
Projekttagarna är skyldiga enligt lag att uppfylla respektive följa relevanta internationella kriterier och riktlinjer, inklusive de som finns i <i>Dams and Development – A New Framework for Decision-Making</i> (Dammars och utveckling. Nya ramar för beslutsfattande) från november 2000 från Världskommissionen om dammar (WCD)		
Efterlevnaden har verifierats avseende relevanta internationella kriterier och riktlinjer, inklusive de som finns i <i>Dams and Development – A New Framework for Decision-Making</i> från november 2000 från Världskommissionen om dammar (WCD). Om ja, ange relevant myndighet, t.ex. behörig myndighet eller utsedd nationell myndighet i kommentarkolumnen		
Vid godkännandet av vattenkraftprojekt med en produktionskapacitet som överstiger 20 MW är den utsedda nationella myndigheten eller annan relevant myndighet skyldig att följa ett antal harmoniserade riktlinjer om tillämpningen av artikel 11b.6 i direktiv 2003/87/EG, som medlemsstaterna kommit överens om i kommittén för klimatförändringar		
De som lämnar in projektförslag ska även lämna in en styrkt rapport om överensstämmelse med artikel 11b.6 i linje med de harmoniserade riktlinjerna. Om ja, ange relevanta dokument eller internetlänkar i kommentarkolumnen		
Även andra organ än utsedda operativa organ har befogenhet att styrka rapporten om överensstämmelse med artikel 11b.6. Om ja, ange dessa andra organ i kommentarkolumnen		
Projektverksamheter godkänns i enlighet med de harmoniserade riktlinjerna. Om ja, ange i kommentarkolumnen hur många projektverksamheter som godkänts		
Allmänheten har tillgång till information om de vattenkraftprojekt som godkänts i medlemsstaten i enlighet med artikel 11b.6 i direktiv 2003/87/EG. Om ja, redogör för allmänhetens tillgång i kommentarkolumnen, med internetlänkar om sådana finns		
Övriga åtgärder (ange vad):		

10. Avgifter

Frågorna 10.1, 10.2 och 10.3 ska endast besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

10A. Anläggningar**10.1** Tas avgifter ut av verksamhetsutövarna? Ja/Nej

Om ja, lämna upplysningar i tabellen nedan om de avgifter som tas ut för utfärdande och förnyelse av tillstånd och för godkännande och uppdatering av övervakningsplaner.

Skäl till avgiften/beskrivning	Belopp i euro
Utfärdande av tillstånd/godkännande av övervakningsplan	
Förnyelse av tillstånd	
Överlåtelse av tillstånd	
Överlämnande av tillstånd	
Ansökan avseende reserven för nya deltagare	
Annat (ange vad):	

Om ja, rapportera i följande tabell de årliga avgifter som tas ut för att täcka de egna kostnaderna.

Skäl till avgiften/beskrivning	Belopp i euro
Årlig avgift för att täcka myndigheters egna kostnader	
Annat (ange vad):	

10B. Luftfartygsoperatörer**10.2** Tas avgifter ut av luftfartygsoperatörerna? Ja/Nej

Om ja, lämna upplysningar i tabellen nedan om de avgifter som tas ut för godkännande och uppdatering av övervakningsplaner.

Skäl till avgiften/beskrivning	Belopp i euro
Godkännande av övervakningsplan för utsläpp	
Godkännande av ändring av övervakningsplan för utsläpp	
Godkännande av övervakningsplan för tonkilometeravgifter	
Godkännande av ändring av övervakningsplan för tonkilometeravgifter	
Överlåtelse av övervakningsplan	
Överlämnande av övervakningsplan	
Annat (ange vad):	

Om ja, lämna upplysningar i följande tabell om de årliga avgifter som tas ut för att täcka myndigheters egna kostnader.

Skäl till avgiften/beskrivning	Belopp i euro
Årlig avgift för att täcka myndigheters egna kostnader	
Annat (ange vad):	

10C. **Anläggningar och luftfartygsoperatörer**

- 10.3 Specificera i tabellerna nedan de engångsavgifter och årliga avgifter som tas ut av verksamhetsutövare och luftfartygsoperatörer när det gäller konton i unionsregistret.

Tabell för engångsavgifter

Skäl till avgiften/beskrivning	Belopp i euro

Tabell för årliga avgifter

Skäl till avgiften/beskrivning	Belopp i euro

11. **Frågor om efterlevnad av direktivet om utsläppshandel**11A. **Anläggningar**

Frågorna 11.1 och 11.2 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 11.1 Ange i följande tabell vilka åtgärder som vidtagits för att se till att verksamhetsutövarna följer bestämmelserna för tillståndet i förordningarna (EU) nr 601/2012 och i (EU) nr 600/2012. Lägg till rader vid behov.

Åtgärder som vidtagits för att säkerställa efterlevnad	Ja/Nej
Kontroller på plats och inspektion av anläggningarnas genomförande och efterlevnad av övervakningsplanen och av förordningarna (EU) nr 601/2012 och (EU) nr 600/2012	
Regelbundna möten med verksamhetsutövarna och/eller kontrollörerna	
Säkerställande av att försäljningen av utsläppsrätter förbjuds vid oegentligheter	
Offentliggörande av namnen på de verksamhetsutövare som inte följer förordning (EU) nr 601/2012	

Övriga åtgärder (ange vilka):

--

- 11.2 Ange i följande tabell vilka påföljder som tillämpas vid överträdelser av förordningarna (EU) nr 601/2012 och (EU) nr 600/2012 och den nationella lagstiftning som antagits i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2003/87/EG. Lägg till rader vid behov.

Typ av överträdelse	Böter (i euro)		Fängelsestraff (i månader)		Övrigt
	Lägst	Högst	Lägst	Högst	
Verksamheten bedrivs utan tillstånd					
Villkoren för tillståndet är inte uppfyllda					
Verksamhetsutövaren saknar övervakningsplan som är godkänd av den behöriga myndigheten					

Typ av överträdelse	Böter (i euro)		Fängelsestraff (i månader)		Övrigt
	Lägst	Högst	Lägst	Högst	
Styrkande handlingar har inte lämnats in i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) nr 601/2012					
Verksamhetsutövaren saknar den provtagningsplan (eller de provtagningsplaner) som krävs och som godkänts av den behöriga myndigheten					
Övervakningen har inte skett i enlighet med den godkända övervakningsplanen och förordning (EU) nr 601/2012					
Kvalitetssäkringen av mätutrustningen sker inte i linje med förordning (EU) nr 601/2012					
De förfaranden som krävs enligt förordning (EU) nr 601/2012 har inte införts					
Ändringar av övervakningsplanen har inte meddelats, och övervakningsplanen har inte uppdaterats i enlighet med artiklarna 14–16 i förordning (EU) nr 601/2012					
Verifierad utsläppsrapport har inte lämnats in i tid					
Rapport(er) om förbättring har inte lämnats in i enlighet med artikel 69 i förordning (EU) nr 601/2012					
Information till kontrollören har inte tillhandahållits i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 600/2012					
Den verifierade utsläppsrapporten bedöms inte uppfylla villkoren i förordning (EU) nr 601/2012					
Ändringar av kapacitet, verksamhetsnivå och drift vid en anläggning meddelades inte senast den 31 december innevarande rapporteringsperiod i enlighet med artikel 24 i beslut 2011/278/EU					
Andra överträdelser (ange vilka):					

11.3 Ange i följande tabell vilka överträdelser och påföljder som förekom under rapporteringsperioden i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2003/87/EG. Lägg till rader vid behov.

Typ av överträdelse	Ålagda påföljder			Pågår ett rättsligt förfarande i samband med åläggandet av påföljden? Ja/Nej	Har påföljden verkställts? Ja/Nej
	Böter (i euro)	Fängelsestraff (i månader)	Övrigt		
Typ av överträdelse bör väljas från listan i fråga 11.2. Varje ålagd påföljd rapporteras på en egen rad.					

- 11.4 Ange i följande tabell namnen på de verksamhetsutövare som ålades påföljder för överskridande utsläpp under rapporteringsperioden i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2003/87/EG.

Anläggningens identifieringskod ⁽¹⁾	Verksamhetsutövarens namn

⁽¹⁾ Anläggningens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

11B. Luftfartygsoperatörer

Frågorna 11.5, 11.6 och 11.9 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

- 11.5 Ange i följande tabell vilka åtgärder som vidtagits för att se till att luftfartygsoperatörerna följer förordningarna (EU) nr 601/2012 och (EU) nr 600/2012. Lägg till rader vid behov.

Vidtagna åtgärder	Ja/Nej
Kontroller på plats och inspektion av luftfartygsoperatörernas genomförande och efterlevnad av övervakningsplanen och av förordningarna (EU) nr 601/2012 och (EU) nr 600/2012	
Regelbundna möten med luftfartygsoperatörerna och/eller kontrollörerna	
Säkerställande av att försäljningen av utsläppsrätter förbjuds vid oegentligheter	
Offentliggörande av namnen på de luftfartygsoperatörer som inte följer förordning (EU) nr 601/2012	

Övriga åtgärder (ange vilka):

- 11.6 Ange i följande tabell vilka påföljder som tillämpas vid överträdelse av förordningarna (EU) nr 601/2012 och (EU) nr 600/2012 och den nationella lagstiftning som antagits i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2003/87/EG. Lägg till rader vid behov.

Typ av överträdelse	Böter (i euro)		Fängelsestraff (i månader)		Övrigt
	Lägst	Högst	Lägst	Högst	
Verksamhetsutövaren saknar övervakningsplan som är godkänd av den behöriga myndigheten					
Styrkande handlingar har inte lämnats in i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) nr 601/2012					
Övervakningen har inte skett i enlighet med den godkända övervakningsplanen och förordning (EU) nr 601/2012					
De förfaranden som krävs enligt förordning (EU) nr 601/2012 har inte införts					
Ändringar av övervakningsplanen har inte meddelats, och övervakningsplanen har inte uppdaterats i enlighet med artiklarna 14–16 i förordning (EU) nr 601/2012					
Luftfartygsoperatören har inte korrigerat fel i rapporteringen av fullständiga uppgifter om flygningar					

Typ av överträdelse	Böter (i euro)		Fängelsestraff (i månader)		Övrigt
	Lägst	Högst	Lägst	Högst	
Verifierad utsläppsrapport har inte lämnats in i tid					
Rapport(er) om förbättring har inte lämnats in i enlighet med artikel 69 i förordning (EU) nr 601/2012					
Information till kontrollören har inte tillhandahållits i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 600/2012					
Den verifierade utsläppsrapporten bedöms inte uppfylla villkoren i förordning (EU) nr 601/2012					
Den verifierade tonkilometerrapporten bedöms inte uppfylla villkoren i förordning (EU) nr 601/2012					
Andra överträdelser (ange vilka):					

- 11.7 Ange i följande tabell vilka överträdelser och påföljder som förekom under rapporteringsperioden i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2003/87/EG. Lägg till rader vid behov.

Typ av överträdelse	Ålagda påföljder			Pågår ett rättsligt förfarande i samband med åläggandet av påföljden? Ja/Nej	Har påföljden verkställts? Ja/Nej
	Böter (i euro)	Fängelsestraff (i månader)	Övrigt		
Typ av överträdelse bör väljas från listan i fråga 11.6. Varje ålagd påföljd rapporteras på en egen rad					

- 11.8 Ange i följande tabell namnen på de luftfartygsoperatörer som ålades påföljder för överskridande utsläpp under rapporteringsperioden i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2003/87/EG.

Luftfartygsoperatörens identifieringskod ⁽¹⁾	Luftfartygsoperatörens namn

⁽¹⁾ Luftfartygsoperatörens identifieringskod som erkänts enligt förordning (EU) nr 389/2013.

- 11.9 Vilka åtgärder skulle behöva vidtas i medlemsstaten innan medlemsstaten skulle begära att kommissionen beslutar om ett verksamhetsförbud i enlighet med artikel 16.10 i direktiv 2003/87/EG? Ange nedan vilka typer av åtgärder det gäller.

12. Utsläppsrätternas rättsliga status och beskattning

Frågorna 12.1, 12.2, 12.3 och 12.4 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

12.1 Vilken rättslig status har en utsläppsrätt i medlemsstaten?

12.2 Hur behandlas utsläppsrätter i räkenskaperna i företagets årsredovisning i enlighet med medlemsstatens redovisningsstandard?

12.3 Lägg det på moms vid utfärdandet av utsläppsrätter? Ja/Nej

Lägg det på moms vid transaktioner med utsläppsrätter på sekundärmarknaden? Ja/Nej

Tillämpar medlemsstaten förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på inrikestransaktioner med utsläppsrätter? Ja/Nej

12.4 Är utsläppsrätter beskattade? Ja/Nej

Om ja, ange i följande tabell vilken typ av skatt och vilka skattesatser som tillämpas. Lägg till rader vid behov.

Typ av skatt	Skattesats

13. Bedrägeri

Frågorna 13.1 och 13.2 ska besvaras i den rapport som ska lämnas in senast den 30 juni 2014 och i efterföljande rapporter, om det har skett ändringar under rapporteringsperioden.

13.1 Ange i tabellen nedan vilka system som är införda i syfte att bekämpa bedrägerier i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter.

System mot bedrägerier	Detaljerad beskrivning av system och förfaranden i den nationella lagstiftningen
Finns det några system som ger verksamhetsutövare, luftfartygsoperatörer eller tredje parter möjligheter att ta upp frågor om eventuella bedrägerier avseende gratis tilldelning av utsläppsrätter?	
Vilka system finns för utredning av frågor om eventuella bedrägerier avseende gratis tilldelning av utsläppsrätter?	
Vilka system finns för åtal avseende bedrägerier i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter?	
Vilket är det strängaste straffet för bedrägeri? Ange böter och fängelsestraff.	

13.2 Ange i tabellen nedan vilka system som finns för att se till att de behöriga myndigheter som deltar i genomförandet av EU:s utsläppshandelssystem får kännedom om bedrägerier.

System för upplysningar om bedrägerier till den behöriga myndigheten	Detaljerad beskrivning av system och förfaranden
Hur ser man till att den behöriga myndigheten får kännedom om bedrägeriutredningar?	

System för upplysningar om bedrägerier till den behöriga myndigheten	Detaljerad beskrivning av system och förfaranden
Hur ser man till att den behöriga myndigheten får kännedom om bedrägerifall som tagits upp i domstol?	
Hur ser man till att den behöriga myndigheten får kännedom om rättsfall med bedrägerier som avgjorts utanför domstol?	
Hur ser man till att den behöriga myndigheten får kännedom om de domar som avkunnats i bedrägerimål?	

13.3 Ange i tabellen nedan följande uppgifter om bedrägerier, i den mån de är kända av den behöriga myndighet som deltar i genomförandet av EU:s utsläppshandelssystem i medlemsstaten:

- Antal utredningar som utförts under rapporteringsperioden (inbegripet pågående utredningar).
- Antal fall som tagits upp i domstol under rapporteringsperioden.
- Antal fall som avgjordes utanför domstol utan dom och antal fall som ledde till frikännande under rapporteringsperioden.
- Antal fall under rapporteringsperioden som ledde till en fällande dom för bedrägeri.

Information om bedrägerier	Antal	Typ av bedrägeri
Antal genomförda utredningar		
Antal fall som togs upp i domstol		
Antal fall som avgjordes utanför domstol utan dom och antal fall som ledde till frikännande		
Antal fall som ledde till en fällande dom för bedrägeri		

14. Andra iakttagelser

14.1 I följande tabell ges upplysningar om eventuella andra frågor som ger upphov till problem i medlemsstaten eller annan relevant information som ni vill ta upp.

Avsnitt	Övriga upplysningar eller problem
Allmänt	
Avsnitt 2	
Avsnitt 3	
Avsnitt 4	
Avsnitt 5	
Avsnitt 6	
Avsnitt 7	

Avsnitt	Övriga upplysningar eller problem
Avsnitt 8	
Avsnitt 9	
Avsnitt 10	
Avsnitt 11	
Avsnitt 12	
Avsnitt 13	

14.2 Har ni tagit upp alla nya tillfälliga frågor i detta frågeformulär och vid behov uppdaterat svaren på övriga frågor?
Ja/Nej

Om inte, vänligen gå tillbaka och komplettera svaren.”

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

Endast Unece-texterna i original har bindande folkrättslig verkan. Dessa föreskrifters status och dagen för deras ikraftträdande bör kontrolleras i den senaste versionen av Uneces statusdokument TRANS/WP.29/343, som finns på <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Föreskrifter nr 56 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) – Enhetliga bestämmelser för godkännande av strålkastare för mopeder och fordon som behandlas som sådana

Inbegripet all giltig text till och med:

Ändringsserie 01 – dag för ikraftträdande: 12 september 2001

INNEHÅLL

FÖRESKRIFTER

1. Tillämpningsområde
2. Definition av "typ"
3. Ansökan om typgodkännande
4. Märkning
5. Typgodkännande
6. Allmänna specifikationer
7. Särskilda specifikationer
8. Bestämmelser för färgade lyktglas och filter
9. Produktionsöverensstämmelse
10. Påföljder vid bristande produktionsöverensstämmelse
11. Ändring och utökning av godkännande av en typ av strålkastare
12. Slutgiltigt upphörande av produktionen
13. Namn och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovning och för typgodkännandemyndigheterna
14. Övergångsbestämmelser

BILAGOR

Bilaga 1 – Meddelande om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande eller slutgiltigt upphörande av produktionen av en typ av strålkastare enligt föreskrifter nr 56

Bilaga 2 – Typgodkännandemärkets utformning

Bilaga 3 – Fotometriska mätningar

Bilaga 4 – Minimikrav för förfaranden för kontroll av produktionsöverensstämmelse

Bilaga 5 – Minimikrav för urvalsförfaranden som utförs av kontrollant

1. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Föreskrifterna gäller typgodkännande av strålkastare utrustade med glödlampor som avger ett enda halvljus för montering på mopeder ⁽¹⁾ och fordon som behandlas som sådana.

2. DEFINITION AV "TYP"

strålkastare av olika typer: strålkastare som skiljer sig åt i sådana väsentliga avseenden som följande:

2.1. Handelsnamnet eller varumärket.

2.2. Det optiska systemets egenskaper.

2.3. Inkluderandet eller avlägsnandet av komponenter som kan förändra de optiska effekterna genom reflexion, refraktion eller absorption. En ändring i färgen på ljuset från strålkastare, vars övriga egenskaper inte ändras, innebär inte en ändring av strålkastarens typ. Samma typgodkännandenummer ska följaktligen tilldelas sådana strålkastare.

3. ANSÖKAN OM TYPGODKÄNNANDE

Ansökan om typgodkännande ska lämnas in av innehavaren av handelsnamnet eller varumärket eller av innehavarens behöriga ombud. Alla ansökningar ska åtföljas av följande handlingar:

3.1. Ritningar, i tre exemplar, som är tillräckligt detaljerade för att man ska kunna identifiera typen. Ritningarna ska visa typgodkännandemärkets placering och strålkastaren sedd framifrån och i tvärsnitt, med schematiskt framställning av lyktglasets optiska räfflor och prismor.

3.2. En kort teknisk beskrivning i vilken särskilt den tillhandahållna glödlampans klass anges.

3.3. Två anordningar med ofärgade lyktglas ⁽²⁾.

3.4. Innan typgodkännande beviljas ska den behöriga myndigheten förvissa sig om att tillfredsställande åtgärder vidtagits för att säkerställa effektiv kontroll av produktionsöverensstämmelsen.

4. MÄRKNING

4.1. Strålkastare som lämnas in för typgodkännande ska förses med följande lätt läsbara och outplånliga inskriptioner:

4.1.1. Den ansökandes handelsnamn eller varumärke.

4.1.2. Identifikation av den tillhörande glödlampans kategori.

⁽¹⁾ Enligt definitionen i 1968 års konvention om vägtrafik, kapitel 1, artikel 1 m (E/CONF.56/16/Rev.1).

⁽²⁾ Om avsikten är att tillverka strålkastaren med färgade lyktglas, ska två provexemplar med färgade lyktglas lämnas in för provning av enbart färgen.

- 4.2. På lyktglaset och på lykthuset (reflektorn betraktas som lykthus)⁽¹⁾ ska det dessutom finnas tillräckligt med utrymme för typgodkännandemärket. Detta utrymme ska anges i ritningarna som avses i punkt 3.1.
5. TYPGODKÄNNANDE
- 5.1. Om de anordningar som lämnats in enligt punkt 3 ovan uppfyller kraven i dessa föreskrifter ska typgodkännande beviljas.
- 5.2. Ett typgodkännandenummer ska tilldelas varje godkänd typ. Dess första två siffror (för närvarande 00 för föreskrifterna i den ursprungliga lydelsen) ska ange löpnumret för den ändringsserie där man integrerat de senaste betydande tekniska ändringarna av föreskrifterna vid beviljandet av typgodkännande. En och samma avtalspart får inte ge samma nummer till en annan typ av strålkastare.
- 5.3. Meddelande om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande för en typ av strålkastare i enlighet med dessa föreskrifter ska lämnas till de parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter genom en blankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
- 5.4. Varje strålkastare som överensstämmer med en typ som godkänts enligt dessa föreskrifter ska, på den plats som anges i punkt 4.2, utöver den märkning som föreskrivs i punkt 4.1, vara märkt med följande:
- 5.4.1. Ett internationellt typgodkännandemärke⁽²⁾ som består av följande:
- 5.4.1.1. En cirkel som omger bokstaven "E" följt av det särskilda landsnumret för landet som beviljat typgodkännandet⁽³⁾.
- 5.4.1.2. Ett typgodkännandenummer.
- 5.5. Märkningen i enlighet med punkt 5.4 ska vara lätt läsbar och outplånlig.
- 5.6. I bilaga 2 till dessa föreskrifter finns ett exempel på typgodkännandemärkets utformning.
6. ALLMÄNNA SPECIFIKATIONER
- 6.1. Varje anordning ska överensstämma med specifikationerna i punkt 7 i dessa föreskrifter.
- 6.2. Strålkastarna ska vara konstruerade så att de vid normal användning, trots eventuella vibrationer som de kan utsättas för, fungerar tillfredsställande och uppfyller kraven i dessa föreskrifter.
- 6.3. De delar som är avsedda för att hålla fast glödlampan i reflektorn ska vara konstruerade på så sätt att glödlampan inte ens i mörker kan sättas fast i något annat läge än det rätta.
7. SÄRSKILDA SPECIFIKATIONER
- 7.1. Korrekt läge för lyktglaset i förhållande till det optiska systemet ska tydligt märkas och låsas för att förhindra rotation vid användning.
- 7.2. För mätningarna av det ljus strålkastaren avger ska en mätskärm i enlighet med punkt 3 i dessa föreskrifter och en standardglödlampa med slätt och ofärgat glas i enlighet med kategori S3 i föreskrifter nr 37 användas.
- Standardglödlampan ska vara inställd med gällande referensljusflöde enligt de värden som anges för dessa lampor i föreskrifter nr 37.

(1) Om lyktglaset inte kan tas bort från lykthuset (reflektorn betraktas som lykthus), ska ett sådant utrymme på lyktglaset vara tillräckligt.

(2) Om olika typer av strålkastare har ett identiskt lyktglas eller en identisk reflektor, får lyktglaset och reflektorn förses med de olika typgodkännandemärken för dessa typer av strålkastare, förutsatt att typgodkännandenumret som beviljats för den specifika typen som lämnats in kan identifieras entydigt.

(3) De särskiljande numren för de avtalsparterna i 1958 års avtal återges i bilaga 3 till den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 7.3. Ljusstrålen ska ha tillräcklig skärpa på ljus-/mörkergränsen för att en tillfredsställande inställning kan uppnås praktiskt med dess hjälp. Ljus-/mörkergränsen ska vara så horisontell och rak som möjligt över en horisontell längd motsvarande åtminstone ± 900 mm mätt på ett avstånd av 10 m.

När strålkastarna är inställda i enlighet med bilaga 3 ska de uppfylla de krav som anges i den bilagan.

- 7.4. Strålmönstret ska inte visa någon variation i sidled som kan försämra synbarheten.
- 7.5. Belysningen på den skärm som anges i punkt 7.2 ska mätas med hjälp av en ljusmätare vars ljuskänsliga yta rymts inom en kvadrat med sidan 65 mm.

8. BESTÄMMELSER FÖR FÄRGADE LYKTGLAS OCH FILTER

- 8.1. Typgodkännande kan erhållas för strålkastare som avger ofärgat eller selektivt gult ljus med en ofärgad glödlampa. Motsvarande färegenskaper för gulfilter eller gula lyktglas ska vara följande, uttryckta som trikromatiska koordinater (i enlighet med definitionen i Internationella belysningskommissionen (CIE):

Selektivt gulfilter (skärm eller lyktglas)

Gräns mot rött	$y \geq$	$0,138 + 0,58 x$
Gräns mot grönt	$y \leq$	$1,29 x - 0,1$
Gräns mot vitt	$y \leq$	$-x + 0,966$
Gräns mot spektrets värde	$y \leq$	$-x + 0,992$

som också kan uttryckas enligt följande:

Dominerande våglängd	575 - 585 nm
Renhetsfaktor	0,90 - 0,98

Överföringsfaktorn måste vara $\geq 0,78$

Överföringsfaktorn ska avgöras med en ljuskälla som har en färgtemperatur på 2 854 °K (motsvarande ljuskälla A enligt Internationella belysningskommissionen (CIE)).

- 8.2. Filtret måste utgöra en del av strålkastaren, och måste vara monterat på den på ett sådant sätt att användaren inte kan demontera det, vare sig omedvetet eller medvetet, med hjälp av vanliga verktyg.

- 8.3. Anmärkning i fråga om färg

Alla typgodkännanden i enlighet med dessa föreskrifter beviljas enligt punkt 8.1 för en strålkastare som avger ofärgat eller selektivt gult ljus. Följaktligen förhindrar artikel 3 i avtalet, till vilket dessa föreskrifter finns som bilaga, inte avtalsparterna från att förbjuda strålkastare som avger ofärgat eller selektivt gult ljus på fordon som registrerats av dem.

9. PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

- 9.1. Strålkastare som är typgodkända enligt dessa föreskrifter ska tillverkas så att de överensstämmer med den typ som godkänts genom att uppfylla kraven i punkterna 7 och 8.
- 9.2. För att verifiera att kraven i punkt 9.1 är uppfyllda ska lämpliga kontroller av produktionen utföras.
- 9.3. Innehavaren av typgodkännandet ska särskilt
- 9.3.1. se till att det finns förfaranden för effektiv kontroll av produkternas kvalitet,
- 9.3.2. ha tillgång till nödvändig kontrollutrustning för att kontrollera överensstämmelsen för varje godkänd typ,
- 9.3.3. se till att provningsdata arkiveras och att handlingarna hålls tillgängliga under en tidsrymd som fastställs i samråd med typgodkännandemyndigheten,
- 9.3.4. analysera resultaten från varje provningstyp för att kontrollera och säkerställa stabiliteten hos produkttegenskaperna med hänsyn till variationen i industriell produktion,

- 9.3.5. säkerställa att åtminstone de provningar som föreskrivs i bilaga 4 till dessa föreskrifter genomförs för varje produkttyp,
- 9.3.6. säkerställa att om något eller några provexemplar eller provningsdelar uppvisar skillnader jämfört med provningstypen ska detta föranleda nytt urvalsförfarande och ny provning. Alla nödvändiga åtgärder ska vidtas för att återställa produktionsöverensstämmelsen i fråga.
- 9.4. Den behöriga myndighet som beviljat typgodkännandet får när som helst granska de metoder för kontroll av produktionsöverensstämmelse som är tillämpliga på varje produktionsenhet.
- 9.4.1. Vid varje inspektion ska provningsrapporter och uppgifter om produktionen visas för kontrollanten.
- 9.4.2. Kontrollanten kan slumpmässigt ta provexemplar för provning i tillverkarens laboratorium. Minimiantalet provexemplar som ska tas får bestämmas i förhållande till resultatet av tillverkarens egna kontroller.
- 9.4.3. När det framgår att kvalitetsnivån är otillfredsställande, eller när det bedöms vara nödvändigt att verifiera giltigheten av de provningar som utförts enligt punkt 9.4.2 ska kontrollanten välja ut provexemplar i enlighet med bilaga 5 som ska tillställas den tekniska tjänst som har utfört typgodkännandeprovningarna.
- 9.4.4. Den behöriga myndigheten får utföra varje provning som föreskrivs i dessa föreskrifter. Provningarna ska utföras på provexemplar som valts ut slumpmässigt utan att det påverkar tillverkarens leveransåtaganden och i enlighet med kriterierna i bilaga 5.
- 9.4.5. Den behöriga myndigheten ska ha som mål att utföra inspektion vartannat år. Myndigheten avgör dock själv hur ofta inspektion ska ske, delvis mot bakgrund av dess bedömning av hur effektiv kontrollen är på företagen för att överensstämmelse i produktionen ska upprätthållas. I de fall underkända resultat framkommer under någon av dessa inspektioner ska den behöriga myndigheten sörja för att alla erforderliga åtgärder vidtas så att produktionen på nytt uppfyller kraven så snart som möjligt.
- 9.5. Strålkastare med uppenbara defekter ska inte tas med i provningen.
10. PÅFÖLJDER VID BRISTANDE PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE
- 10.1. Typgodkännande som beviljats för en typ av strålkastare enligt dessa föreskrifter kan återkallas om de krav som anges ovan inte uppfylls eller om en strålkastare med ett typgodkännandemärke inte överensstämmer med den godkända typen.
- 10.2. Om en avtalspart i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter återkallar ett typgodkännande som den tidigare beviljat, ska den omgående meddela de övriga avtalsparter i överenskommelsen som tillämpar dessa föreskrifter detta med hjälp av en meddelandebblankett enligt förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
11. ÄNDRING OCH UTÖKNING AV GODKÄNNANDE AV EN TYP AV STRÅLKASTARE
- 11.1. Varje ändring av fordonstypen ska rapporteras till den myndighet som godkänt strålkastartypen. Myndigheten ska därefter antingen
- 11.1.1. anse att det är osannolikt att de gjorda ändringarna kommer att ha någon märkbar negativ effekt och att strålkastartypen fortfarande uppfyller kraven, eller
- 11.1.2. kräva ytterligare en provningsrapport från den tekniska tjänst som ansvarar för provningarna.

- 11.2. En bekräftelse på avslag eller godkännande, där ändringarna anges, ska enligt det förfarande som anges i punkt 5.3 lämnas till de avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter.
- 11.3. Den behöriga myndighet som beviljar utökningen av godkännandet ska tilldela en sådan utökning ett serienummer och underrätta övriga avtalsparter i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter om detta med hjälp av en meddelandebblankett enligt förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
12. SLUTGILTIGT UPPHÖRANDE AV PRODUKTIONEN
- En innehavare av ett typgodkännande som slutgiltigt upphör med sin produktion av en typ av strålkastare som godkänts i enlighet med dessa föreskrifter ska meddela den myndighet som beviljat typgodkännandet. När myndigheten mottar meddelandet ska den underrätta de övriga avtalsparter i 1958 års överenskommelse som tillämpar dessa föreskrifter om detta med hjälp av en meddelandebblankett enligt förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
13. NAMN- OCH ADRESSUPPGIFTER FÖR DE TEKNISKA TJÄNSTER SOM ANSVARAR FÖR TYPGODKÄNNANDEPROVNING OCH FÖR TYPGODKÄNNANDEMYNDIGHETERNA
- De parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter ska meddela Förenta nationernas sekretariat namn- och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovningarna samt för de typgodkännandemyndigheter till vilka de intyg om beviljat eller utökat typgodkännande eller avslag på ansökan om eller återkallande av typgodkännande som utfärdats i andra länder, ska sändas.
14. ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER
- 14.1. Från och med sex månader efter dagen för officiellt ikraftträdande för föreskrifter nr 113 ska de avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter upphöra att bevilja ECE-typgodkännanden enligt dessa föreskrifter.
- 14.2. De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter får inte vägra att bevilja utökningar av typgodkännande enligt ändringsserie 01 till dessa föreskrifter.
- 14.3. Typgodkännanden som beviljats enligt dessa föreskrifter före dagen för ikraftträdande av föreskrifter nr 113 samt alla utökningar av typgodkännanden, inklusive typgodkännanden till föreskrifterna i sin ursprungliga lydelse som beviljats därefter, ska förbli obegränsat giltiga.
- 14.4. De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta att bevilja godkännanden av strålkastare på grundval av ändringsserie 01 eller föreskrifterna i sin ursprungliga lydelse, förutsatt att strålkastarna är avsedda som ersättningsdelar för montering på fordon i bruk.
- 14.5. Från och med dagen för officiellt ikraftträdande för föreskrifter nr 113 får ingen avtalspart som tillämpar dessa föreskrifter förbjuda montering på en ny fordonstyp av en strålkastare som godkänts enligt föreskrifter nr 113.
- 14.6. De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta att tillåta montering på fordonstyper eller fordon av strålkastare som godkänts enligt dessa föreskrifter.
- 14.7. De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta att tillåta montering eller användning på fordon i bruk av en strålkastare som godkänts enligt dessa föreskrifter i sin ursprungliga lydelse, förutsatt att strålkastaren är avsedd som ersättningsdel.
-

BILAGA 1

MEDDELANDE

(Största format: A4 (210 × 297 mm))

Utfärdat av: Myndighetens namn

.....
.....
.....

avseende ⁽²⁾: BEVILJAT TYPGODKÄNNANDE
UTÖKAT TYPGODKÄNNANDE
EJ BEVILJAT TYPGODKÄNNANDE
ÅTERKALLAT TYPGODKÄNNANDE
SLUTGILTIGT UPPHÖRANDE AV PRODUKTIONEN

för en typ av strålkastare enligt föreskrifter nr 56

Typgodkännande nr:

Utökning nr:

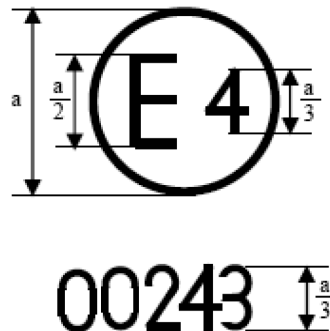
1. Typ av strålkastare
2. Strålkastare som med en ofärgad glödlampa avger: ofärgat/selektivt gult ljus ⁽²⁾
3. Handelsnamn eller varumärke
4. Tillverkarens namn och adress
5. Namn- och adressuppgifter för tillverkarens ombud (om tillämpligt)
6. Inlämnat för godkännande den
7. Den tekniska tjänst som ansvarar för typgodkännandeprovningarna
8. Datum för rapport som utfärdats av denna tjänst
9. Nummer på rapport utfärdad av denna tjänst
10. Typgodkännande beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat ⁽²⁾
11. Ort
12. Datum
13. Underskrift
14. Bifogade ritning nr ... på vilken typgodkännandenumret finns angivet visar strålkastaren.

⁽¹⁾ Numret för det land som har beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat typgodkännandet (se föreskrifternas bestämmelser om typgodkännanden).

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA 2

TYPGODKÄNNANDEMÄRKETS UTFORMNING

 $a \geq 5 \text{ mm}$

En strålkastare som bär typgodkännandemärket ovan är godkänd i Nederländerna (E 4) med typgodkännandenummer 00243. De två första siffrorna i typgodkännandenumret visar att typgodkännandet beviljats i enlighet med kraven i dessa föreskrifter i sin ursprungliga lydelse.

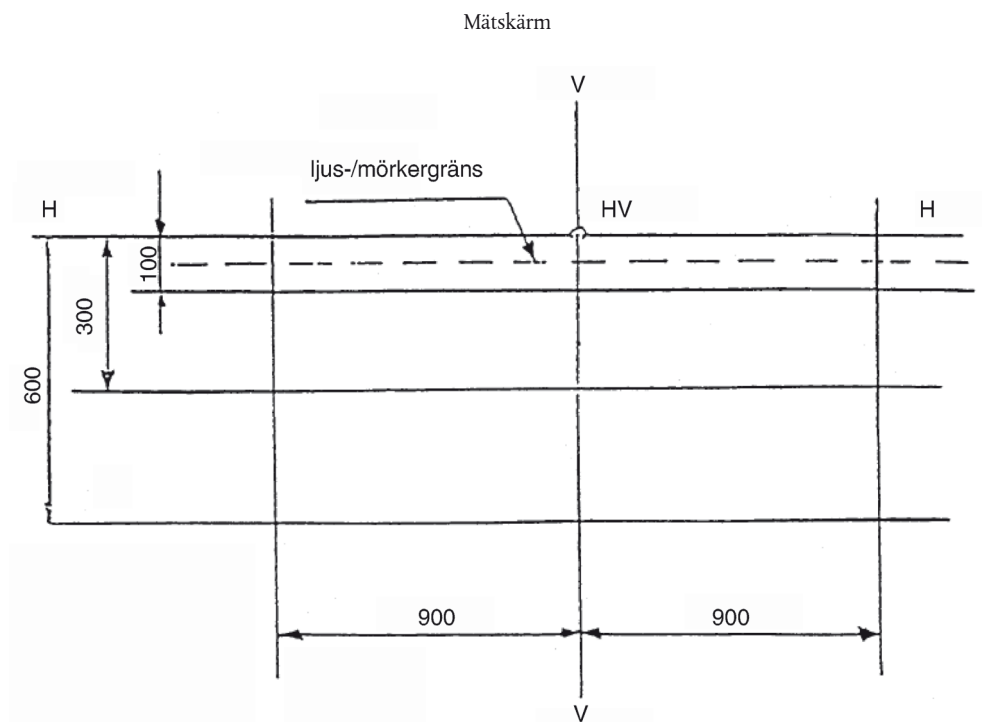
Anmärkning

Typgodkännandenumret ska placeras nära cirkeln och antingen över eller under bokstaven "E" eller till höger eller vänster om den. Typgodkännandenumrets siffror ska sitta på samma sida av bokstaven "E" och vara vända åt samma håll. Romerska siffror som typgodkännandenummer bör undvikas för att förhindra förväxling med andra symboler.

BILAGA 3

FOTOMETRISKA MÄTNINGAR

1. För mätningar ska mätskärmen vara placerad på ett avstånd av 10 m framför strålkastaren och vinkelrätt mot den linje som förbinder glödråden i lampan och punkten HV, linjen H-H ska vara horisontell. För lampor med tvärgående glödrådar ska glödråden vara så horisontell som möjligt under mätningarna.
2. I sidled ska strålkastaren vara inställd så att ljusstrålen är så symmetrisk som möjligt i förhållande till linjen V-V
3. Lodrätt ska strålkastaren vara inställd så att belysningen i punkt HV är 2 lux. Under dessa villkor ska ljus-/mörkergränsen ligga mellan linjen H-H och linjen H-100 mm
4. När strålkastaren är inställd i enlighet med punkterna 2 och 3 ovan ska belysningen ha följande värden:
 - 4.1. På och ovanför linjen H-H: 2 lux max.
 - 4.2. På en linje belägen 300 mm under H-H och över en vidd av 900 mm på båda sidor om den vertikala linjen V-V: inte mindre än 8 lux.
 - 4.3. På en linje belägen 600 mm under linjen H-H och över en vidd av 900 mm på båda sidor om den vertikala linjen V-V: inte mindre än 4 lux.

(mått i mm för ett avstånd på 10 m)

BILAGA 4

MINIMIKRAV FÖR FÖRFARANDE FÖR KONTROLL AV PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

1. ALLMÄNT

- 1.1. Kraven på överensstämmelse ska anses uppfyllda ur mekanisk och geometrisk synpunkt, om skillnaderna inte är större än de oundvikliga tillverkningsvariationerna som ligger inom ramen för kraven i dessa föreskrifter.
- 1.2. Beträffande den fotometriska prestandan ska överensstämmelse av masstillverkade strålkastare inte ifrågasättas om, vid en slumpmässigt utförd fotometrisk provning av en strålkastare utrustad med glödlampa, inget mätvärde avviker ofördelaktigt med mer än 20 % från de minimivärden som fastställs i dessa föreskrifter.
- 1.3. Om resultaten av ovannämnda provning inte uppfyller kraven ska provningarna upprepas med en annan standardglödlampa.
- 1.4. Strålkastare med uppenbara defekter ska inte tas med i provningen.
- 1.5. De kromatiska koordinaterna ska uppfyllas när strålkastaren är utrustad med en glödlampa som motsvarar färgtemperaturen standard A.

De fotometriska egenskaperna hos en strålkastare som avger selektivt gult ljus när den är utrustad med en färglös glödlampa ska vara de värden som anges i dessa föreskrifter multiplicerat med 0,84.

2. MINIMIKRAV FÖR TILLVERKARENS KONTROLL AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Innehavaren av typgodkännandemärket ska för varje typ av strålkastare utföra minst följande provningar med lämpliga intervall. Provningarna ska utföras enligt bestämmelserna i dessa föreskrifter.

Om något provexemplar inte visar överensstämmelse med avseende på aktuell provtyp, ska ytterligare provexemplar tas ut och provas. Tillverkaren ska vidta åtgärder för att garantera överensstämmelse i produktionen ifråga.

2.1. Provningarnas beskaffenhet

Provningar av överensstämmelse enligt dessa föreskrifter ska omfatta de fotometriska egenskaperna.

2.2. Provningsmetoder

- 2.2.1. Provningar ska normalt utföras enligt de metoder som anges i dessa föreskrifter.
- 2.2.2. Vid varje provning av överensstämmelse som utförs av tillverkaren får likvärdiga metoder användas efter medgivande från den behöriga myndighet som ansvarar för typgodkännandeprovningarna. Tillverkaren har ansvaret för att bevisa att tillämpade metoder är likvärdiga med dem som anges i dessa föreskrifter.
- 2.2.3. Tillämpningen av punkt 2.2.1 och 2.2.2 kräver regelbunden kalibrering av provutrustningen och dess korrelation med mätningar som gjorts av behörig myndighet.
- 2.2.4. Referensmetoderna ska i samtliga fall vara de som anges i dessa föreskrifter, särskilt när det gäller administrativ kontroll och urvalsförfarande.

2.3. Urvalsförfarandets beskaffenhet

Provexemplar av strålkastare ska väljas ut slumpmässigt från produktionen av ett enhetligt parti. Ett enhetligt parti innebär en mängd strålkastare av samma typ, definierad enligt tillverkarens produktionsmetoder.

Bedömningen ska normalt omfatta serieproduktion från enskilda fabriker. Tillverkaren kan dock gruppera samman uppgifter för samma typ från flera fabriker, förutsatt att dessa använder samma kvalitetssystem och kvalitetskontroll.

2.4. Uppmätta och registrerade fotometriska egenskaper

Provstrålkastaren ska utsättas för fotometriska mätningar i de mätpunkter som anges i dessa föreskrifter, medan avläsningen begränsas till följande punkter: HV, LH, RH, L 600 och R 600.

2.5. Acceptanskriterier

Tillverkaren ska utföra en statistisk undersökning av provresultaten och ska tillsammans med behörig myndighet fastställa acceptanskriterier av sina produkter så att de uppfyller specifikationerna för kontroll av produkternas överensstämmelse i punkt 9.1 i dessa föreskrifter.

Acceptanskriterierna ska vara sådana att den lägsta sannolikheten för att klara ett stickprov i enlighet med bilaga 5 (första urvalsförfarande) är 0,95 med en konfidensnivå på 95 %.

BILAGA 5

MINIMIKRAV FÖR URVALSFÖRFARANDE SOM UTFÖRS AV KONTROLLANT

1. ALLMÄNT
 - 1.1. Kraven på överensstämmelse ska anses uppfylla ur mekanisk och geometrisk synpunkt, om skillnaderna inte är större än de oundvikliga tillverkningsvariationerna som ligger inom ramen för kraven i dessa föreskrifter.
 - 1.2. Beträffande de fotometriska egenskaperna får överensstämmelse av masstillverkade strålkastare inte bestridas om, vid en slumpmässigt utförd fotometrisk provning av en strålkastare som slumpmässigt valts ut och som är utrustad med en standardglödlampa, inget mätvärde avviker ofördelaktigt med mer än 20 % från de minimivärden som fastställs i dessa föreskrifter.
 - 1.3. De kromatiska koordinaterna ska uppfyllas när strålkastaren är utrustad med en glödlampa som motsvarar färgtemperaturen standard A.

De fotometriska egenskaperna hos en strålkastare som avger selektivt gult ljus när den är utrustad med en färglös glödlampa ska multipliceras med 0,84.

2. DET FÖRSTA URVALSFÖRFARANDET

För det första urvalsförfarandet väljs fyra strålkastare ut slumpmässigt. Första urvalet med två betecknas A, andra urvalet med två betecknas B.

- 2.1. Överensstämmelsen ifrågasätts inte
 - 2.1.1. Vid provning med det urvalsförfarandet som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade strålkastare inte ifrågasättas om det konstateras att de uppmätta värdena för strålkastarna uppvisar följande avvikelser i ofördelaktig riktning:

2.1.1.1. Urval A

A1: en strålkastare	0 procent
en strålkastare inte mer än	20 procent
A2: båda strålkastarna mer än	0 procent
men inte mer än	20 procent

Gå till urval B

2.1.1.2. Urval B

B1: båda strålkastarna	0 procent
------------------------	-----------

- 2.2. Överensstämmelsen ifrågasätts
 - 2.2.1. Vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade strålkastare ifrågasättas och tillverkaren uppmanas att se till att produktionen uppfyller kraven (anpassning av produktion) om det konstateras att de uppmätta värdena för strålkastarna uppvisar följande avvikelser:

2.2.1.1. Urval A

A3: en strålkastare inte mer än	20 procent
en strålkastare mer än	20 procent
men inte mer än	30 procent

2.2.1.2. Urval B

B2: i fråga om A2

en strålkastare mer än	0 procent
men inte mer än	20 procent
en strålkastare inte mer än	20 procent

B3: i fråga om A2

en strålkastare	0 procent
en strålkastare mer än	20 procent
men inte mer än	30 procent

2.3. Återkallat tygodkännande

Överensstämmelsen ska ifrågasättas och punkt 10 tillämpas om det vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga konstateras att de uppmätta värdena för strålkastarna uppvisar följande avvikelser:

2.3.1. Urval A

A4: en strålkastare inte mer än	20 procent
en strålkastare mer än	30 procent

A5: båda strålkastarna mer än	20 procent
-------------------------------	------------

2.3.2. Urval B

B4: i fråga om A2

en strålkastare mer än	0 procent
men inte mer än	20 procent
en strålkastare mer än	20 procent

B5: i fråga om A2

båda strålkastarna mer än	20 procent
---------------------------	------------

B6: i fråga om A2

en strålkastare	0 procent
en strålkastare mer än	30 procent

3. UPPREPAT URVALSFÖRFARANDE

I fallen A3, B2 och B3 är ett upprepat urvalsförfarande nödvändigt, inom två månader efter underrättelsen, med ett tredje urval C bestående av två strålkastare och ett fjärde urval D bestående av två strålkastare, som väljs ur ett parti som tillverkats efter anpassning av produktionen.

3.1. Överensstämmelsen ifrågasätts inte

3.1.1. Vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade strålkastare inte ifrågasättas om det konstateras att de uppmätta värdena för strålkastarna uppvisar följande avvikelser:

3.1.1.1. Urval C

C1: en strålkastare	0 procent
en strålkastare inte mer än	20 procent

C2: båda strålkastarna mer än	0 procent
men inte mer än	20 procent

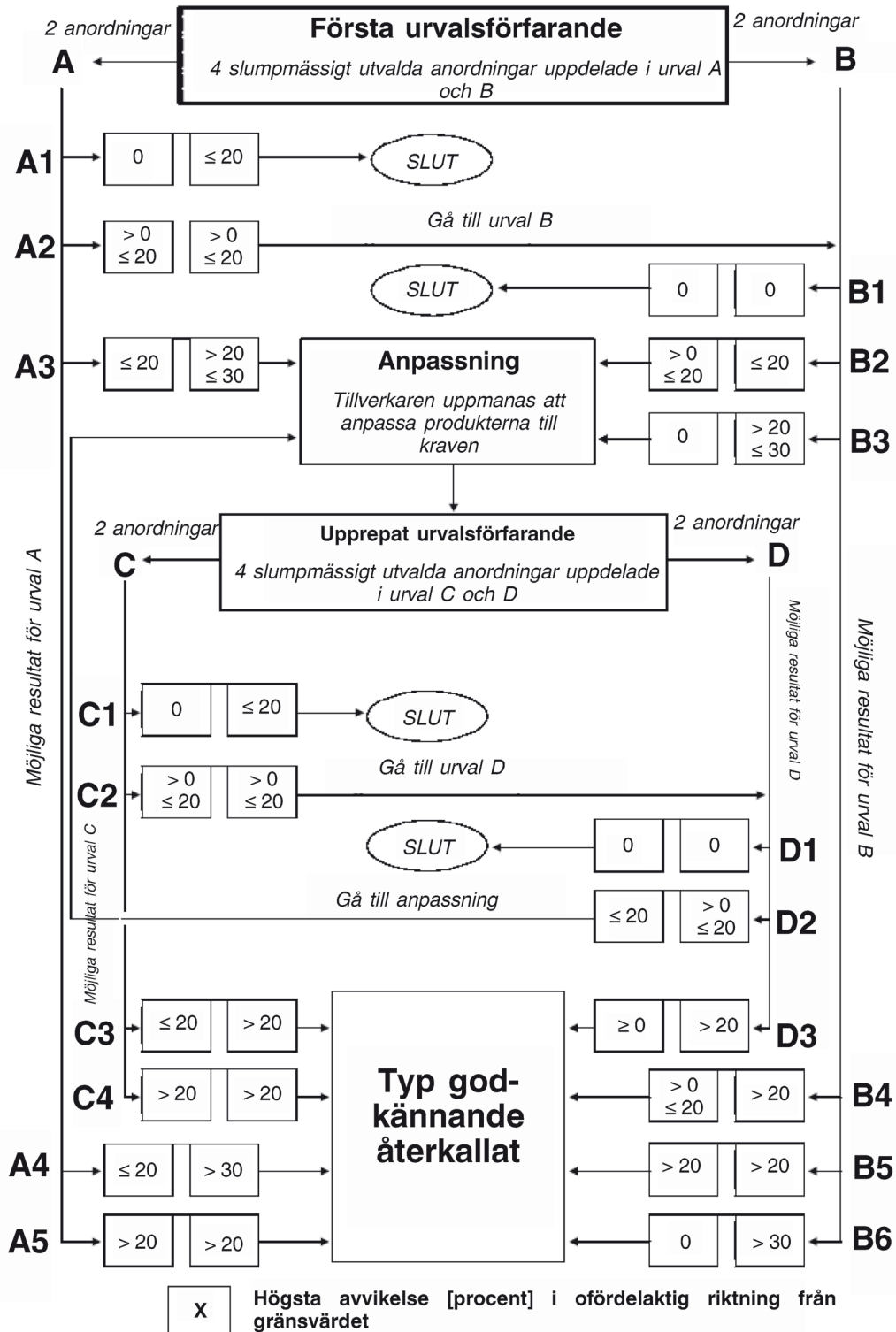
Gå till urval D

3.1.1.2. Urval D

D1: i fråga om C2

båda strålkastarna	0 procent
--------------------	-----------

- 3.2. Överensstämmelsen ifrågasätts
- 3.2.1. Vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade strålkastare ifrågasättas och tillverkaren uppmanas att se till att produktionen uppfyller kraven (anpassning av produktion) om det konstateras att de uppmätta värdena för strålkastarna uppvisar följande avvikelser:
- 3.2.1.1. Urval D
- D2: i fråga om C2
en strålkastare mer än	0 procent
men inte mer än	20 procent
en strålkastare inte mer än	20 procent
- 3.3. Återkallat typgodkännande
- Överensstämmelsen ska ifrågasättas och punkt 10 tillämpas om det vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga konstateras att de uppmätta värdena för strålkastarna uppvisar följande avvikelser:
- 3.3.1. Urval C
C3: en strålkastare inte mer än	20 procent
en strålkastare mer än	20 procent
C4: båda strålkastarna mer än	20 procent
- 3.3.2. Urval D
- D3: i fråga om C2
en strålkastare 0 eller mer än	0 procent
en strålkastare mer än	20 procent

Endast Unece-texterna i original har bindande folkrättslig verkan. Dessa föreskrifters status och dagen för deras ikraftträdande bör kontrolleras i den senaste versionen av Uneces statusdokument TRANS/WP.29/343, som finns på <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Föreskrifter nr 82 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) – Enhetliga bestämmelser för typgodkännande av strålkastare för mopeder utrustade med glödlampor (HS₂-lampor)

Inbegripet all giltig text till och med:

ändringsserie 01 – dag för ikraftträdande: 12 september 2001

INNEHÅLL

FÖRESKRIFTER

1. Tillämpningsområde
2. Definition av "typ"
3. Ansökan om typgodkännande
4. Märkningar
5. Typgodkännande
6. Allmänna specifikationer
7. Särskilda specifikationer
8. Produktionsöverensstämmelse
9. Påföljder vid bristande produktionsöverensstämmelse
10. Ändring och utökning av godkännande av strålkastartyp
11. Slutgiltigt upphörande av produktionen
12. Namn- och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovning och för typgodkännandemyndigheterna
13. Övergångsbestämmelser

BILAGOR

- Bilaga 1 Meddelande om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande eller slutgiltigt upphörande av produktionen av en typ av strålkastare i enlighet med föreskrifter nr 82
- Bilaga 2 Typgodkännandemärkets utformning
- Bilaga 3 Fotometriska provningar
- Bilaga 4 Färg på avgivet ljus

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE
Dessa föreskrifter gäller typgodkännande av strålkastare som är utrustade med halogenlampor (HS₂-lampor) som föreskrivs för utrustning av mopeder och fordon som behandlas som sådana.
2. DEFINITION AV "TYP"
strålkastare av olika typer: strålkastare som skiljer sig åt i sådana väsentliga avseenden som
 - 2.1 handelsnamn eller varumärke,
 - 2.2 det optiska systemets egenskaper,
 - 2.3 inkluderandet eller avlägsnandet av komponenter som kan förändra de optiska effekterna genom reflexion, refraktion eller absorption. En förändring i färgen på ljuset från strålkastare vars övriga egenskaper inte förändras utgör ingen ändring av typen av strålkastare. Samma typgodkännandenummer ska följaktligen tilldelas sådana strålkastare.
3. ANSÖKAN OM TYPGODKÄNNANDE
 - 3.1 Ansökan om typgodkännande ska inlämnas av innehavaren av handelsnamnet eller varumärket eller av dennes behöriga ombud.
 - 3.2 Alla ansökningar om typgodkännande ska åtföljas av följande:
 - 3.2.1 Ritningar i tre exemplar som är tillräckligt detaljerade för att man ska kunna identifiera strålkastartypen (se punkterna 4.2 och 5.3) och som visar strålkastaren sedd framifrån, dess (lodräta) tvärsnitt och detaljer om lyktglasets mönster, om sådant finns.
 - 3.2.2 En kort teknisk beskrivning.
 - 3.2.3 Följande provexemplar:
 - 3.2.3.1 Två provexemplar med ofärgade lyktglas.
 - 3.2.3.2 För provning av ett färgat filter eller en färgad skärm (eller ett färgat lyktglas): två provexemplar.
 - 3.3 Innan typgodkännande beviljas ska den behöriga myndigheten förvissa sig om att tillfredsställande åtgärder vidtagits för att säkerställa effektiv kontroll av produktionsöverensstämmelsen.
4. MÄRKNINGAR ⁽¹⁾
 - 4.1 Strålkastare som lämnats in för typgodkännande ska vara försedda med tillverkarens handelsnamn eller varumärke; märkningen ska vara lätt läsbar och outplånlig.
 - 4.2 På lyktglaset och på lamphuset ⁽¹⁾ på varje strålkastare ska det finnas tillräckligt stor plats för typgodkännandemärket. Dessa platser ska anges på ritningarna som nämns i punkt 3.3.1.
5. TYPGODKÄNNANDE
 - 5.1 Om alla provexemplar av en typ av strålkastare vilka lämnats in enligt punkt 3.3.3 uppfyller bestämmelserna i dessa föreskrifter, ska typgodkännande beviljas.

⁽¹⁾ Om lyktglaset inte kan tas bort från lamphuset, är det tillräckligt att en sådan plats finns på lyktglaset.

- 5.2 Ett typgodkännandenummer ska tilldelas varje godkänd typ. De första två siffrorna (för närvarande 00 för föreskrifterna i sin ursprungliga lydelse) ska ange den ändringsserie som innehåller de senaste större tekniska ändringarna av föreskrifterna vid beviljandet av typgodkännande. En och samma avtalspart får inte ge samma nummer till en annan typ av strålkastare som omfattas av dessa föreskrifter ⁽¹⁾.
- 5.3 Meddelande om beviljat, utökat eller ej beviljat typgodkännande i enlighet med dessa föreskrifter ska lämnas till de parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter genom en blankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
- 5.4 Varje strålkastare som överensstämmer med en typ som godkänts enligt dessa föreskrifter ska, på den plats som anges i punkt 4.2, utöver den märkning och de uppgifter som föreskrivs i punkterna 4.1, förses med ett internationellt typgodkännandemärke ⁽²⁾ som består av följande:
- 5.4.1 En cirkel som omger bokstaven "E" följd av det särskilda landsnumret för det land som beviljat typgodkännandet ⁽³⁾.
- 5.4.2 Typgodkännandenumret.
- 5.5 De typgodkännandemärken som anges i punkt 5.4 ska vara lätt läsbara och outplånliga.
- 5.6 I bilaga 2 till dessa föreskrifter ges exempel på typgodkännandemärkenas utformning.
6. ALLMÄNNA SPECIFIKATIONER
- 6.1 Varje provexemplar ska uppfylla specifikationerna i punkt 7.
- 6.2 Strålkastare ska vara konstruerade och utformade så att de vid normala användningsförhållanden och trots eventuella vibrationer som de kan utsättas för förblir funktionsdugliga och behåller de egenskaper som föreskrivs i dessa föreskrifter.
- 6.3 De delar som håller fast halogenlampan i reflektorn ska vara så konstruerade att halogenlampan inte ens i mörker kan sättas fast i något annat läge än det rätta.
7. SÄRSKILDA SPECIFIKATIONER
- 7.1 Lyktglasets riktiga position i förhållande till det optiska systemet ska märkas entydigt och lyktglaset ska spärras så att det inte kan rotera.
- 7.2 Den belysning som strålkastarna avger mäts med hjälp av en mätskärm som beskrivs i bilaga 3 till dessa föreskrifter och en standardhalogenglödlampa med slätt och ofärgat glas i kategorin HS₂ enligt föreskrifter nr 37.

Standardhalogenglödlampan ska anpassas till det tillämpliga referensljusflödet enligt de värden som föreskrivs för dessa lampor i föreskrifter nr 37 med en märkspänning på sex volt.

Halvljuset ska ge en tillräckligt skarp ljus/mörker-gräns för att medge en tillfredsställande inställning med hjälp av denna.

⁽¹⁾ En förändring i färgen på ljuset från strålkastare vars övriga egenskaper inte förändras utgör ingen ändring av typen av strålkastare. Samma typgodkännandenummer ska följaktligen tilldelas sådana strålkastare (se punkt 2.3).

⁽²⁾ Om olika typer av strålkastare har ett identiskt lyktglas eller en identisk reflektor, får lyktglaset och reflektorn förses med de olika typgodkännandemärkena för denna typ av strålkastare, under förutsättning att det typgodkännandenummer som tilldelats den specifika typ som inlämnats kan identifieras entydigt.

⁽³⁾ De särskiljande numren för de avtalsparter i 1958 års avtal återges i bilaga 3 till den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 7.3 Ljus/mörker-gränsen ska vara så rak och vågrät som möjligt över en horisontell längd på minst $\pm 2,250$ mm mätt vid ett avstånd på 25 meter.

När strålkastarna riktas ⁽¹⁾ på det sätt som beskrivs i bilaga 3 ska de uppfylla de krav som föreskrivs i den bilagan.

- 7.4 Strålmönstret ska inte uppvisa några variationer i sidled som försämrar synligheten.
- 7.5 Värdena för belysning av skärmen ska mätas med hjälp av en ljusmätare vars mätyta ryms i en kvadrat med sidan 65 mm.
8. PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE
- 8.1 Varje strålkastare med ett typgodkännandemärke som föreskrivs enligt dessa föreskrifter ska överensstämja med den godkända typen och uppfylla kraven i dessa föreskrifter.
- 8.2 För en anordning som valts ut slumpmässigt ur en serieproduktion ska dock kraven i fråga om högsta och lägsta ljusstyrka på det avgivna ljuset (mätt med en standardhalogenglödlampa som avses i punkt 7.2) uppgå till minst 80 % av de minimivärden och inte överstiga 120 % av de maximivärden som anges i bilaga 3.

9. PÅFÖLJDER FÖR BRISTANDE PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

- 9.1 Det typgodkännande som beviljats för en typ av strålkastare enligt dessa föreskrifter kan återkallas om de krav som anges ovan inte uppfylls.
- 9.2 Om en avtalspart som tillämpar dessa föreskrifter återkallar ett typgodkännande som tidigare beviljats, ska avtalsparten genast meddela detta till övriga avtalsparter, med en meddelandeblankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.

10. ÄNDRING OCH UTÖKNING AV GODKÄNNANDE AV EN TYP AV STRÅLKASTARE

- 10.1 Varje ändring av typen av strålkastare ska meddelas den myndighet som beviljat godkännandet av typen av strålkastare. Myndigheten ska därefter antingen
- 10.1.1 anse att de utförda ändringarna sannolikt inte kommer att få nämnvärda negativa effekter och att strålkastaren ändå fortfarande uppfyller kraven, eller
- 10.1.2 kräva ytterligare en provningsrapport från den tekniska tjänst som ansvarar för provningarna.
- 10.2 En bekräftelse på avslag eller godkännande, där ändringarna anges, ska enligt det förfarande som anges i punkt 5.3 ovan lämnas till de avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter.
- 10.3 Den behöriga myndighet som beviljar utökning av typgodkännande ska tilldela varje sådan utökning ett serienummer och underrätta övriga avtalsparter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter om detta med hjälp av en meddelandeblankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.

⁽¹⁾ Det ska vara möjligt att ställa in den vertikala vinkeln för strålkastaren.

11. SLUTGILTIGT UPPHÖRANDE AV PRODUKTIONEN

En innehavare av ett typgodkännande som slutgiltigt upphör med sin produktion av en typ av strålkastare som godkänts i enlighet med dessa föreskrifter ska meddela den myndighet som beviljat godkännandet detta. När myndigheten mottar meddelandet i fråga ska den meddela de övriga parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter om detta med hjälp av en meddelandebblankett enligt förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.

12. NAMN OCH ADRESSUPPGIFTER FÖR DE TEKNISKA TJÄNSTER SOM ANSVARAR FÖR GODKÄNNANDEPROVNINGARNA OCH FÖR TYPGODKÄNNANDEMYNDIGHETERNA

De parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter ska meddela Förenta nationernas sekretariat namn- och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovning och för de typgodkännandemyndigheter till vilka sådana intyg om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande eller slutgiltigt upphörande av produktionen som utfärdats i andra länder ska sändas.

13. ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

- 13.1 Från och med sex månader efter den dag då föreskrifter nr 113 officiellt träder i kraft ska de avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter upphöra att bevilja ECE-typgodkännanden enligt dessa föreskrifter.
- 13.2 De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter får inte vägra att bevilja utökningar av typgodkännande enligt ändringsserie 01 eller dessa föreskrifter i deras ursprungliga lydelse.
- 13.3 Typgodkännanden som beviljats enligt dessa föreskrifter före dagen för ikraftträdande av föreskrifter nr 113 samt alla utökningar av typgodkännanden, inklusive typgodkännanden beviljade enligt dessa föreskrifter i deras ursprungliga lydelse, ska förbli obegränsat giltiga.
- 13.4 De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta att bevilja typgodkännanden av strålkastare enligt ändringsserie 01 eller dessa föreskrifter i deras ursprungliga lydelse, förutsatt att strålkastarna är avsedda som reservdelar för montering i fordon som redan är i bruk.
- 13.5 Från och med dagen då föreskrifter nr 113 officiellt träder i kraft får ingen avtalspart som tillämpar dessa föreskrifter förbjuda att en strålkastare som godkänts enligt föreskrifter nr 113 monteras på en ny fordonstyp.
- 13.6 De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta tillåta montering av strålkastare som godkänts enligt dessa föreskrifter på fordonstyper eller fordon.
- 13.7 De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter ska fortsätta tillåta att en strålkastare som är godkänd enligt dessa föreskrifter i deras ursprungliga lydelse monteras eller används på ett fordon som är i bruk, under förutsättning att strålkastaren är avsedd som reservdel.
-

BILAGA 1

MEDDELANDE

(Största format: A4 (210 × 297 mm))

Utfärdat av: Myndighetens namn

.....

avseende ⁽²⁾: BEVILJAT TYPGODKÄNNANDE
 UTÖKAT GODKÄNNANDE
 EJ BEVILJAT GODKÄNNANDE
 ÅTERKALLAT GODKÄNNANDE
 SLUTGILTIGT UPPHÖRANDE AV PRODUKTIONEN

för en typ av strålkastare enligt föreskrifter nr 82

Typgodkännande nr Utökning nr

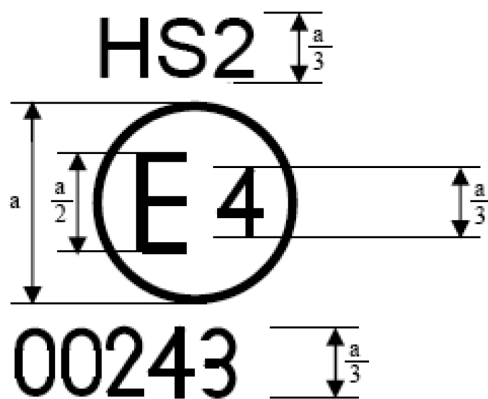
1. Strålkastartyp
2. Strålkastare som med en ofärgad lampa avger: ofärgat ljus, gult selektivt ljus ⁽²⁾
3. Handelsnamn eller varumärke
4. Tillverkarens namn och adress
5. Namn och adress på tillverkarens ombud (om tillämpligt)
6. Inlämnad för typgodkännande den
7. Teknisk tjänst som ansvarar för typgodkännandeprovningarna
8. Datum för rapport utfärdad av denna tjänst
9. Datum för rapport utfärdad av denna tjänst
10. Typgodkännande beviljat/ej beviljat/utökat/återkallat ⁽²⁾
11. Plats:
12. Datum:
13. Underskrift:
14. Bifogade ritning nr ,på vilken typgodkännandenumret finns angivet, visar strålkastaren.
15. Förteckningen över de dokument som förvaras hos den myndighet som beviljat typgodkännande och som är tillgängliga på begäran har bifogats detta meddelande.

⁽¹⁾ Numret för det land som har beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat typgodkännandet (se föreskrifternas bestämmelser om typgodkännanden).

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA 2

TYPGODKÄNNANDEMÄRKETS UTFORMNING

 $a \geq 12 \text{ mm}$

En strålkastare som är försedd med ovanstående typgodkännandemärke har godkänts i Nederländerna (E4) i enlighet med föreskrifter nr 82 med typgodkännandenummer 00243. De två första siffrorna i typgodkännandenumret anger att typgodkännandet beviljats enligt kraven i dessa föreskrifter i deras ursprungliga lydelse.

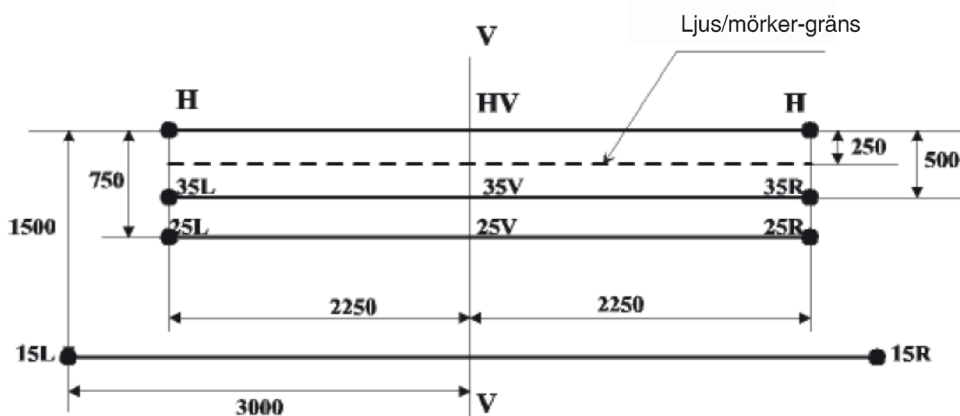
BILAGA 3

FOTOMETRISKA PROVNINGAR

1. För mätningar ska mätskärmen vara placerad 25 meter framför strålkastaren och vinkelrät mot den linje som sammanbinder lampans glödtråd och punkt HV; linjen H-H ska vara vågrät.
2. I sidled ska strålkastaren vara riktad så att ljusstrålens mitt befinner sig på den lodräta linjen VV.
3. I höjddled ska strålkastaren riktas så att ljus/mörker-gränsen ligger 250 mm under linjen HH. Den ska vara så vågrät som möjligt.
4. När strålkastaren är inställd enligt punkterna 2 och 3 ovan ska följande villkor vara uppfyllda:

Mätpunkt	Belysning E/lux
Alla punkter på och ovanför linjen H-H	$\leq 0,7$
Alla punkter på linjen 35L-35R förutom 35V	≥ 1
Punkt 35V	≥ 2
Alla punkter på linjen 25L-25R	≤ 2
Alla punkter på linjen 15L-15R	$\leq 0,5$

5. Mätskärm

(mått i mm för ett avstånd på 25 meter)

BILAGA 4

FÄRG PÅ AVGIVET LJUS

1. Strålkastarna kan avge vitt eller selektivt gult ljus.
2. De trikromatiska koordinaterna för den selektiva gula färgen är följande:

$$\text{gräns mot rött} \quad y \geq 0,138 + 0,580 x$$

$$\text{gräns mot grönt} \quad y \leq 1,29 x - 0,100$$

$$\text{gräns mot vitt} \quad y \geq -x + 0,966$$

$$\text{gräns mot spektralvärdet} \quad y \geq -x + 0,992$$

3. De trikromatiska koordinaterna för vitt ljus är följande:

$$\text{gräns mot blått} \quad x \geq 0,310$$

$$\text{gräns mot gult} \quad x \leq 0,500$$

$$\text{gräns mot grönt} \quad y \leq 0,150 + 0,640 x$$

$$\text{gräns mot grönt} \quad y \leq 0,440$$

$$\text{gräns mot lila} \quad y \geq 0,050 + 0,750 x$$

$$\text{gräns mot rött} \quad y \geq 0,382$$

Anmärkning:

Artikel 3 i det avtal till vilket dessa föreskrifter bifogats ska inte hindra avtalsparterna från att förbjuda strålkastare som avger antingen vitt eller selektivt gult ljus på fordon som de har typgodkänt.

Endast Unece-texterna i original har bindande folkrättslig verkan. Dessa föreskrifters status och dagen för deras ikraftträdande bör kontrolleras i den senaste versionen av Uneces statusdokument TRANS/WP.29/343, som finns på <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Föreskrifter nr 119 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) – Enhetliga bestämmelser för godkännande av kurvtagningslyktor för motordrivna fordon

Inbegripet all giltig text till och med:

Supplement 3 till ändringsserie 01 – dag för ikraftträdande: 3 november 2013

INNEHÅLL

FÖRESKRIFTER

Tillämpningsområde

1. Definitioner
2. Ansökan om typgodkännande
3. Märkning
4. Typgodkännande
5. Allmänna specifikationer
6. Ljusstyrka på avgivet ljus
7. Provningsförfarande
8. Färg på avgivet ljus
9. Produktionsöverensstämmelse
10. Påföljder vid bristande produktionsöverensstämmelse
11. Slutgiltigt upphörande av produktionen
12. Namn- och adressuppgifter för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovning och för typgodkännandemyndigheterna
13. Övergångsbestämmelser

BILAGOR

- 1 Meddelande om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande eller slutgiltigt upphörande av produktionen av en typ av kurvtagningslykta i enlighet med föreskrifter nr 119
- 2 Exempel på typgodkännandemärkets utformning
- 3 Fotometriska mätningar
- 4 Färg på vitt ljus

- 5 Minimikrav för förfaranden för kontroll av produktionsöverensstämmelse
- 6 Minimikrav för urvalsförfarande som utförs av kontrollant

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Föreskrifterna gäller kurvtagningslyktor för fordon i kategorierna M, N och T ⁽¹⁾.

1. DEFINITIONER

1.1 *kurvtagningslykta*: en lykta som används för att ge kompletterande belysning av den del av vägen som befinner sig nära fordonets främre hörn på den sida mot vilken fordonet ska svänga.

1.2 *backlampor av olika typer*: backlampor som skiljer sig åt i sådana väsentliga avseenden som följande:

a) Handelsnamnet eller varumärket.

b) Det optiska systemets egenskaper (ljusstyrka, ljusspridningsvinklar, kategori av ljuskälla, ljuskällemodul etc.).

En ändring av glödlampans färg eller färgen i något filter utgör ingen ändring av typen.

1.3 De definitioner av färgen på det avgivna ljuset som anges i föreskrifter nr 48 och de ändringsserier till dessa som gäller vid tidpunkten för typgodkännandet ska tillämpas i de här föreskrifterna.

1.4 De hänvisningar som görs i dessa föreskrifter till standardglödlampor (referensglödlampor) och till föreskrifter nr 37 ska avse föreskrifter nr 37 och de ändringsserier till dessa som är i kraft vid tidpunkten för ansökan om typgodkännande.

2. ANSÖKAN OM TYPGODKÄNNANDE

2.1 Ansökan om typgodkännande ska lämnas in av innehavaren av handelsnamnet eller varumärket eller av innehavarens behöriga ombud.

2.2 För varje typ av kurvtagningslykta ska ansökan åtföljas av:

2.2.1 Ritningar i tre exemplar som är tillräckligt detaljerade för att man ska kunna identifiera typen av kurvtagningslykta och som visar den/de geometriska position(er) där kurvtagningslyktan ska monteras på fordonet, den observationsaxel som ska användas som referensaxel vid provningarna (horisontell vinkel $H = 0^\circ$, vertikal vinkel $V = 0^\circ$), samt den punkt som ska vara referenscentrum i de nämnda provningarna. Ritningarna ska vidare visa placeringen av typgodkännandenumret och tilläggsymbolen i förhållande till typgodkännandemärkets cirkel.

2.2.2 En kort teknisk beskrivning i vilken något eller flera av följande särskilt anges, med undantag för lyktor med ej utbytbara ljuskällor:

a) Den kategori eller de kategorier av glödlampor som föreskrivs; denna kategori av glödlampor ska vara en av dem som finns i föreskrifter nr 37 och de ändringsserier till dessa som gällde vid tiden för ansökande om typgodkännande.

⁽¹⁾ Enligt definitionen i den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, punkt 2.

- b) Den kategori eller de kategorier av ljuskälla med lysdiod som föreskrivs; denna kategori av ljuskälla med lysdiod ska vara en av dem som finns i föreskrifter nr 128 och de ändringsserier till dessa som gällde vid tiden för ansökande om typgodkännande.
- c) Den specifika identifieringskoden för ljuskällemodulen.
- 2.2.3 Två provexemplar. Om anordningarna inte är identiska, men symmetriska och lämpliga att montera, den ena på den vänstra och den andra på den högra sidan av fordonet, kan de två provexemplaren som lämnas vara identiska och lämpliga att endast monteras på den högra eller den vänstra sidan av fordonet.
3. MÄRKNING
- De provexemplar av en typ av kurvtagningslykta som inlämnas för typgodkännande ska vara försedda med följande:
- 3.1 Den sökandes handelsnamn eller varumärke, som ska vara lätt läsbar och outplånlig.
- 3.2 Med undantag för lampor med ej utbytbara ljuskällor, en lätt läsbar och outplånlig märkning som anger följande:
- a) Den kategori eller kategorier av ljuskälla(or) som föreskrivs, och/eller
- b) Den specifika identifieringskoden för ljuskällemodulen.
- 3.3 Ett utrymme som är tillräckligt stort för att rymma typgodkännandemärket och de tilläggssymboler som föreskrivs i punkt 4.3 nedan, vilket ska framgå på de ritningar som nämns i punkt 2.2.1 ovan.
- 3.4 Lyktor med ett elektroniskt ljuskällereglage och/eller icke-utbytbara ljuskällor och/eller ljuskällemodul(er) ska vara försedda med en märkning som visar märkspänning eller spänningsintervall och högsta märkeffekt.
- 3.5 För lyktor med ljuskällemodul(er) ska denna eller dessa vara försedd(a) med följande:
- 3.5.1 Den sökandes handelsnamn eller varumärke, där denna märkning ska vara lätt läsbar och outplånlig.
- 3.5.2 En lätt läsbar och outplånlig märkning med den specifika identifieringskoden för modulen. Denna ska bestå av de inledande bokstäverna "MD" för "MODUL" följt av typgodkännandemärket utan cirkeln enligt punkt 4.3.1.1 och, om flera ej identiska ljuskällemoduler används, följas av tilläggssymboler eller tecken; den specifika identifieringskoden ska visas i de ritningar som nämns i punkt 2.2.1.
- Typgodkännandemärket måste inte vara det samma som på den lykta i vilken modulen används, men båda märkena ska vara från samma sökande.
- 3.5.3 Märkning för märkspänning och märkeffekt.
- 3.6 Lyktor som fungerar med andra spänningar än de nominella märkspänningarna 6 V, 12 V respektive 24 V, genom användning av ett elektroniskt ljuskällereglage som inte utgör en del av lyktan, ska även vara försedda med en märkning som anger den sekundära märkspänningen.
- 3.7 Ett elektroniskt ljuskällereglage som utgör en del av lyktan men som inte ingår i lamphuset ska vara försett med tillverkarens namn och identifieringsnummer.

4. TYPGODKÄNNANDE
- 4.1 Om de två provexemplaren av en typ av kurvtagningslykta uppfyller kraven i dessa föreskrifter ska typgodkännande beviljas.
- 4.2 Ett typgodkännandenummer ska tilldelas varje godkänd typ. En och samma avtalspart får inte ge samma nummer till en annan typ av kurvtagningslykta som omfattas av dessa föreskrifter. Meddelande om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande eller slutgiltigt upphörande av produktionen i enlighet med dessa föreskrifter ska lämnas till de parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter genom en blankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.
- 4.3 Varje kurvtagningslykta som överensstämmer med en typ som godkänts enligt dessa föreskrifter ska, på den plats som anges i punkt 3.3 ovan, utöver den märkning och de uppgifter som föreskrivs i punkterna 3.1–3.3 och 3.4, vara märkt med följande:
- 4.3.1 Ett internationellt typgodkännandemärke som är utformat på följande sätt:
- 4.3.1.1 En cirkel som omger bokstaven "E" följt av det särskilda landsnumret för det land som beviljat typgodkännandet ⁽¹⁾.
- 4.3.1.2 Ett typgodkännandenummer.
- 4.3.2 En tilläggsymbol som består av bokstaven "K" så som visas i bilaga 2 till dessa föreskrifter.
- 4.3.3 De första två siffrorna (för närvarande 01) i typgodkännandenumret, vilka anger den senaste ändringsserien till dessa föreskrifter, får placeras intill tilläggsbokstaven "K".
- 4.4 När två eller flera lyktor utgör delar av samma grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lyktor, beviljas typgodkännande endast om dessa lyktor var för sig uppfyller kraven i dessa föreskrifter eller i andra föreskrifter. Lyktor som inte uppfyller någon av dessa föreskrifter ska inte utgöra delar av sådana grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lyktor.
- 4.4.1 När grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lyktor överensstämmer med kraven för flera föreskrifter, kan ett enda internationellt typgodkännandemärke anbringas, bestående av en cirkel som omger bokstaven "E" följt av det särskilda landsnumret för det land som beviljat typgodkännandet samt ett typgodkännandenummer och, om så krävs, den erforderliga pilen. Detta typgodkännandemärke kan placeras var som helst på de grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lyktorna, om följande krav uppfylls:
- 4.4.1.1 Det är synligt efter montering.
- 4.4.1.2 Ingen del av de grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lyktorna som sänder ut ljus kan tas bort utan att man samtidigt tar bort typgodkännandemärket.
- 4.4.2 Identifieringssymbolen för varje lykta, med angivande av numret på var och en av de föreskrifter enligt vilka typgodkännande beviljats, tillsammans med löpnumret för ändringsserien med de senaste betydande tekniska ändringarna av föreskrifterna vid tiden för beviljande av typgodkännande, ska ingå i märkningen och placeras
- 4.4.2.1 antingen på lämplig ljusavgivande yta,
- 4.4.2.2 eller grupperat på ett sådant sätt att varje lykta i gruppen, kombinationen eller den inbördes sammanbyggda lyktan lätt kan identifieras (se tre möjliga exempel i bilaga 2).

⁽¹⁾ De särskiljande numren för avtalsparterna i 1958 års avtal återges i bilaga 3 till den konsoliderade resolutionen om fordonskonstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.4.3 Storleken på komponenterna som ingår i ett enskilt typgodkännandemärke ska inte vara mindre än den minimistorlek som föreskrivs för det minsta av de enskilda märkena i de föreskrifter enligt vilka typgodkännande beviljats.
- 4.4.4 Ett typgodkännandenummer ska tilldelas varje godkänd typ. En och samma avtalspart får inte tilldela en annan typ av grupperad, kombinerad eller inbördes sammanbyggd lykta som omfattas av dessa föreskrifter samma typgodkännandenummer.
- 4.5 Märket och symbolen som avses i punkterna 4.3.1 och 4.3.2 ska vara outplånliga och lätt läsbara även när kurvtagningslyktan är monterad på fordonet.
- 4.6 I bilaga 2 ges exempel på typgodkännandemärken för en enskild lykta (figur 1) och för grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lyktor (figur 2) med alla de ovan nämnda tilläggsymbolerna, i vilka bokstaven "K" indikerar en kurvtagningslykta.
- 4.7 Typgodkännandemärkningen ska vara lätt läsbar och outplånlig. Den kan placeras på en inre eller yttre del (genomskinlig eller inte) av anordningen som inte kan separeras från den genomskinliga, ljusavgivande delen av anordningen. Märkningen ska under alla omständigheter vara synlig när anordningen är monterad på fordonet, eller när en rörlig del som en motorhuv, bagagelucka eller dörr öppnas.
5. ALLMÄNNA SPECIFIKATIONER
- 5.1 Varje provexemplar ska uppfylla specifikationerna i nedanstående punkter.
- 5.2 Kurvtagningslyktor ska vara konstruerade och utformade så att de vid normala användningsförhållanden och trots eventuella vibrationer som de kan utsättas för förblir funktionsdugliga och behåller de egenskaper som föreskrivs i dessa föreskrifter.
- 5.3 För ljuskällemoduler ska följande kontrolleras:
- 5.3.1 Att ljuskällemodulen eller ljuskällemodulerna är konstruerade så
- varje ljuskällemodul endast kan monteras i avsett och korrekt läge och endast kan tas bort med hjälp av verktyg,
 - ljuskällemoduler med olika egenskaper inte kan bytas ut inom samma lykthus, om fler än en ljuskällemodul används i en anordnings lykthus.
- 5.3.2 Ljuskällemodulen eller ljuskällemodulerna ska vara garantiförseglade.
- 5.3.3 En ljuskällemodul ska vara så konstruerad att den inte ska gå att byta ut mekaniskt mot någon utbytbar typgodkänd ljuskälla, vare sig med eller utan hjälp av verktyg.
- 5.4 För icke-utbytbara ljuskällor:
- 5.4.1 Alla kategorier av ljuskällor som är godkända enligt föreskrifter nr 37 och/eller föreskrifter nr 128 kan användas, under förutsättning att det inte finns någon begränsning av användningen i föreskrifter nr 37 eller nr 128 med de respektive ändringsserier som gäller vid ansökan om typgodkännande.

- 5.4.2 Anordningen ska vara konstruerad så att ljuskällan endast kan monteras i korrekt läge.
- 5.4.3 Ljuskällans hållare ska överensstämma med de egenskaper som anges i IEC:s publikation 60061. Det datablad för hållaren som är relevant för den typ av ljuskälla som används ska tillämpas.
6. LJUSSTYRKA PÅ AVGIVET LJUS
- 6.1 Det ljus som avges av vart och ett av de två provexemplaren ska ha en ljusstyrka som varken understiger det lägsta värde eller överstiger det högsta värde som anges i punkterna 6.2–6.3. Ljusstyrkan ska mätas i förhållande till referensaxeln i de riktningar som visas nedan (uttryckt i vinkelgrader mot referensaxeln). Provpunkter ges för en lykta som är monterad på den vänstra sidan av fordonet, beteckningarna L blir R för en lykta som är monterad på den högra sidan av fordonet.
- 6.2 För anordningen på vänster sida ska den minsta ljusstyrkan på de angivna mätpunkterna vara följande:
- 1) 2,5D – 30L: 240 cd
 - 2) 2,5D – 45L: 400 cd
 - 3) 2,5D – 60L: 240 cd
- Samma värden gäller symmetriskt för en anordning som är monterad på fordonets högra sida (visas i bilaga 3).
- 6.3 Ljusstyrkan på den avgivna ljuset i alla riktningar får inte överskrida följande värden:
- a) 300 cd ovanför linjen 1,0U, L och R.
 - b) 600 cd mellan det horisontella planet och linjen 1,0U, L och R.
 - c) 14 000 cd under linjen 0,57 D, L och R.
- 6.4 En enskild lykta som innehåller fler än en ljuskälla ska överensstämma med den minsta ljusstyrka som krävs när någon av ljuskällorna är trasig, och när alla ljuskällorna är tända får den maximala ljusstyrkan inte överskridas.
7. PROVNINGSFÖRFARANDE
- 7.1 En lykta som är försedd med en utbytbar ljuskälla, om denna inte försörjs genom ett elektroniskt ljuskällereg-lage, med en ofärgad eller färgad standardljuskälla av den kategori som föreskrivs för anordningen, ska vara försörjd med följande spänning:
- a) För glödlampa(or), den spänning som behövs för att producera referensljusflödet för den kate-gorin av glödlampa.
 - b) För ljuskällor med lysdiod, en spänning på 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V; det producerade ljus-flödesvärdet ska korrigeras. Korrektionsfaktorn är kvoten mellan det objektiva ljusflödet och medelvärdet för ljusflödet vid anbringad spänning.
- 7.2 Alla mätningar på lyktor som är utrustade med ej utbytbara ljuskällor (glödlampor eller andra) ska göras vid 6,75 V, 13,5 V respektive 28,0 V, såvida de inte försörjs av ett elektroniskt ljuskällereg-lage.
- 7.3 För ett system som använder ett elektroniskt ljuskällereg-lage som utgör en del av lyktan⁽¹⁾ påförs vid ljuskällereg-lages ingångsterminaler en spänning på 6,75 V, 13,5 V respektive 28,0 V.

(1) I dessa föreskrifter betyder "utgör en del av lyktan" att komponenten fysiskt ingår i lamphuset eller sitter utanför – vare sig den är avskild från detta eller inte – lamphuset, men lamptillverkaren tillhandahåller den som en del av lampsystemet.

- 7.4 För ett system som använder ett elektroniskt ljuskällereglage som inte utgör en del av lyktan påförs vid lyktans ingångspoler den spänning som anges av tillverkaren. Provningslaboratoriet ska be sökanden tillhandahålla det ljuskällereglage som krävs för att försörja ljuskällan och de tillämpliga funktionerna.

Den spänning som ska påföras lyktan ska anges i meddelandebblanketten i bilaga 1 till dessa föreskrifter.

- 7.5 För alla lyktor, utom de som är utrustade med glödlampor, ska de ljusstyrkor som uppmäts efter en minuts och efter 30 minuters drift uppfylla minimi- och maximikraven. Fördelningen av ljusstyrkan efter en minuts drift kan beräknas med utgångspunkt i fördelningen av ljusstyrkan efter 30 minuters drift genom att man vid varje provningspunkt använder kvoten mellan de ljusstyrkor som uppmäts vid HV efter en minuts och efter 30 minuters drift.

8. FÄRG PÅ AVGIVET LJUS

Färgen på det ljus som avges inuti det ljusfördelningsområde som definieras i punkt 2 i bilaga 3 ska vara vit. För provning, se bilaga 4 till dessa föreskrifter. Utanför detta område får inga skarpa färgvariationer iakttas.

9. PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

Produktionsöverensstämmelsen ska kontrolleras enligt det förfarande som fastställts i tillägg 2 i avtalet (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev. 2), med följande krav:

- 9.1 Lyktor som är typgodkända i enlighet med dessa föreskrifter ska tillverkas så att de överensstämmer med den typ som godkänts genom att uppfylla de krav som anges i punkterna 6 och 8.

- 9.2 De minimikrav för förfaranden för kontroll av produktionsöverensstämmelse som anges i bilaga 5 till dessa föreskrifter ska uppfyllas.

- 9.3 De minimikrav för urvalsförfarande som utförs av kontrollant som beskrivs i bilaga 6 till dessa föreskrifter ska uppfyllas.

- 9.4 Den myndighet som beviljat typgodkännande får när som helst granska de metoder för kontroll av överensstämmelse som tillämpas i varje produktionsenhet. Normalt intervall för dessa kontroller ska vara en gång vartannat år.

10. PÅFÖLJDER VID BRISTANDE PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

- 10.1 Typgodkännande som beviljats för en typ av kurvtagningslykta enligt dessa föreskrifter kan återkallas om ovannämnda krav inte uppfylls, eller om en kurvtagningslykta med ett typgodkännandemärke i enlighet med punkterna 4.3.1 och 4.3.2 inte överensstämmer med den godkända typen.

- 10.2 Om en avtalspart som tillämpar dessa föreskrifter återkallar ett typgodkännande som tidigare beviljats, ska avtalsparten genast rapportera detta till övriga avtalsparter, med en meddelandebblankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.

11. SLUTGILTIGT UPPHÖRANDE AV PRODUKTIONEN

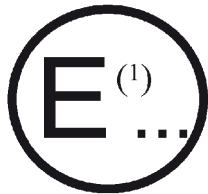
Om innehavaren av ett typgodkännande helt upphör med produktionen av en kurvtagningslykta som godkänts enligt dessa föreskrifter, ska denne underrätta den myndighet som beviljat typgodkännandet. När myndigheten fått ett sådant meddelande ska den informera övriga parter i 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter med hjälp av en meddelandebblankett som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 till dessa föreskrifter.

12. NAMN- OCH ADRESSUPPGIFTER FÖR DE TEKNISKA TJÄNSTER SOM ANSVARAR FÖR TYPGODKÄNNANDEPROVNING OCH FÖR TYPGODKÄNNANDEMYNDIGHETERNA
- De parter till 1958 års avtal som tillämpar dessa föreskrifter ska underrätta Förenta nationernas sekretariat om namn- och adressuppgifterna för de tekniska tjänster som ansvarar för typgodkännandeprovning och för de typgodkännandemyndigheter som beviljar godkännande och till vilka intyg om beviljat, utökat, ej beviljat eller återkallat typgodkännande som utfärdats i andra länder, samt om slutgiltigt upphörande av produktionen, ska skickas.
13. ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER
- 13.1 Från den dag då ändringsserie 01 till dessa föreskrifter träder i kraft ska ingen avtalspart som tillämpar dem vägra att bevilja typgodkännande enligt dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 01.
- 13.2 Från och med 60 månader efter dagen för ikraftträdandet av ändringsserie 01 ska de avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter endast bevilja typgodkännanden om den kurvtagningslykta som ska godkännas uppfyller kraven i dessa föreskrifter, ändrade genom ändringsserie 01.
- 13.3 Befintliga typgodkännanden av kurvtagningslykter som redan beviljats enligt dessa föreskrifter före dagen för ikraftträdandet av ändringsserie 01 ska förbli giltiga.
- 13.4 De avtalsparter som tillämpar dessa föreskrifter får inte vägra att bevilja utökningar av typgodkännande enligt föregående ändringsserie till dessa föreskrifter.
-

BILAGA 1

MEDDELANDE

(Största format: A4 (210 × 297 mm))

Utfärdat av: Myndighetens namn

.....

rörande ⁽³⁾: Beviljat typgodkännande
 Utökat typgodkännande
 Ej beviljat typgodkännande
 Ej beviljat typgodkännande
 Slutgiltigt upphörande av produktionen

av en typ av kurvtagningslykta enligt föreskrifter nr 119

Typgodkännande nr: Utökning nr:

1. Anordningens handelsnamn eller fabrikat:

2. Tillverkarens namn på denna typ av anordning:

3. Tillverkarens namn och adress:

4. Namn och adress på tillverkarens ombud, om tillämpligt:

5. Inlämnad för typgodkännande den:

6. Den tekniska tjänst som ansvarar för typgodkännandeprovningarna:

7. Datum för rapport utfärdad av denna tjänst:

8. Nummer på rapport utfärdad av denna tjänst:

9. Kortfattad beskrivning:

Enligt typ av lykta:

Antal, kategori och typ av ljuskälla ⁽²⁾:

Spänning och effekt:

Ljuskällemodul: ja/nej ⁽³⁾

Specifika identifieringskod för ljuskällemodulen:

Användning av ett elektroniskt ljuskällereglage:

(a) som utgör en del av lyktan ja/nej ⁽³⁾(b) som inte utgör en del av lyktan ja/nej ⁽³⁾

Inspänning från elektroniskt ljuskällereglage:

Tillverkare och identifieringsnummer för elektroniskt ljuskällereglage (om ljuskällereglage utgör en del av lyktan men inte ingår i lamphuset):

- Geometriska monteringsvillkor och tillhörande alternativ, om sådana finns:
10. Typgodkännandemärkets placering:
11. Anledning(ar) till utökningen (om tillämpligt):
12. Typgodkännande beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat ⁽³⁾
13. Ort:
14. Datum:
15. Underskrift:
16. Förteckningen över de dokument som förvaras hos den myndighet för typgodkännande som beviljat typgodkännandet bifogas denna rapport och kan fås på begäran.

⁽¹⁾ Nummer för det land som beviljat/utökat/ej beviljat/återkallat typgodkännandet.

⁽²⁾ För kurvtagningslyktor med icke-utbytbara ljuskällor, ange ljuskällornas antal och totala effekt.

⁽³⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

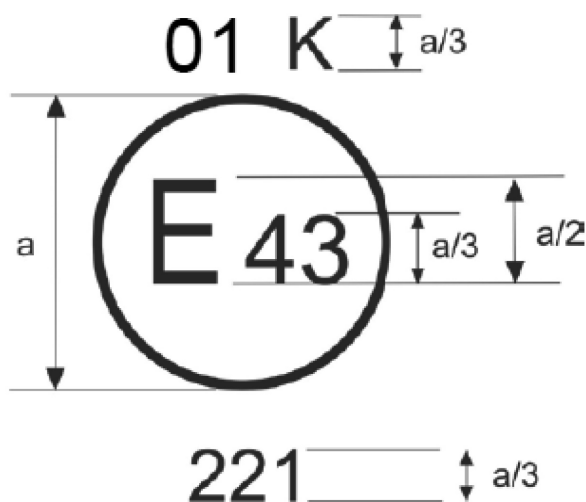
BILAGA 2

EXEMPEL PÅ TYPGODKÄNNANDEMÄRKENAS UTFORMNING

Figur 1

Märkning för enskilda lyktor

Förlaga A

a = 5 mm min.

Anordningen med ovanstående typgodkännandemärkning är en kurvtagningslykta som är typgodkänd i Japan (E43) enligt föreskrifter nr 119 med typgodkännandenummer 221. Typgodkännandenumret anger att godkännandet beviljats i enlighet med kraven i föreskrifter nr 119, ändrade genom ändringsserie 01.

Observera: Typgodkännandenumret och tilläggsymbolen ska placeras nära cirkeln och antingen ovanför eller nedanför bokstaven "E" eller till vänster eller höger om den. Siffrorna i typgodkännandenumret och i produktionsserienumret ska sitta på samma sida om bokstaven "E" och vara vända åt samma håll. Romerska siffror som typgodkännandenummer bör undvikas för att förhindra förväxling med andra symboler.

Figur 2

Förenklad märkning för grupperade, kombinerade och inbördes sammanbyggda lyktor

(De lodräta och vågräta linjerna anger schematiskt formen på ljussignalanordningen. Dessa utgör inte en del av typgodkännandemärket)

Förlaga B

	3333 E₄₃		
	02 A →	01 1	01 K

Förlaga C

	02 A 01 1 01 K →		
	3333 E₄₃		

Förlaga D

02 A →	01 1 →	01 K			
3333 E₄₃					

Observera: De tre exemplen på typgodkännandemärket, förlagorna B, C och D, representerar tre möjliga varianter av märkningen för en belysningsanordning då två eller fler lampor utgör delar av samma enhet av grupperade, kombinerade eller inbördes sammanbyggda lampor. Denna typgodkännandemärkning visar att anordningen godkändes i Japan (E 43) med godkännandenummer 3333, och omfattar följande:

En körriktningssvisare i kategori 1, godkänd i enlighet med ändringsserie 01 i föreskrifter nr 6.

En främre positionslykta godkänd i enlighet med ändringsserie 02 i föreskrifter nr 7.

En kurvtagningslykta godkänd i enlighet med ändringsserie 01 i föreskrifter nr 119.

Figur 3

Ljuskällemoduler

MD E3 17325

Den ljuskällemodul som är försedd med ovanstående identifieringskod har godkänts tillsammans med en lykta som är godkänd i Italien med godkännandenummer 17325.

BILAGA 3

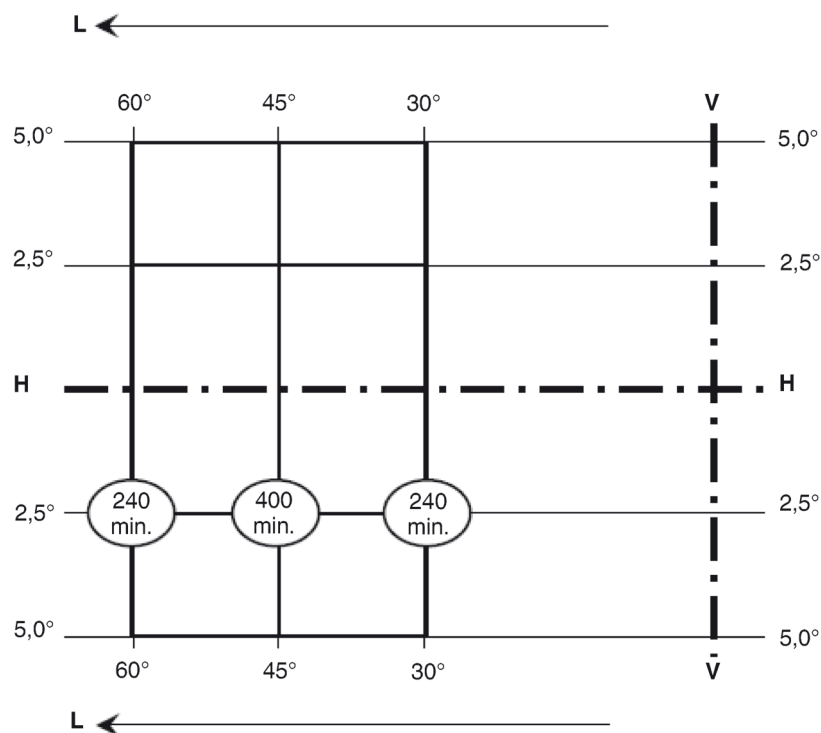
FOTOMETRISKA MÄTNINGAR

1. MÄTMETODER

- 1.1 När fotometriska mätningar utförs ska ströreflexioner undvikas genom lämplig avskärmning.
- 1.2 För den händelse att resultatet av mätningarna skulle ifrågasättas ska mätningarna utföras så att de uppfyller följande krav:
- 1.2.1 Mätavståndet ska vara sådant att lagen om omvänd proportionalitet mot avståndet i kvadrat kan tillämpas.
- 1.2.2 Mätutrustningen ska vara sådan att mottagarens öppning, sedd från ljusets referenscentrum, har en vinkel mellan $10'$ och 1° .
- 1.2.3 Ljusstyrkekravet för en viss observationsriktning ska anses uppfyllt om det uppfylls i en riktning som inte avviker mer än en fjärdedels grad från observationsriktningen.

2. MÄTPUNKTER UTTRYCKTA I VINKELGRADER MOT REFERENSAXELN

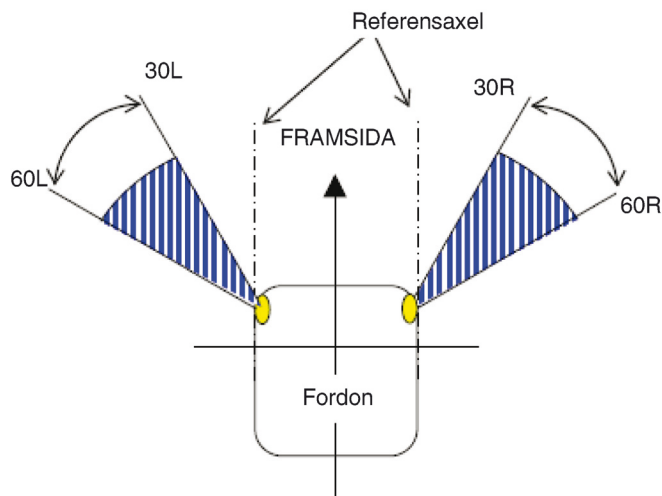
Figur 1

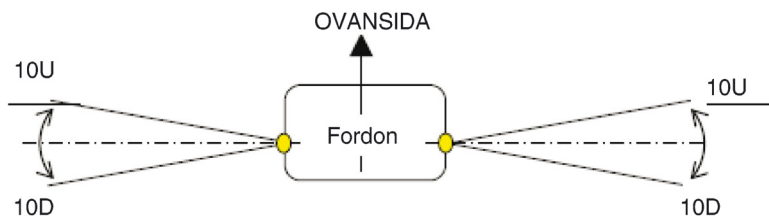
○ = Lägsta ljusstyrka i cd
 = Lykta på vänster sida (L-vinkeln ska ersättas av R-vinkeln för lyktan på höger sida)

2.1 Geometriskt synfält

Figur 1

Figur 2

2.1.1 Riktningarna $H = 0^\circ$ och $V = 0^\circ$ motsvarar referensaxeln. På fordonet är de horisontella och parallella med fordonets längsgående mittplan samt orienterade i den föreskrivna synriktningen. De passerar genom referenscentrum. De värden som anges i tabellen anger lägsta ljusstyrka i cd för de olika mätriktningarna.

3. FOTOMETRISK MÄTNING AV LAMPOR UTRUSTADE MED FLERA LJUSKÄLLOR

Den fotometriska prestandan ska kontrolleras enligt följande:

3.1 För ej utbytbara ljuskällor (glödlampor och andra):

Med ljuskällan kvar i lyktan, i enlighet med punkt 7.1.1 i dessa föreskrifter.

3.2 För utbytbara ljuskällor:

Om de är utrustade med ljuskällor på 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V ska värdena för den avgivna ljusstyrkan korrigeras. För glödlampor är korrektionsfaktorn kvoten mellan referensljusflödet och medelvärdet för ljusflödet vid anbringad spänning (6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V).

För LED-ljuskällor är korrektionsfaktorn kvoten mellan det objektiva ljusflödet och medelvärdet för ljusflödet vid anbringad spänning (6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V).

Det verkliga ljusflödet från varje ljuskälla som används ska inte avvika mer än $\pm 5\%$ från medelvärdet. I fråga om glödlampor enbart, kan alternativt en standardglödlampa användas i tur och ordning i var och en av de enskilda positionerna, använd vid sitt referensflöde, varvid de enskilda mätningarna i varje position adderas.

3.3 För varje kurvtagningslykta, utom sådana som är utrustade med glödlampa(or), ska de ljusstyrkor som uppmäts efter en minuts och efter 30 minuters drift uppfylla minimi- och maximikraven. Fördelningen av ljusstyrkan efter en minuts drift kan beräknas med utgångspunkt i fördelningen av ljusstyrkan efter 30 minuters drift genom att man vid varje provningspunkt använder kvoten mellan de ljusstyrkor som uppmäts vid HV efter en minuts och efter 30 minuters drift (L-vinkeln ska ersättas av R-vinkeln för en lykta på fordonets högra sida).

BILAGA 4

FÄRG PÅ VITT LJUS

(Färgkoordinater)

1. För kontroll av färgegenskaperna ska en ljuskälla med en färgtemperatur på 2 856 K motsvarande ljuskälla A enligt Internationella belysningskommissionen (CIE), användas. För lyktor som är utrustade med icke-utbytbara ljuskällor (glödlampor och andra) eller ljuskällor (utbytbara eller icke-utbytbara) som används med ett elektroniskt ljuskällereg-lage ska färgegenskaperna mätas med de ljuskällor som finns i lyktan, i enlighet med punkt 7 i dessa föreskrifter.
 2. Den utbytbara ljuskällan ska utsättas för den ljusstyrka som genererar samma färg som ljuskälla A enligt CIE.
-

BILAGA 5

MINIMIKRAV FÖR FÖRFARANDE FÖR KONTROLL AV PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE

1. ALLMÄNT

- 1.1 Kraven på överensstämmelse ska anses uppfyllda ur mekanisk och geometrisk synpunkt, om skillnaderna inte är större än de oundvikliga tillverkningsvariationerna som ligger inom ramen för kraven i dessa föreskrifter.
- 1.2 Om den fotometriska prestandan för en slumpmässigt utvald lykta som är utrustad med en standardljuskälla provas eller om lyktorna är utrustade med icke-utbytbara ljuskällor (glödlampor eller andra) och om alla mätningar utförs vid 6,75 V, 13,5 V respektive 28,0 V, ska överensstämmelsen i fråga om fotometrisk prestanda för massstillverkade lyktor inte ifrågasättas om
 - 1.2.1 inget uppmätt värde avviker ofördelaktigt från de värden som föreskrivs i dessa föreskrifter med mer än 20 %.
 - 1.2.2 Om resultaten av den provning som beskrivs ovan för en lykta som är utrustad med en utbytbar ljuskälla inte uppfyller kraven ska provningarna av lyktor upprepas med användning av en annan standardglödlampa.
- 1.3 Färgkoordinaterna ska överensstämma när lyktan är utrustad med en standardglödlampa eller, i fråga om lyktor som är utrustade med icke-utbytbara ljuskällor (glödlampor eller andra), när de kolorimetriska egenskaperna kontrolleras med ljuskällan kvar i lyktan.

2. MINIMIKRAV FÖR TILLVERKARENS KONTROLL AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Innehavaren av typgodkännandet ska för varje typ av lykta utföra minst följande provningar med lämpliga intervall. Provningarna ska utföras enligt bestämmelserna i dessa föreskrifter.

Om något provexemplar inte visar överensstämmelse med avseende på aktuell provtyp, ska ytterligare provexemplar tas ut och provas. Tillverkaren ska vidta åtgärder för att garantera överensstämmelse i produktionen ifråga.

2.1. Provningarnas beskaffenhet

Provningar av överensstämmelse ska omfatta de fotometriska egenskaperna och färgegenskaperna.

2.2. Provningsmetoder

- 2.2.1 Provningar ska normalt utföras enligt de metoder som anges i dessa föreskrifter.
- 2.2.2 Vid varje provning av överensstämmelse som utförs av tillverkaren får likvärdiga metoder användas efter medgivande från den behöriga myndighet som ansvarar för typgodkännandeprovningarna. Tillverkaren har ansvaret för att bevisa att tillämpade metoder är likvärdiga med dem som anges i dessa föreskrifter.
- 2.2.3 Tillämpningen av punkt 2.2.1 och 2.2.2 kräver regelbunden kalibrering av provutrustningen och dess korrelation med mätningar som gjorts av behörig myndighet.
- 2.2.4 Referensmetoderna ska i samtliga fall vara de som anges i dessa föreskrifter, särskilt när det gäller administrativ kontroll och urvalsförfarande.

2.3. Urvalsförfarandets beskaffenhet

Provexemplar av lyktor ska väljas ut slumpmässigt från produktionen av en enhetlig sats. En enhetlig sats innebär en uppsättning lyktor av samma typ som definierats enligt tillverkarens tillverkningsmetoder.

Bedömningen ska normalt omfatta serieproduktion från enskilda fabriker. Tillverkaren kan dock gruppera samman uppgifter för samma typ från flera fabriker, förutsatt att dessa använder samma kvalitetssystem och kvalitetskontroll.

2.4 Uppmätta och registrerade fotometriska egenskaper

Provlyktan ska bli föremål för fotometriska mätningar för minimivärdena vid de punkter som förtecknas i bilaga 4 och för de föreskrivna färgkoordinaterna.

2.5 Acceptanskriterier

Tillverkaren ska utföra en statistisk undersökning av provresultaten och ska tillsammans med behörig myndighet fastställa acceptanskriterier för sina produkter så att de uppfyller specifikationerna för kontroll av produkternas överensstämmelse i punkt 9.1 i dessa föreskrifter.

Acceptanskriterierna ska vara sådana att den lägsta sannolikheten för att klara ett stickprov i enlighet med bilaga 6 (första urvalsförfarande) är 0,95 med en konfidensnivå på 95 %.

BILAGA 6

MINIMIKRAV FÖR URVALSFÖRFARANDE SOM UTFÖRS AV KONTROLLANT

1. ALLMÄNT
 - 1.1 Kraven för överensstämmelse ska anses uppfylla ur mekanisk och geometrisk synpunkt enligt kraven i dessa föreskrifter i de fall skillnaderna, om sådana finns, inte är större än de oundvikliga tillverkningsvariationerna.
 - 1.2 Om den fotometriska prestandan för en slumpmässigt utvald lykta som är utrustad med en standardljuskälla provas eller om lyktorna är utrustade med icke-utbytbara ljuskällor (glödlampor eller andra) och om alla mätningar utförs vid 6,75 V, 13,5 V respektive 28,0 V, ska överensstämmelsen i fråga om fotometrisk prestanda för masstillverkade lyktor inte ifrågasättas om
 - 1.2.1 inget uppmätt värde avviker ofördelaktigt från de värden som föreskrivs i dessa föreskrifter med mer än 20 %.
 - 1.2.2 Om resultaten av den provning som beskrivs ovan för en lykta som är utrustad med en utbytbar ljuskälla inte uppfyller kraven ska provningarna av lyktor upprepas med användning av en annan standardglödlampa.
 - 1.2.3 Vid lyktor med uppenbara defekter fästs inget avseende.
 - 1.3 Färgkoordinaterna ska överensstämma när lyktan är utrustad med en standardglödlampa eller, i fråga om lyktor som är utrustade med icke-utbytbara ljuskällor (glödlampor eller andra), när de kolorimetriska egenskaperna kontrolleras med ljuskällan kvar i lyktan.
2. DET FÖRSTA URVALSFÖRFARANDET

För det första urvalsförfarandet väljs fyra lyktor ut slumpmässigt. Första urvalet med två betecknas A, andra urvalet med två betecknas B.

 - 2.1 Överensstämmelsen ifrågasätts inte
 - 2.1.1 Vid provning med det urvalsförfarandet som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade lyktor inte ifrågasättas om det konstateras att de uppmätta värdena för lyktorna uppvisar följande avvikelser i ofördelaktig riktning:
 - 2.1.1.1 Urval A

A1: En lykta	0 procent
En lykta inte mer än	20 procent
A2: Båda lyktorna mer än	0 procent
Men inte mer än	20 procent
Gå till urval B	
 - 2.1.1.2 Urval B

B1: Båda lyktorna	0 procent
-------------------	-----------
 - 2.1.2 Eller om villkoren i punkt 1.2.2 för urval A är uppfyllda.
 - 2.2 Överensstämmelsen ifrågasätts
 - 2.2.1 Vid provning med det urvalsförfarandet som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade lyktor ifrågasättas och tillverkaren uppmanas att se till att produktionen uppfyller kraven (anpassning av produktion) om det konstateras att de uppmätta värdena för lyktorna uppvisar följande avvikelser:
 - 2.2.1.1 Urval A

A3: En lykta inte mer än	20 procent
En lykta mer än	20 procent
Men inte mer än	30 procent

2.2.1.2 Urval B

B2: I fråga om A2	
En lykta mer än	0 procent
Men inte mer än	20 procent
En lykta inte mer än	20 procent
B3: I fråga om A2	
En lykta	0 procent
En lykta mer än	20 procent
Men inte mer än	30 procent

2.2.2 Eller om villkoren i punkt 1.2.2 för urval A inte är uppfyllda.

2.3 Återkallat typgodkännande

Överensstämelsen ska ifrågasättas och punkt 10 tillämpas om det vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga konstateras att de uppmätta värdena för lyktorna uppvisar följande avvikelser:

2.3.1 Urval A

A4: En lykta inte mer än	20 procent
En lykta mer än	30 procent
A5: Båda lyktorna mer än	20 procent

2.3.2 Urval B

B4: I fråga om A2	
En lykta mer än	0 procent
Men inte mer än	20 procent
En lykta mer än	20 procent
B5: I fråga om A2	
Båda lyktorna mer än	20 procent
B6: I fråga om A2	
En lykta	0 procent
En lykta mer än	30 procent

2.3.3 Eller om villkoren i punkt 1.2.2 för urvalen A och B inte är uppfyllda.

3. UPPREPAT URVALSFÖRFARANDE

I fallen A3, B2 och B3 är ett upprepat urvalsförfarande nödvändigt, inom två månader efter underrättelsen, med ett tredje urval C bestående av två lyktor och ett fjärde urval D bestående av två lyktor, som väljs ur ett parti som tillverkats efter anpassning av produktionen.

3.1 Överensstämelsen ifrågasätts inte

3.1.1 Vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämelsen för masstillverkade lyktor inte ifrågasättas om det konstateras att de uppmätta värdena för lyktorna uppvisar följande avvikelser:

3.1.1.1 Urval C

C1: En lykta	0 procent
En lykta inte mer än	20 procent
C2: Båda lyktorna mer än	0 procent
Men inte mer än	20 procent

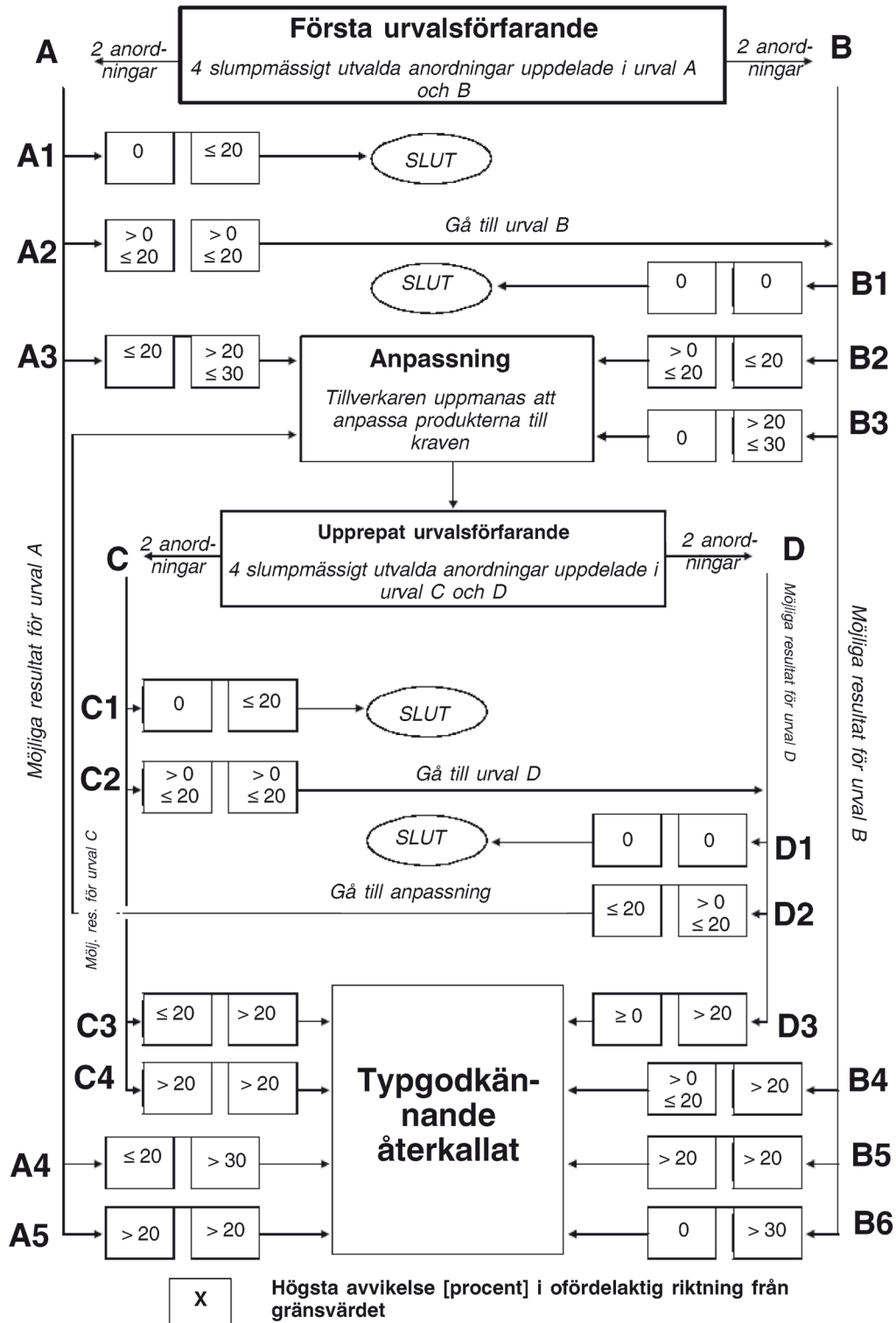
Gå till urval D

3.1.1.2 Urval D

D1: I fråga om C2	
Båda lyktorna	0 procent

- 3.1.2 Eller om villkoren i punkt 1.2.2. för urval C är uppfyllda.
- 3.2 Överensstämmelsen ifrågasätts
- 3.2.1 Vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga ska överensstämmelsen för masstillverkade lyktor ifrågasättas och tillverkaren uppmanas att se till att produktionen uppfyller kraven (anpassning av produktion) om det konstateras att de uppmätta värdena för lyktorna uppvisar följande avvikelser:
- 3.2.1.1 Urval D
- D2: I fråga om C2
En lykta mer än	0 procent
Men inte mer än	20 procent
En lykta inte mer än	20 procent
- 3.2.1.2 Eller om villkoren i punkt 1.2.2 för urval C inte är uppfyllda.
- 3.3 Återkallat typgodkännande
- Överensstämmelsen ska ifrågasättas och punkt 10 tillämpas om det vid provning med det urvalsförfarande som visas i figur 1 i denna bilaga konstateras att de uppmätta värdena för lyktorna uppvisar följande avvikelser:
- 3.3.1 Urval C
C3: En lykta inte mer än	20 procent
En lykta mer än	20 procent
C4: Båda lyktorna mer än	20 procent
- 3.3.2 Urval D
- D3: I fråga om C2
En lykta 0 eller mer än	0 procent
En lykta mer än	20 procent
- 3.3.3 Eller om villkoren i punkt 1.2.2 för urval C och D inte är uppfyllda.

Figur 1

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 300/2014 av den 24 mars 2014 om avslutande av det tillfälliga stoppet för ansökningar om importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter 43

BESLUT

2014/165/EU:

- ★ Rådets beslut av den 3 mars 2014 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera vapenhandelsfördraget 44

2014/166/EU:

- ★ Kommissionens genomförandebeslut av den 21 mars 2014 om ändring av beslut 2005/381/EG vad gäller frågeformuläret för rapportering om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG [delgivet med nr C(2014) 1726] ⁽¹⁾..... 45

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Föreskrifter nr 56 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) – Enhetliga bestämmelser för godkännande av strålkastare för mopeder och fordon som behandlas som sådana 77
- ★ Föreskrifter nr 82 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) – Enhetliga bestämmelser för typgodkännande av strålkastare för mopeder utrustade med glödlampor (HS₂-lampor) 92
- ★ Föreskrifter nr 119 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) – Enhetliga bestämmelser för godkännande av kurvtagningslyktor för motordrivna fordon 101

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV